

رواية لعل القدر يجمعنى بك كاملة

بقلم الكاتبة هاجر العفيفي

لتحميل المزيد من الروايات زوروا موقعنا

ايجي فور تريندس

او يمكنكم زيارة الموقع مباشرة من خلال

الروابط التالية

www.egy4trends.blogspot.com

رومانسيه وحزينه

الشخصيات :

فارس الشرقاوى : بطلنا شاب فى اوائل
الثلاثينات ذو بشره خمريه وعيون سوداء
وجسد رياضى وشعر اسود وسيم جد
قاسى جدا فى المعامله له اخت واخ

محمد الشرقاوى : يملك من العمر 27 سنه
بشره بيضاء وعيون عسلى شاب مستهتر
جدا ومبيحش غير نفسه فقط

نورا الشرقاوى : فتاه فى اوائل العشرينات ذو
بشره خمريه وعيون بنى مرجه وطيبه بس
مع اهلها واصحابها فقط

مليكه الهوارى : بطلتنا الجميله فتاه تمتلك
من العمر 25 سنه بشرتها بيضاء عينيها

رمادى متوسطة الطول عايشه فى مأساه
بسبب والدها ولها اخ واحد والدتها متوفيه
هشام الهوارى : والد مليكه رجل قاسى ذو
طبع حاد لايهمه الا المال فقط يملك من
العمر 55 عام

مصطفى الهوارى : اخو مليكه يملك من
العمر 22 سنه بيحب له بشره برونزيه وشعر
بنى وعيون رمادى وبيحب اخته جدا وهو
بالنسبها اخوها وابوها وصاحبها وكل حاجه
أحمد المنشاوى : صديق فارس المقرب فى
نفس عمر فارس له بشره قمحيه وعيون
زرقاء وجسد رياضى

الاء محمدي : صديقه مليكه تملك من
العمر 22 عام قصيره القامه وبشره بيضاء
وشعر غجرى اسود وعيون سوداء

دول الشخصيات الاساسيه للروايه الباقي مع
الاحداث

عايزه اعرف اراكم واكمل الروايه ولا

يلا يا قمرررررات؟

***** الفصل الاول *****

في الدول الاوروبيه وبالذات في دولة ايطاليا
يجلس فارس شارد في محبوبته الاولى
والاخيره ورجع بعقله للماضى

فلاااااش بااااك

مليكه بفرحه : بجد يا فارس انت بتتكلم بجد

فارس بنظرة حب : بجد ياروح وقلب فارس
وبحزن بس انا خايف والدك ميوافقش

مليكه بقلق : قصدك ايه يا فارس

فارس بشرود احدی: ممکن یرفضنی علشان

انا

ملیکه قاطعتہ : متکملش یافارس انا بحبک

وبموت فیک کمان میهنیش اذا معاک

فلوس ولا لاء اهم حاجه تکون بتحبنی زی انا

ماحبک

فارس بحب : انا بعشقتک واللہ یاحبیبتی

مش بس بحبک

ملیکه بتوتر : ربنا یعدیها علی خیر یارب

فارس : یارب یاحبیبتی

فی فیلا هشام الهواری

هشام بعصبیه : ازای راحت تقابل الواد ده

تانی

محمود المساعد بتاعه ودراعه الیمین

محمود يبلع ريقه بصعوبه : و والله ح
حضرتك انا عملت زى مانت قولتلى اول
لما شوفتها معاه قولتلك مقدرش اعمل
اكثر من كده

هشام بقسوه : هى اتجننت رسمى راحه
تحب واحد فقير عايزه توقع سمعة العيله
فى الأرض بس والله لهوريهم الاتنين هما ال
عملوا كده فى نفسهم

محمود : حضرتك ناوى على ايه

هشام بخبث : اصبر بس عليا واسمعنى
كويس

فى احدى الاماكن الشعبيه فى شقه بسيطة
الحال

أحمد : ياابنى انت مش شايف الفرق بينك
وبينها

فارس بحزن : اعمل اي يعنى يا احمد بحبها
ومش قدامى حل غير ان اتقدم لها علشان
متبقاش لحد غيرى

أحمد بحزن على صديقه : يا فارس انا عارف
انت حاسس بايه بس انت مش شايف
ظروفك انت بتشتغل بعد الجامعه علشان
تصرف على نفسك واخواتك تفتكر ابوها
هيرضى يديهالك وانت شايف هو عنده
شركات وغنى ازاي

فارس بغیظ : فيها ايه يعنى هي الحياه كلها
بالفلس عندهم ايه لازمة الحياه بفلس من
غير مايبقى في حب

أحمد باسف : للاسف يا صاحبي الحياه بقت
كده مفيهاش ضمير

فارس قام وقف وباصرار : انا لازم احاول
يا احمد واحارب الدنيا علشانها دي اول حب
واخر حب في حياتي انت متعرفش مليكه
عندي ايه دي دنيتي كلها

أحمد بقلة حيله : براحتك يافارس

قطع كلامهم فتح باب الشقه دخل محمد
أخو فارس

فارس : اهلا شرفت ياخويا

محمد بضيق : بقولك ايه يافارس انا مش
ناقص كلمه وسابه ودخل

فارس : ماله ده

أحمد بحيره : معرفش

وبعدها دخلت نورا

فارس : اه كلهم بيجوا ورا بعض

نورا بمرح : سلاموز عليكم يا جماعة

فارس : يابنتى بطللى هبل شويه

نورا بزعل طفولى : كده برضوا يافارس انا

اخرتك حبيبتك تقول عليا هبله

فارس بضحك وهو يأخذها فى حضنه : طب

يلا ياهبله قصدى يانورا ادخلى حضرى

الغداء علشان احمد هيتغدا معنا

نورا وهى تنفخ خديها بغیظ وتدخل غرفتهم

: ماشى يافارس

فارس بضحك : مجنونه

أحمد : انا هامشى انا بقا علشان ورايا شوية

حاجات هاعملها

فارس باعتراض : لاء انت هتتغدا معنا

أحمد باسف : معلىش يافارس همشى انا

وقت تانى

فارس بتنهيده : ماشى يا احمد

أحمد : ابقى طمنى عملت ايه

فارس : تمام

أحمد مشى فارس وصله واتنهد ودخل

أوضته

فى فيلا هشام الهوارى

مليكه كانت فرحانه جدا ان حب عمرها كله

هيجى يخطبها ويبقى ليها هى لوحدها بس

فى نفس الوقت عندها قلق ان والدها يرفض

فاقت من سرحانها على صوت هاتفها بتبص

لقت رقم رفيقتها الاء

مليكه : الو يالولو

الاء : واطيه يابسنت

مليکه بضک : ليه بس يالولا

الاء : بقا ياواطيه سى فارس واخذ عقلک

خالص ومبتعبريش صحبتک حبيبتک

وتصنعت البكاء اهئ اهئ

مليکه بنفاز صبر من تمثيل صاحبته :

بطلی افوره يلاء انا كنت معاكى الصبح قبل

ماقابل فارس

الاء باحراج : هو انا زودتها اووى ولا ايه

مليکه بضک : ههههه الصراحه اه

الاء : سيبك منى انا بقا المهم كان عايزك فى

ايه

مليکه بغباء : هو مين

الاء بعنف : انتى هتستعبطى يابت قصدى

سى روميو بتاعك

مليكه بهيام : اه يابت يالولو قالى النهارده ان

هيجى بكره علشان يقابل بابا

الاء : هيبيح بقا اخيرا

مليكه : مالك يابت مايصه كده

الاء : ههههههههههه من بعد ما عندكم يالوكه

مليكه : طب اقفلى بقا يالطيفه علشان اغير

هدومى واكلمك تانى

الاء : ماشى يالوكه سلام ياقلبى

مليكه قفلت معاها وقامت علشان تغير

هدومها فى الاسفل

فى الاسفل

مصطفى أخو مليكة داخل من الباب وبعلو

صوته

مصطفى : مليكة لوكة يالوكة

الداده خرجت من المطبخ على صوته هي

ست طيبه جدا وبشوشه في اوائل

الخمسينات وهي من تعتنى بمليكة واخوها

بعد وفاة امهم واسمها كريمه

كريمه : ايه يابنى صوتك عالي ليه كده

مصطفى : هي فين مليكة ياداده

كريمه بحنان : في أوضتها يابنى

مصطفى : ماشى يا حبيبتي انا طالعها

وسابها وطلع

كريمه بابتسامه حنان : ربنا يهديكم يا حبايبي

ويفرح قلوبكم

فی الاعلی

مصطفی طلع وخبط علی اخته واذنت له
بالدخول

مصطفی بحنان : قمری قاعد لوحده لیه

ملیکه وهی تحتضنه بحب

ملیکه : وحشتنی یاحبیبی مفیش قاعده
سرحانه فی حاجه کده

مصطفی : امممم وایه بقا مخلیکی
سرحانه بقا یاست لوکه

ملیکه : ال حصل وقصت علیه ماحدث بینها

وبین فارس هی متعوده متخبیش حاجه
علی أخوها وبالذات فی موضوع فارس

مصطفی : امممم تفتکری بابا هیوافق

ملیکه بتوتر : هو ده ال انا خایفه منه

مصطفى : ربنا يستر انتى قولتى هيچى
امتى ؟

مليكه : بكره

مصطفى : طب ارتاحى انتى بس وبكره ربنا
يحلها

مليكه أومأت رأسها بالموافقه

مصطفى باس راسها وسابها وخرج

مليكه نامت على السرير بس كانت قلقانه
فضلت تفكر لحد عينيها مراحته فى النوم

فى صباح اليوم التالى

استيقظ فارس من نومه وقام لبس وظبط
نفسه واستعد لمقابلة والد مليكه منامش
طول الليل بسبب التفكير خايف مليكه
تروح منه فى ثانيه كده

في فيلا هشام الهواري

استيقظت مليكة من نومها وقامت دخلت
الحمام واخذت شاور ولبست وقعدت تنتظر
الميعاد المجهول

في الاسفل

هشام الهواري كان قاعد في مكتبه دخل احد
من الحراس المكتب

احد الحراس : في واحد بره بيقول ان عايز
يقابل حضرتك

هشام : مين ده ال عايزني

أحد الحراس : مقالش يافندم هو قال ابلغ
حضرتك

هشام شاور بيده للحارس بمعنى ان ينصرف
وقام يشوف مين

هشام خرج وشاف فارس بصله بسخریه :

اهلا اهلا

فارس بادب : ازای حضرتك

هشام بتكبر : تعال ورايا جوه في المكتب

فارس اوماً راسه بالموافقه ومشى وراه

مليكه اول لما الداده اديتها خبر ان فارس
تحت نزلت تجرى ووقفت ورا الباب تسمع

بيقولوا ايه وتدعى ربها

في داخل المكتب

هشام : ها اي خدمه

فارس بتوتر : انا ك كنت عاوز اكلم

حضرتك بخصوص انسه مليكه

هشام بسخریه : مالها مليكه

فارس استجمع شجاعته : كنت عايز اطلب

ايدها من حضرتك

هشام : معنديش مانع بس ممكن اعرف

هتعيشها فين هتاكلها منين

فارس : ح حضرتك احنا نعمل بس فترة

خطوبه على لما اتخرج واجيب شقه نقعد

فيها انا وهى

هشام اتفتح فى الضحك بصوت على :

هههههههههههههه

فارس باندهاش : حضرتك بتضحك على ايه

هشام : انت بتضحك على نفسك ولا

بتضحك عليا

فارس بعدم فهم : يعنى ايه

هشام بغرور : یعنی طلبك مرفوض انت
شكلك نسيت نفسك انت عارف هيا فين
وانت فين انا مينفعش ارمى بنتى لواحد
مش عارف يصرف على نفسه ولا اهله

فارس : افهمنى بس

هشام مقاطعا : لا افهمك ولا تفهمنى
المقابله انتهت يااستاذ اتفضل علشان مش
فاضيلك

فارس اتصدم من ال سمعه والدموع
اتحبست فى عينه بس مسمحلهاش تنزل
علشان ميبنش ضعيف خرج من المكتب
وهو خارج شاف مليكه ال واقفه منهاره على
الباب من ال سمعته

بصلها وعينه كلها دموع وهى بصتله نفس
النظرة وبعد كده خرج وسابها وهى مقدرتش

تتحرك من مكانها ووقعت في الارض وهى
بتبكي بشده

هشام خرج لقاها قاعده تعيط

هشام بقسوه : متزعليش اوى عليه ده
ميستاھلش حتى انك تكلميه ده مالوش
لازمه

مليكه قامت وقفت بعنف : مسمحلکش
تشتموا يابابا انا بحبوا ومقدرش استغنى
عنه وهاهرب معاه ونتجوز

صفعه نزلت على وشها من ابوها

هشام بغضب : انتى بتعلى صوتك عليا
يابت انتى علشان واحد زى ده انتى اتجننتى

مليكه بصراخ ودموع : اه اتجننت اتجننت
علشان بحبه علشان مقدرش اعيش من
غيره

ابوها لسه هيضربها تاني مصطفى دخل
يجرى من بره ومسك ايده وبصوت عالي :
كفااايه يابابا

وشد اخته في حضنه وطلع بيها على فوق
مليكه وهي تشهق في حضن اخوها وطلعت
معاه

هشام بغضب : انا معرفتش اربيكي كويس
بس خلاص انا ها حرمكوا من بعض خالص
عند فارس دخل شقته وهو مهموم ومضايق
ومش طايق نفسه دخل قعد على الاريكه
وحط ايده على وشه

الباب خبط قام فتح كان احمد صاحبه

فارس : ادخل يا احمد

احمد باستغراب : مالك يا فارس

فارس دموعه نزلت : انا خسرت مليكه

يا احمد

احمد : انت روحت وايه ال حصل

فارس قص عليه ما حدث

احمد : طب ليه يعمل كل ده ده طلع راجل

مبيفكرش الا في نفسه وبس انا قولتلك

متروحش يا صاحبي انت ال صممت

فارس وهى بيمسح دموعه : ال حصل

حصل يا احمد معلش سيبنى ارتاح شويه

احمد : ماشى يا صاحبي ابقى طمنى عليك

وسابه ومشى

مر اسبوع

وكانت مليكه حابسه نفسها فى غرفتها

ومكانش بتاكل ولا تشرب

وكان فارس كذلك مبيروحش الجامعه ولا

بيخرج ومضرب عن الطعام

وفي يوم كان قاعد هاتفه رن برقم احمد

صديقه

فارس رد بتعب : ايوه يا احمد

احمد : الحق يا فارس سمعت ان مليكه في

المستشفى بين الحيا والموت

فارس وقع من ايده الفون بصدمه واتجمد

مكانه ونطق حروف اسمها بالعافيه : م ل ي

ك ه

يتبع

ده كان اول فصل عايزه اعرف رايكم ايه

ياقمرات؟؟

***** الفصل الثاني *****

وقفنا الفصل ال فات لما احمد اتصل
بفارس وبلغه ان مليكه فى المستشفى بين
الحيا والموت فارس الفون وقع من ايده
فارس نطق بصعوبه اسمها : م ل ي ك ه
وجرى بدون وعى ركب تاكسى وطلع على
فيلا الهوارى

دخل يجرى وسال الحرس قالولوا منعرفش
حاجه خرج يجرى لاق احمد رن عليه تاني
فارس بلهفه : احمد مليكه فين يا احمد
احمد بحزن واسف : مليكه ماتت يا فارس
فارس بصدمه معرفش ينطق وفتح عينه
من الصدمه

احمد بقلق : فارس انت كويس
فارس ينطق بصعوبه : م ي ن ق الك يا احمد

احمد بحزن : ليا صديقى دكتور فى

المستشفى وبلغنى

فارس بدموع : مليكه راحت منى يا احمد

وانهار فى البكاء

احمد بلهفه : فارس انت فين

فارس بانهيار : انا تايه يا احمد قولى والنبي ايه

عنوان المستشفى

احمد : العنوان .....

فارس بدموع قفل معاه وركب تاكسى وطلع

على العنوان وطول الطريق قاعد يفتكر

ذكرياتهم مع بعض ويبكى بقهر

وصل عند المستشفى

فى المستشفى

هشام بخت: عملت وقولت لصاحبه زى
مافهمتک

مراد بتوتر : ا ا ا ه ياباشا كله تمام

هشام بقسوه : اكيد ال اسموا فارس ده
هيجى دلوقتى اعمال زى ماقولتلك

مراد : تمام ياباشا

وفى الوقت ده جه فارس ودخل المستشفى
ولسه هيدخل غرفة مليكه ابوها وقفه

فارس بدموع : ارجوك سيبنى اشوفها لآخر

مره

هشام بقسوه : خلاص هى ماتت بسببك
سيبنا فى حالنا بقا

فارس بدموع اكثر : ارجوك والنبي

هشام بزعل مصطنع جلس على اقرب
كرسى : منك لله حسبى الله ونعم الوكيل
حسبى الله ونعم الوكيل اطلع بره اطلع بره
فارس خلاص مش قادر يتحمل خرج يجرى
من المستشفى ودموعه على خده
هشام ابتسم بخبث وقام وقف ونزل خرج
من المستشفى

وركب العربيه مع المساعد بتاعه

محمود بخبث : ها عملت ايه ياباشا

هشام بضحكة شر : هههههههههههه دخلت

عليه وخلاص غار فى داهيه

محمود : الله عليك ياباشا

هشام شاور للسواق ان هو يمشى

فى فيلا هشام الهوارى

وصل هشام ودخل الفيلا وهو مبسوط
مصطفى كان قاعد متعصب

مصطفى اول لما شاف ابوه قام وقف

مصطفى بعصبيه : ال حصل ده حقيقي

يا بابا

هشام بيروود : ايه ال حصل

مصطفى : انت قولت لفارس ان مليكه بعد

الشر ماتت

هشام بيروود وقسوه : اه عملت كده وانت

كمان هتقف قصادى يا ولد انت انا معرفتش

اربيكم

مصطفى لسه هيرد على ابوه سمع صوت

مليكه نازله

مليكه بدموع وصراااخ : انت لايمكن تكون
اب انا بكرهك بكرهك انت اااااااااا حرام
عليك دمرتنى

هشام بغضب : انتى بنت قليلة الادب فى
بنت تقول لابوها بكرهك طب والله العظيم
تجهزوا نفسكم علشان هنسافر بكره ولو حد
فيكم اعترض ليه معامله خاصه وانتى بقا
يامحترمه لو محترمتيش نفسك وعرفتى
تكلمى ابوكى ازاي هاخليكى تترحمى على
السنيور وبصوت عاااالى مفهووووم وسابهم
ومشى

مليكه انهارت ووقعت على الارض فاقده
الوعى

مصطفى اتخض وجرى عليها وشالها
وطلعها فوق وفاقه بس كانت بتترعش
وجسمها بيتنفض فى حضن اخيها

فارس : مش قادر انسى خالص انا عايش
مع منى كده مش قادر احس بمشاعر
تجاهها خالص عايش معاها تقضية واجب
بس انا كده ممكن اكون ظلمتها معايا وانا
اما ابقا معاها هي بحس بمليكه معايا
تصدق انى حاسس ان هي لسه عايش
مما تتش

احمد : بس هي ماتت فعلا يا فارس

فارس : عارف يا احمد وده الواقع بس في
احساس جوايا بيكدبني ان هي موجوده
احمد بقلة حيله على حالة صديقه : ربنا
يريح بالك يا صاحبي انا هاروح اشوف
شغلي سلام

فارس بشرود : سلام

ورجع تانى فى تفكيره وازاى هينتقم ليه

ولمليكه من السبب فى فراقهم

فى دولة تركيا وبالذات فى اسطنبول

كانت مليكه قاعده فى غرفتها حزينه دخلت

عليها صديقتها الاء

الاء بمرحها المعتاد : لو كككككك

مليكه بخضه : مش هتبطللى سخافتك دى

ياالاء

الاء : وانتى مش هتبطللى سرحان بقا يابنتى

حاولى تنسى خلاص الموضوع ده عدى عليه

4 سنين زمانه هو نسى خلاص

مليكه بشرود : استحاله يكون نسینی زى انا

مانسیتوش استحاله ودموعها نزلت منها

وقالت وحشنى اووى ياالاء

الاء بحزن : خلاص اهدى يا حبيبتى متبكيش

خلاص ربنا يريح قلبك

مليكه برجاء : يا اارب ريح قلبى واشوفه

تانى

يتبع

اولا بعذر عن عدم نزولها امبارح علشان كان

النور قاطع والنت كان قاطع

ثانيا بقا التفاعل قليل جدا يا قمرات وانا

عايزه تقدير لتعبى يعنى بحاول افضى وقت

بالعافيه علشان الدراسه بزعل اووى لما

مش بلاقى تفاعل لو مش عجبكم قولوا وانا

منزلش بس مش تقراو فى صمت كده

دمتم بخير دايمًا ☺ ولو لقيت تفاعل هنزل

فصل كمان

***** الفصل الثالث *****

في شركة فارس الشرقاوى

قاعد في مكتبه بيراجع بعض الاوراق دخلت

عليه منى مراته

فارس بصلها بضيق

منى بدلع وهى تقرب عليه وتقعد على

طرف المكتب

منى بدلال : ايه ياروحى ما اتصلتش بيا يعنى

فارس بضيق : ايه ال جابك هنا مش قولتلك

رجلك متاخذش على هنا كتير

منى بغضب مصطنع : كده برضوا يا فارس

زعلان ان جيت

فارس بضيق لان حاسس ان ظالمها معاه :

لاء طبعا يا حبيبتى مش متضايق بس انا

مش عايذك كل شويه تيحي هنا علشان
الموظفين ال هنا محدش يضايقك
منى بدلع : يعنى بتغير عليا يافارس
فارس بتردد : ااه يا حبيبتى طبعاً اومال هو
فين يزيد

منى : فى مدرسته يا حبيبي بقولك ايه انا
هامشى انا علشان اعمل شوبينج قبل
ما اروح

فارس : ماشى يامنى

منى خرجت وقفلت الباب وراها
فارس اتنفس الصعداء وكلم نفسه
فارس فى نفسه : يا ااربي ريحنى انا بين نارين
مش عارف احب منى خالص ومش قادر
انسى مليكه انا تعبت تعبت

و حط ایده علی وشه بحزن

فی ترکیا

فی فیلا هشام الهواری

ملیکه طلعت غرفة اخوها بعد ماخبطت

واذنلها بالدخول

ملیکه : ممکن اخذ من وقتک شویه یادرش

مصطفی ابتم بحب : بس کده انت تاخذ

وقتی کل یاجمیل

ملیکه قربت علیه وباسته من خده و قالت :

ربنا یخلیک لیا یاقلبی

مصطفی بحب : ویخلیکی لیا یارب ها بقا

یاستی کنتی عاوزه ایه

ملیکه : کنت عایزه اسافر مصر انا تعبت من
القاعده هنا انا من ساعة ماجیت هنا وانا
مش طایقه نفسی

مصطفی : مش انتی کان نفسک تسافری
بره ایام ما کنا فی مصر

ملیکه بحزن : کنت یامصطفی کان نفسی
اسافر مع فارس فی بلد لوحدینا ومحدث
یبقا معانا بس للاسف اتحرمت من ده کله
مصطفی بحزن علی اخته : معلش یاقلبی
ده نصیب الله اعلم ربنا کاتبلکوا ایه بس
انتی یعنی طالبه منی اقول ل بابا

ملیکه مسرعه : لاء طبعا هو عمره ماهیوافق
انا عایزاک بس تساعدنی اخرج من البلد دی
ومتعرفش بابا انک ساعدتنی

مصطفی : طب وخطیبک یاملیکه

ملیکه بسخریه : خطیبی ایه یامصطفی انت
مسمی ده خطیبی ده معندوش اهتمام
خالص غیر للفلوس وبس

ماهو اختیار بابا بقا اکید هیبقا زیوا انا بکرهم
کلهم علی سنین الذل ال انا عشت فیهم
بسببهم کل واحد فکر فی مصلحته

وقامت وقفت وباصرار : بس خلاص ایام
الطیبه خلاص مش هیبقا فی استسلام تانی
انا هنزل مصر وهاحاول ادور علی فارس
واعترفله بالحقیقه ان مموتش واعیش
حیاتی بقا

مصطفی بقلق علی اخته : انا مش عارف ال
هاتعملیه ده صح ولا غلط انا خایف علیکی
یاملیکه

ملیکه بنفاز صبر : ها یامصطفی هتساعدنی

ولا لاء ولا احوول اشوف انا ها عمل ایه

مصطفی بقلة حيله : خلاص یاملیکه انا

معاکی انا عارف ان دماغك ناشفه

ومبتسمعیش کلام حد

ملیکه نطت باست اخوها : حبیبی یاقلبی

وخرجت تجری

مصطفی اتهد وقال : یارب عدیها علی خیر

فی مصر

فی فیلا عائلة الشرقاوی

محمد دخل وقابل اخته

نورا بتافف : انت مش ملاحظ انك مش

عاملی اهتمام یااستاذ محمد

محمد بضیق : عایزه ایه یانورا

نورا بعصبيه : هو ايه ال عايزه انا زهقت انا
حاسه ان قاعده لوحدى فى الفيلا الطويله
العريضه دى هو ده ال فارس و صاك بيه

محمد بصوت على : هو انا خلفتك ونسيتك
يعنى متخرجى مع اصحابك اسهرى مش
كل شويه تزنى على دماغى كده انا تعبت
وسابها وطلع

نورا دموعها نزلت وقالت : فينك يافارس
كنت مهتم بيا دايم انا هاكلمه واقوله ياخذنى
من هنا بقا انا زهقت

فى تركيا

كانت مليكه قاعده تكلم الاء صديقتها
بتبلغها على خطة الهرب من تركيا

الاء بصدمه : انتى اتجننتى يابت انتى انتى
مش قد ابوكى ولا خطيبك مش هيرحموكى

ملیکه باصرار : مبقاش یهمنی حد انا کل ال
یهمنی دلوقتی ان امشی من هنا ها
هترجعی معایا مصر

الاء بتفکیر : یابنتی انا معاکى فى ای داهیه
بس المشکله هنرجع ازای وبعیدین انتی
مش فاکره لما انا عرفت انک هتسیبى مصر
کنت راشقه معاکى علطول ها ناویه تهربى
امتى

ملیکه : انا لو علیا دلوقتی بس لسه هافکر
فى وقت مناسب

الاء : تمام ابقى بلغینى قبلها باى یابیى

ملیکه : باى یالولا

قفلت معاها الداده کریمه خبطت ودخلت
علیها

ملیکه : خیر یاداده

کریمه : خطیبك تحت یابنتی بیقول ان
عاوزك

ملیکه بضیق وتافف : یوووووه عاوز ایه ده
قولیله نایمه

کریمه : یابنتی انزلی قابلیه ده تالت مره
اقوله نایمه

ملیکه بضیق : خلاص یاداده انا هانزل
وراکی

کریمه : ماشی یابنتی وسابتها ونزلت
ملیکه قامت وهی بتنفخ خدیها وقاتت :
هانت یاسی زفت هامشی واسیبلکم البلد
کلها ونزلت من الاوضه

یتبع

*****الفصل الرابع*****

فی فیلا هشام الهواری

کریمه بلغت ملیکه ان خطیبها تحت وملیکه
نزلت علشان تقابله وهی مش طایقه
تشوفه هو (یوسف منصور رجل اعمال
شريك والدها فی الشركات بتاعته هو وسیم
بس بارد جدا وبیحب الفلوس مثل هشام
وبتاع بنات)

ملیکه بضیق : اهلا یایوسف

یوسف ببرود : مبتردیش علی الفون لیه
یاهانم

ملیکه بعصبیه : متکلمنیش کده لوسمحت
یوسف بعدم اهتمام : کده ال هو ازای یعنی
ملیکه بغضب اکثر : ایه البرود ده یاخی
ماتتکلم عدل زی الناس

البننت بدلع : ايه يا جو انت مش جاى ولا ايه

يوسف بضحك : جاى طبعا بقضى مصلحه

وجاى

البننت بدلع : ماشى يابيبى باى

يوسف : باى

قفل وبص ل مليكه ال واقفه ساكته

مبتكلمش

يوسف بسخريه : القطه كلت لسانك ولا ايه

مليكه باحتقار : لاء مستنيه جنابك لما

تخلص المكالمه وتمشى علشان اطلع

يوسف : لاء انا ماشى علشان مستعجل لينا

كلام تانى يالوكه سلام وبوعيد اه صح افتكرت

ابقى ردى على الفون علشان متزعليش من

ردة فعلى عليكى وسابها وخرج

مليکه بخت عليه وهو خارج ودموعها نزلت
منها وقالت في نفسها : منك لله ياابا على
ال انت عملته فيا ده مش مسمحاك ابدا
وطلعت غرفتها

في مصر في فيلا الشرقاوى

نورا قاعده في غرفتها حزينه من معامله
اخيها محمد ليها طلعت الفون ورننت على
فارس وانتظرت الرد

فارس بلهفه : نورا حبيبتى عامله ايه انتى
كويسه ؟

نورا بدموع : لاء يافارس مش كويسه انا
عايزاك تيجى يافارس اوانا اجيلك

فارس بقلق : نورا في ايه محمد زعلك طيب

نورا بدموع : قولى محمد مزعلكيش محمد
بيعاملنى معامله سيئه اووى يافارس مش

معتبرنى أخته طول النهار بره البيت وبيجى
ينام حاسه ان ماليش حد خالص

فارس بنرفزه : ماشى يامحمد الكلب والله
لما اشوفك وبحنان متزعليش ياقلبي انا
هاحاول اظبط امورى هنا وارجع مصر انا
اصلا مصر وحشتنى وكمان مينفعش انتى
تيجى علشان كليتك

نورا برجاء : بس والنبى متتأخرش عليا
يافارس

فارس بامتنان : متخافيش ياحببتي انا
هاحاول انزل فى اسرع وقت وهاكلم الزفت
محمد ده لحد ماجى

نورا مسحت دموعها : ماشى ياحببى مع
السلامه

فارس بحنان : سلام

في غرفة محمد كان بيكلم بنت في الفون

محمد : يابنتي انتي ايه ال مزعلك بس

البنت : علشان كنت ساينى وبتكلم البت

الملزقه التانيه دى

محمد بخبث : انا اقدر برضوا ياقلبي ده هى

بت لازقه فيا بس متخافيش انتي ال في

القلب برضوا

البنت : بجد يامحمد يعنى مستعد تطلبني

من بابا

محمد بخبث : اه بس مش دلوقتي يا حبيبتى

لما اخلص الجامعه الاول علشان ابقا

مستعد

البنت بفرحه : ماشى يامحمد ها قفل انا بقا

علشان ماما عاوزانى

محمد بمكر : سلام ياروحى

قفل معاها وضحك بسخريه : ال فاكراى
هاخطبها ال انا مخدش حاجه استعما قديم

وفجأه فونه رن برقم فارس

محمد بضيق : يووووه عايز ايه سى فارس

دلوقتى ورد عليه

محمد بضيق : الو يافارس

فارس بعصبيه : انت ايه يابنى آدم مزعل

اخرتك ليه

محمد بتفهم : اه هى اشتكتلك بقا الهانم

قال عاوزانى اخرجها وافسحها على اساس

فاضيلها انا

فارس بغضب : يعنى انت فاضى للبنات

صحابك بس ومش فاضى ل أختك تصدق

انك جبلة يلا

محمد بعصبيه : متغلطش يافارس علشان
متزعلش وبعدين انا قولتلك مش فاضيلها
افضلها انت كده قدام انت مهتم

فارس بنرفزه : ياابنى انت بتفهم ازاي هو انا
بكلمك على واحده صاحبتك انا بتكلم على
اخرتك افهم بقا

محمد : بقولك ايه يافارس انا دماغى
وجعانى لو فضيتها ابقى اخرجها سلام وقفل
الفون

فارس بعصبيه : غبى وهيفضل طول عمره
غبى ورن على السكرتيره علشان تبعتلوا
احمد

السكرتيره بلغت احمد وهو جه
احمد دخل مكتب فارس : عاوزنى فى ايه
يامزعج

فارس : عايز انزل مصر خلال يومين بالكثير

احمد باندهاش : ايه ده فجأه كده

فارس : اه وحشتنى مصر وكمان اخواتى

وحشونى

احمد : ماشى طب هاتعمل ايه فى الشركه

فارس : البركه فيك يا احمد انا هاروح اشوف

الفرع ال هناك وانت خليك ماسك هنا

احمد بتساؤل : هتاخذ منى ويزيد معاك

فارس بضيق : اه هاخدهم بس مش

هوصيك على الفرع ده خلى بالك منه

يا احمد انا معتمد عليك

احمد : متخافش يا فارس كله هيمشى اكنك

موجود بالظبط

فارس وهو يقف : ماشى يا صاحبى هاروح
انا الفيلا علشان ابلغ منى ويزيد برجوعنا
مصر

احمد : ماشى ابقا كلمنى

فارس : تمام ماشى وخرج من المكتب ومن
الشركه كلها

فى فيلا هشام الهوارى

مليكه كانت قاعده منتظره اخوها اول
مادخل الغرفه

نطت من مكانها وقامت قالت : ها عملت
ايه خلصت كل حاجه يا ابنى رد يا ابنى طمنى
مصطفى كان بينهج : يابت اتهدى سيبينى
اخذ نفسى الاول

مليكه : اهو سيبيتك طمنى بقا

مصطفى : خلصتلك كل الورق يعنى على

السفر بس

مليكه : طب والطياره امتى

مصطفى : بكره الساعه5

مليكه : حجزت ل الاء مش كده

مصطفى : اه حجزتلها

مليكه باسته من خده : ربنا يخليك ليا يارب

ياحبيبي

مصطفى : انتى فاكراى مبسوط من ال

هتعمليه ده انا خايف عليكى

مليكه : متخافش ياحبيبي ربنا معايا انت

بس اسال عليا

مصطفى : انا اصلا هاحصلك بس شويه كده

فى حاجات لارم اعمالها

ملیکه بتساؤل : حاجات ایه دی

مصطفی بغموض : هاقولک بعدین بس

المهم دلوقتی تخی بالک من نفسک

وفی الوقت ده باب الغرفه خبط ودخلت

کریمه بلغت ملیکه ان ابوها عایزها

ملیکه بضیق : متعرفیش عایز ایه

کریمه : لاء یابنتی هو طلبک بس

ملیکه : ماشی یاداده انا نازله

کریمه خرجت و ملیکه بصت لمصطفی

بقلق

مصطفی : متخافیش انا هنزل وراکی

ملیکه بتردد : م ماشی ونزلت ومصطفی

نزل وراها

فی الاسفل

كان هشام قاعد مستنى مليكه

مليكه نزلت وبتوتر : ح حضرتك عايزنى يابابا

هشام ببرود : اه عايزه ابلغك ان النهارده كتب

كتابك على يوسف الساعه 8

مليكه بصت لمصطفى ال واقف على

السلم بصدمه : نفعععم !!

يتبع

تفاعل ياقرمات

يارب يكون عجبكم ؟

دمتم بخير ؟

*****الفصل الخامس*****

فى فيلا هشام الهوارى

احنا وقفنا لحد لما هشام بلغ مليكه ان كتب

كتابها على يوسف النهارده بليل

مليكه بصدمة بصت لمصطفى : نفعععم

مصطفى بصدمة : ايه السرعه دى يابابا

هشام ببرود : بقولك ايه انت وهى مش عايز

دوشه كتب الكتاب النهارده زى ما قولت

والكلمه مش هتقرر تانى

مليكه بنرفزه : انا مش عامله حسابى يابابا

هشام بقسوه : عايزه تعملى حسابك فى ايه

خلاص كلمتى واحده كتب كتابك النهارده

يعنى النهارده

مليكه بعصبيه : وانا مش موافقه

مصطفى وهو يهز راسه موافقا : بجد
ياحبيبتى

مليكه بتساؤل : طب ازاي

مصطفى : بصى كتب الكتاب الساعة 8
ودلوقتى الساعة 2 قدامنا وقت بصى قومى
دلوقتى وجهزى حاجتك المهمه بس وانا
هاديكى عنوان شقه انا كنت مشتريها هنا
من ورا بابا واتصلى ب الاء وبلغيها وخليها
تجيلك باقى هناك لحد ميعاد الطياره بكره
مليكه : طب ماروح عند الاء وخلص ابات
عندها

مصطفى : انتى غيبه بابا عارف بيت الاء
واول ماتختفى هايروح يدور هناك

مليكه : طب وانت

مصطفى : ملكيش دعوه بيا خدى الفون ده
انا هاكلمك منه علشان انتى هتقفلى فونك
وتغيرى الخط مفهوم

مليكه بتفهم : مفهوم

مصطفى : قومى بقا جهزى نفسك ولو حد
سئل عليكى هاقول روحتى البيوتى سنتر
ماشى

مليكه بقلق : ماشى ربنا يستر

مصطفى : يلا اعملى زى ماقولتلك وسابها
ونزل

مليكه برجاء : يارب خليك معايا

فى فيلا فارس الشرقاوى

فارس دخل الفيلا وابنه جرى عليه يزيد
يملك من العمر 3 سنوات

يزيد بطفوله وهو يجرى على والده : فارس

فارس بضحك وهو يأخذه في حضنه : يابنى

هو انا بلعب معاك اسمى بابى

يزيد بطفوله : بابى

فارس : شاطر

يزيد : انا سحلان منك

فارس : هههههه سحلان ليه ياسيدى

يزيد : علسان مجبتيث الثوكلاته

فارس بضحك : يعنى المفروض اجيب

مترجم دلوقتى

يزيد : ها هتجبلى

فارس : اه ياسيدى هاجبلك

يزيد : هيبيبه مائى يافارس وجرى راح يلعب

فارس : هههههههههههه والله مشكله وطلع على
اوضته

كانت منى قاعدى فى الاوضه بتكلم حد واول

لما فارس دخل قفلت علطول

فارس : كنتى بتكلمى مين يامنى

منى بارتباك : و و واحده صحبتى

فارس بعدم اهتمام : ماشى وراح يجيب

هدوم من الدولاب

منى بتوتر : ج جيت بدرى يعنى

فارس : مفيش كنت بجهز حاجات علشان

هننزل مصر بكره بالكثير

منى بصدمه : مصر ليه يعنى

فارس : عادى هننقل مصر انتى نسيتى ان

احنا مصريين ولا ايه

منى : لاء مش ناسيه بس ايه ال جابها فى
تفكيرك فجأه وبعدين انت شغلك هنا

فارس : اولاً انا اختى محتاجانى جمبها ثانيا
بقا احمد هيمسك فرع هنا وانا همسك فرع

مصر

منى بعصبيه مبالغه : هى اختك صغيره
علشان تحتاجك وبعدين انا مش موافقه
طبعا انى انزل مصر

فارس بصدمه لانها صوتها على عليه : انتى
بتعلى صوتك علىا يامنى

منى بعصبيه : اه بعلى صوتى لما الفكره
المجنونه دى تيجى فى دماغك يبقى لازم
اعلى

فارس بعصبيه : انتى شكلك اتجننتى يامنى
طب قسما بالله لو مجهزتى علشان ننزل

مصر لهوريكى الوش التانى وابقى ورينى
هتقولى لاء ازاي

منى : يعنى افهم من كلامك ان احنا
هنستقر فى مصر

فارس بعصبيه : اه يامنى افهمى كده جهزى
نفسك انتى ويزيد ومش عايزه علشان
الطيّاره بكره الساعه 5 مناقشه وسابها وخرج
من الغرفه ومن الفيلا باكملها

منى بحقد وغل : ماشى يفارس انا هاندمك
على اليوم ال هننزل فيه مصر

عند مليكه اتصلت بالاء وفهمتها كل حاجه
ولاء وافقت وجهزت حاجتها وابتدت تخرج
من الفيلا من غير ما حد يشوفها بمساعدة
مصطفى وبالفعل خرجت بسلام علشان
الحرس كانوا مشغولين ببعض الحاجات

وهى قابلت الاء وطلعوا على العنوان ال
ادهولها مصطفى

وكان فى مكان هادى بعيد عن الدوشه

ودخلوا الشقه وقفلوا الباب عليهم

مليكه اتنهدت براحه : الحمد لله ربنا يعدى

الباقى على خير ونرجع مصر بقا

الاء بابتسامه : قد كده مشتاقه لمصر

يامليكه

مليكه بحب : مش قادره اقولك مشتاقه ليها

ازاى ياالاء نفسى اول ماوصل الاقى فارس

مستنينى واجرى فى حضنه واعيط على

سنين الحرمان ال عشتها بعيده عنه ونتجوز

بقا علشان ارتاح

الاء : ربنا ينولك ال فى بالك يارب

مليکه : يارب

الاء : مليکه انا جعانه

مليکه : يخرّب بيتك انا اتصلت بيكي كنتي

بتاکلی

الاء بتزمر : اديكي قولتيها يعني قومتي

من قبل ماخلص اكلی

مليکه : طب ادخلي يافضحانا شو في اكل في

التلاجه

الاء بفرحه : يلا

في فيلا هشام الهواري

جاء المساء

والكل اتجمع ويوسف جاب المأذون وقعدوا

يستنوا مليکه

هشام : انت متاكد ان هى راحت البيوتى
سنتر يامصطفى

مصطفى : اه راحت يابابا

يوسف ببرود : يعنى هنستنى الهانم كتير

مصطفى ببرود : والله لو مش عايز تستنى

خالص انت حر واتفضل امشى

يوسف : انا وجهتلك كلام

مصطفى لسه هيرد ابوه قاطعه :

مصطففى عيب الراجل فى بيتنا

مصطفى بصله وسكت

هشام : انا هرن عليهم اشوفها خرجت ولا

لسه

وطلع هاتفه وطلب الرقم وسالهم وهما

بلغوه ان مفيش حد جه عندهم بالاسم ده

هشام قفل معاهم وهو هيتجنن

مصطفى بتصنع عدم الفهم : في ايه يابابا

هشام بغضب : بيقولوا مفيش حد راح

بالاسم ده عندهم اختك هربت

يوسف وقف بغضب : نعم هربت ! هربت

ازاي

وخرجوا يبلغوا الحرس ان هما يدورا عليها

مصطفى : يارب نجوها يارب

والمأذون مشى والناس مشيت

في صباح اليوم التالي

مليكه : الاااااااااااا

الاء صحيت بفزح : ايه من مات

ملیکه : من ال انتی بتعملیه فیا قومی یلا
علشان نجهز

الاء : یابنتی الطیاره الساعه 5 والساعه

دلوقتی 1 یعنی لسه بدری

ملیکه : بدری من عمرک احنا لسه هنهرب
براحه مش هنروح زی البنأدمین العادیین
یعنی عایزین وقت

الاء قامت قعدت : طب اکلینی

ملیکه بصدمه : انتی یابت انتی مش انتی
لسه واکله قبل ماتنامی بتودی الاکل فین

الاء : الله اکبر انتی هتحدی : ها هتاکلینی

ولا انام

ملیکه بنفاز صبر : قومی یاختی کلی

واجهزی وانا راحه اجهز وسابتها وخرجت

في فيلا فارس الشرقاوى

منى جهزت و جهزت يزيد وفارس ركب
عربيته و منى ركبت جنبه و يزيد ركب
بالخلف و ذهبوا على الشركه علشان يسلم
على احمد و بعدها ذهب على المطار
واستنوا ميعاد الطياره و بعدها ركبوا وفارس
كان مشتاق جدا لمصر بكل تفاصيلها
عند مليكه و الاء جهزوا برضوا و نزلوا ركبوا
تاكسى و ذهبوا على المطار بعد ان كلكت
مصطفى و عرفتوا و ركبوا الطياره و استعدوا
لوصول بلدهم
وكان الحظ ان وصلت طيارة ايطاليا و طيارة
تركيا في وقت واحد
مليكه كانت تعبانه من السفر لانها عندها
فوبيا من الاماكن المرتفعه قعدت ترتاح في

صالة مطار القاهرة والاء راحت تخلص

اجراءات الوصول

فارس كان بيخلص الاجراءات ومنى جالها

فون بعدت علشان تتكلم

فارس وهو بيخلص لمح واحده تشبه مليكه

فضل يتامل فيها وابتدى يتزرع امل جديد

بداخله

فارس بفرح : مليككه

يتبع

دمتم بخير

***** الفصل السادس

وقفنا الفصل ال فات لما فارس لمح مليكه

في المطار ورجع ليه الامل من تانى

فارس بفرحه : مللكه

منی مسکت دراعه : فارس رایح فین

فارس بصلها بعدم اهتمام : جای تانی یامنی
اوعی

منی بعند : لاء مش هاوعی ینا نمشی

فارس بغضب شال ایدها ولسه بیلتفت
علشان ملیکه للاسف کانت اختفت جری
یدور علیها لکن هیا کانت خرجت ومشیت

فارس رجع تانی وهو هیتجنن و بیکنم نفسه :
اکید انا بیتھیالی علشان بفکر فیها کتیر بس
لاء انا قلبی بیقولی انها هی ولسه عایشه
قاطعہ من شروده منی

منی بعصبیه : ایه یافارس ینفع کده تسبنا
وتمشی بالطریقه دی وبعدین انت بتکلم
نفسک

فارس بتوهان : ها

منی اتعصبت من عدم اهتمامه بيها ونادت

على يزيد بصوت عالٍ : يزيبييد

يزيد بطفوله : نعم يمامي

منى : يلاا

فارس فاق من شروده : بتزعقي ليه يامنى

منى وهى هتطق : مفيش يافارس يلا انا

عايزه امشى واخذت يزيد من ايده وخرجت

قبله

فارس مشى وراها وركبوا العربيه بس كل

تفكيره فى مليكه

عند مليكه والاء

الاء : يابنتى احنا دلوقتى هنتنيل نروح فين

مليكه بتفكير : اكيد عندك

الاء : ماشى بس ليه مش فى فيلتكم القديمه

مليکه باعتراض : يابنتى انتى اتجننتى انا
مينفعلش اروح ناحية هناك تانى ولو مؤقتا
دلوقتى لحد لما اظبط امورى

الاء : طب وهنعمل ايه يافصيحه هننزل
نشتغل اكيد

مليکه : اكيد بس شويه كده انا معايا فلوس
تقضيها شويه

الاء : ماشى ياست المدبره تسمحيلى بقا
نروح علشان عايزه انام شويه علشان تعبانه
من السفر

مليکه : يلا انا كمان تعبانه من الطياره وعايزه
ارتاح وركبوا تاكسى ومشيووا

فى فيلا فارس الشرقاوى

العربيه دخلت الفيلا ونزل منها فارس وبعده
منى ويزيد

منی : ومالك بتقولیها اكنك مش طایقانی

لیه ماتتکلمی عدل

نورا : واللہ دی طریقتی اذا کان عجبک

منی لسه هتتکلم قاطعهم صوت فارس

فارس بحده : خلااص مش عایز کلام تانی

وسابهم وطلع

منی : ینفع کده نکدتی علیه

نورا : انا برضوا ولا انتی

منی بغرور : انا طالعہ علشان اشوفه

نورا : ماشی

منی طلعت ونورا بصتلها بضیق

نورا فی نفسها : انا مش عارفه انت اتجوزتها
ازای دی یافارس الله یرحمک یاملیکه کنتی
عسل مفیش منک

وفجأه سمعت صوت یزید ال جری علیها

یزید بطفوله : عمتووووا

نورا بفرحه وحب : حبیب عمته وشالته
وباسته وحشتنی یزیزو

یزید : انا سحلان منک

نورا بطفوله : لیه یاسی زیزو سحلان لیه

یزید : علسان انتی مبتجیس عندنا

نورا : انت جیت اهو یاقلبی هنلعب وناکل
ونجیب ثوکولاته یلا بینا

یزید : یلا

وخرجوا الجنینه

في الاعلى

عند فارس دخل الغرفه وابتدى يغير هدومه

منى دخلت عليه بعصبيه

فارس بضيق : عاوزه ايه يامنى

منى بعصبيه : هو ايه ال عاوزه ايه انت

طلعت وسايب اختك مش عملالى احترام

خالص

فارس بعصبيه : يعنى عايزاها تعمل ايه

يامنى تضربلك تعظيم سلام

منى : انت كمان هتزعق انا مش هستحمل

العيشه دى وسابته وخرجت

فارس زفر بضيق وكمل تبديل ملابسه وكل

خياله في مليكه

في صباح اليوم التالى

عند مليكه والاء

الاء استيقظت من نومها بتبص جمبها
ملاقتش مليكه سمعتها وهى خارجه من

الحمام

الاء بنعاس : انتى صحيتى امتى

مليكه : لسه من شويه وابتدت تلبس

هدومها

الاء : انتى راحه فين ياهانم كده على الصبح

مليكه : راحه ادور على حبيبي

الاء : فين بقا ان شاء الله

مليكه : هاروح اقعد فى الكافيه ال كنا

بنتقابل فيه زمان يمكن الاقيه

الاء : ماشى ابقى هاتى اكل وانتى جايه

مليكه بصتلها بنفاذ صبر وخرجت

الاء : الله هو انا قولت ايه يعنى

فى فيلا فارس الشرقاوى

فارس استيقظ من نومه ودخل اخذ شاور

ولبس هدومه ونزل تحت

كانت منى قاعده هى ويزيد

منى :رايح فين كده على الصبح

فارس : رايح مشوار كده عندك مانع

منى بضيق : لاء

يزيد : بابى هاجى معاك

فارس : ماشى تعال يلا

يزيد : هيبويه

منى : خد بالك من الولد

فارس بسخریه : انتی نسیتی ان ده ابنی ولا

ایه یلا یایزید وخرج من الفیلا کلها

منی بتحدی : ماشی یافارس یاانا یانت

فی احدی الکافیہات دخل فارس هو ویزید

وقعدوا علی الترابیزه ال کان بیقعد علیها

هو وملیکه وطلب قهوه لیه وعصیر لیزید

وفجأه فونه رن وخرج یتکلم فیہ بعد مانبه

علی یزید ان میتحرکش من مکانه

وفی الوقت ده دخلت ملیکه وکانت بتبص

للمکان باشتیاق

وبصت علی الترابیزه لقت طفل صغیر

جمیل جدا قاعد علیها راحت عنده وحست

بشبه بینه وبين فارس بس مهتمتش

وکلمته

ملیکه بحنان : انت مین یاقمر انت

يزيد بطفوله : انا يزيد ياطنط

مليکه بمشاکسه : طب وقاعد مستنى مين

ياسى يزيد وبغمزه اوعى تكون مستنى

المزه هههههه

يزيد : لاء انا مستنى بابى

مليکه : وبابى فين بقا وسايب القمر ده

لوحده

يزيد شاور على فارس ال كان داخل من

الباب : اهو ياطنط بابى

مليکه التفتت وراها وبصدمه : فاهah

فارس بصدمه وفرحه : مليکه !!

فى تركيا

فى فيلا هشام الهوارى

هشام بعث لمصطفى ابنه

هشام بعصبيه : يعنى حضرتك مش عارف

الست اختك فين

مصطفى بتوتر : وانا هاعرف منين يابابا

هشام بغضب : ياسلام يعنى هى

مقالتلکش قبل ماتمشى

مصطفى : لاء ابدأ يابابا

هشام لسه هيرد عليه تليفونه رن برقم

المساعد بتاعه

هشام : الو يا محمود ايه !!

محمود :.....

هشام : يعنى عرفت ان هى فى مصر تمام

ماشى سلام

مصطفى سمع كده اتخض وخاف جدا على

اخته

هشام قفل مع محمود وضحك بشر

هشام : هي راحت علشانه بس ماشى

هحرق قلبكم كلكم

يتبع

يارب تكون نالت اعجابكم

تفاهل اعل بقا يا قمررات واراكم عن الروايه

***** الفصل السابع *****

في الكافيتيريا

كانت مليكه بتكلم يزيد وبتسالوا من باباه

يزيد وهو بيشاور على الباب : بابى اهو ياطنط

مليكه بصت خلفها بصدمه : فاهل اارس !

فارس بصدمه وفرح : مليكه !! ا ا اتى ع

عايشه كنت حاسس والله كنت حاسس

كلهم كانوا بيقنعوني انك بعد الشر موتى وانا
قلبى كان مش مصدق حد فيهم وكنت
مताكد انك عايشه

مليكه دموعها نزلت منها : وحشتنى يافارس
اوووى بس ياخساره وبصت على يزيد
فارس بتوتر : م مليكه انا هافهمك كل
حاجه بس نتكلم

مليكه ودموع : لحقت يافارس لحقت
تنسانى تنسى حب 7 سنين لحقت تنساه
تصدق بقا انا عمرى مانسيتك ولا لحظه
وسابته وخرجت تجرى

فارس كان مصدوم من رد فعلها وخرج
يجرى وراها وقال ليزيد يستنى

فارس وهو بيجرى خلفها : استنى يامليكه
هافهمك

وهی کانت بتجری ودموعها مش بتقف

فارس مسکها من معصمها ووقفها

فارس : بقولك اسمعینی

ملیکه بدموع وصراخ : ابعء عنی اعتبرنی

مت فعلا یاریت ما كنت قابلتك وفضلت

عایشه علی الماضي ابعء عنی بقا خلیک

مع مراتك وابنك وبصتله بلوم وعتاب

یاخساره یافارس یاخساره وسابته ومشیت

فارس واقف مصدوم من ال حصل هل

حقیقی حقیقی ان محبوبته الاولى والاخیره

طلعت عایشه حقیقی انه فعلا خسرها

کمان بعد ماطلعت عایشه وباصرار بس لاء

مش هاخلیکی تضيعی منی تانی یاملیکه

هرجعک لیا تانی وهنعیش انا وانت الايام ال

ضاعت مننا فی الفراق

عند مليكه

خرجت تجرى وركبت تاكسى وهى منهاره
من العياط وروحت البيت اول لما دخلت
جريت على الاوضه كانت الاء قاعده بتتفرج
على التليفزيون واول لما شافتها بالحاله دى
قامت تجرى وراها

الاء بخضه : يلهوووى مالك يا حبيبتى
مليكه بدموع اترمت فى حضنها : انا تعبانه
تعبانه اووى يا الاء

الاء : ليه يا قلبى انتى ملاقتيش فارس
مليكه بدموع : شوفته وياريتنى ماشوفته
يا الاء

الاء بدهشه : ليه قالك حاجه زعلتك

مليکه بصراخ : البيه اتجوز وخلف ولد کمان
وانا بقالى 3 سنين مبنامش غير وانا دموعى
على خدى علشان فراقه وهو بسهولة
نسينى خالص ليه بس كده ليه الدنيا بتعمل
معيا كده ده انا حتى لما جاتلى الفرصه ان
اهرب علشان اجيله ونعيش حياتنا هربت
وعرضت نفسى لمليون خطر علشان اوصله
وهو بكل سهوله نسي كل حاجه بينا بس
خلاص انا هدوس على قلبى وانساه مش
هسمح لاي حد يقف فى طريقى تانى خلاص
مليکه بتاعت زمان فعلا ماتت لكن دلوقتى
واحد تانيه خالص

الاء بدموع على صديقه طفولتها : اهدى
يامليکه انتى ليه مدتلوش فرصه يمكن

مظلوم

ملیکه : لاء یاالاء هو مش مظلوم انا ال
اتظلمت فی الدنیا دی کلها وقامت وقفت
وباصرار انا هنزل اشتغل بشهادتی من بکره
وعمری ماهعتمد علی حد تانی وهابنی
نفسی واشوف مستقبلی وهاعیش لشغلی
وبس

الاء : وانا معاکی یاحیبیتی وهننزل نشتغل
انا وانتی ونعیش مع بعض
ملیکه مسحت دموعها : تمام اجهزی بکره
علشان ننزل ندور علی جریده علشان
نشتغل

الاء : ماشی یاروحی اهم حاجه روحی صلی
رکعتین علی ماحضرتک الاکل
ملیکه : لاء متتعیش نفسک انا مش جعانه
الاء : براحتک یاحیبیتی وسابتها وخرجت

ملیکه اترمت علی السریر وافتکرت

ذکریاتهم مع بعض

فلاش بااااا

ملیکه بقلق : مش عارفه لیه یافارس حاسه

ان ممکن حاجه افرقنا فی یوم

فارس : لیه بتقوی کده یالوکه انا عمری

ماهسیبک ابا انا مقدرش استغنی عنک

ملیکه : بجد یافارس

فارس : بجد یاقلب فارس

باااا

ملیکه بدموع : للاسف یافارس معرفتش

تعمل بوعدک لیا یاخساره وقامت اتوضت

وصلت وقعدت تقرا قران وبعدها قعدت

على السرير تعيط لحد عينيها لما راحت في
النوم من التعب

في فيلا فارس الشرقاوى

فارس دخل وكالعاده كانت منى بتتخانىق مع
نورا اخته

منى : انتى محدش علمك تكلمى ازاي
مرات اخوكى

نورا : والله انا علمونى كويس بس انا من
النوع ال بيحب يدى لكل واحد قيمته

منى بغيط منها : لا انتى لازم حد يوقفك
عند حدك مينفعش كده

نورا باستفزاز : والله انا عارفه حدودى كويس
كل واحد عالم بنفسه

منى لسه هترد قاطعها فارس بعصبيه

فارس بعصبيه : بسسسسس كفايه مش
عايز كلام تانى كل واحده على اوضتها يلا

منى : يافارس

فارس : مننى انا قلت كلمه واحده تتنفذ
وسابهم وطلع

منى بصت لنورا بغیظ وطلعت وراه
نورا بصتلها باستفزاز وراحت تلعب مع یزید
فارس دخل غرفته رمى نفسه على السرير
وغمض عينه

منى دخلت عليه وبدلع

منى بدلع : فارس فارس حبيبي

فارس وهو مغمض عيونه : منى اخرجى
دلوقتي علشان مش طابق نفسى

منى بدلال : قوم بس يا حبيبي عايزه اتكلم
معاك

فارس بحده : هي كلمه واحده ومش هتتكرر
اتفضلى يلا

منى بصتله بغيط وخرجت من الاوضه
ودخلت الاوضه التانيه

فارس فضل على وضعه وكان مش مبطل
تفكير في مليكه وازاي يرجعها ليه تاني لحد
ماذهب في ثبات عميق

في غرفة منى

كانت قاعده ومتغاطه من فارس واخته
وبتفكر تتعامل معاهم ازاي وفجأه فونها رن

منى بدلال : ايه لسه فاكر

الشخص : ايه في اخبار جديده

منى بتزمر : انت مبتسالىش عنى خالص كده
كل ال شاغل بالك فارس فارس

الشخص بحدده : منننى انتى عارفه احنا
اتفقنا على ايه وبخبث انتى ليكى ميعادك
ياقطه

منى بضحكة خبث : مفهوم ياباشا على
العموم لسه فارس مبتداهش شغل اول لما
يبتدى هاكون مظبطالك شويه معلومات
يعجبوك جدا

الشخص : ماشى لما اشوف عايز نتيجته
انتى فاهمه

منى بدلع : فاهمه ياباشا

الشخص : ابقى كلمينى

منى : تمام

وقفلت معاه وقالت بغل ولسه يافارس لسه

حسابك جاى

فى تركيا

يوسف : ههههههههههههه خلاص ياهشام بيه

هانت واسم فارس الشرقاوى ينتهى من

على وش الارض

هشام بضحكة شر : ينصر دينك يا يوسف

خير ماعملت

يوسف : البت منى دى عامله زى العروسه

اللعبه اقولها يممين يممين شمال شمال

مبتعترضش بتاعت مصلحتها

هشام : ومين مش بتاع مصلحته ها المهم

هتعمل ايه مع مليكه

يوسف بتفكير وغموض : لاء مليكه دى ليها

دماغ تانيه خالص

هشام : ناوی علی ایه یاجو

یوسف بغموض : هاقولك بعدین

هشام : ماشی ابقی بلغنی انا هامشی

دلوقتی سلام

یوسف : سلام

فی صباح الیوم التالی

عند ملیکه استیقظت من نومها وقامت

اخذت شاور واتوضت ولبست وخرجت ادت

فرضها وراحت تشوف الاء

الاء كانت بره مستنیاها تصحی واول

ماشفتها : لوکه عملتی ایه دلوقتی یاقلبی

ملیکه بتعب : الحمد لله بقیت احسن

الاء : الحمد لله انتی هتروحو فیین دلوقتی

ملیکه : انتی نسیتی ولا ایه هاروح ادور علی

جریده نشتغل فیها

الاء : طب استنی هالبس واجی معاکی

ملیکه : تمام بس بصی انتی هتروحو فی

مکان وانا مکان تانی وال یعمل حاجه یکلم

التانی علشان منضیعش وقت علی الفاضی

الاء : ماشی تمام هادخل البس واخرج

ملیکه : ماشی انا ماشیه بای

الاء : بای واتنهدت ربنا یریح قلبک یاملیکه

یارب ودخلت الاوضه

فی فیلا فارس الشرقاوی

فارس استیقف من نومه وقام اخذ شاور

واتوضه وخرج اده فرضه ولبس هدومه ونزل

خرج وکان الكل نایم وركب عربيته ومشی

بيها وكان ماشى سرحان وفجأه كان هيخبط
واحد بالعربيه ونزل من العربيه

الاء : اااااااا انت اعم وقطعت كلامها لما

شافت فارس

فارس !

فارس : الاء ازيك عامله ايه انا اسف والله

مكنش قصدى

الاء بجمود : مفيش حاجه خلاص سلام

ولسه هتمشى

فارس : استنى ياالاء ممكن اتكلم معاكى

شويه

الاء : اظن خلاص كده يااستاذ فارس مفيش

كلام تانى روح شوف حياتك وسيبها تعيش

حياتها كفايه ال شافته السنين ال فاتت

فارس بحزن : مش اكثر منى والله ممكن
بس تسمعيني هافهمك على كل حاجه
وانتى فهميها

الاء بصتله وسكتت هى عايزه تقربهم من
بعض هى عارفه مليكه بتحبوا قد ايه ومش
سهل عليها تنساه

فارس : ها سرحتى فى ايه

الاء : لاء مفيش انا ممكن اسمعك بس
بسرعه من فضلك

فارس : تمام تعالى نتكلم فى العربيه علشان
منقفش فى الشارع كده

الاء ركبت معاه واستنتت تسمعه

الاء : ها اتفضل اتكلم

فارس : انا ها حكيلك ايه سبب جوازی من

منى بالظبط

الاء : ماشى اتفضل

فارس : .....

يتبع

اولا معلش مش قادره والله اطوله عن كده

النهارده سامحونى

ثانيا بقا يا قمرات لو مالقتش تفاعل انا

مجنونه وممكن اقتل مليكه البطله واخلص

الروايه انتم حرين بقا

اختارو تتفاعلوا ولا اقتل البطله

يلا بقا

دمتم بخير دائما

انا بعذر فعلا عن عدم نزولها امبارح بس
والله العظيم كنت تعبانه جدا ومكنتش
قادره اكتب سامحوني

قراء ممتعه

*****الفصل الثامن*****

وقفنا الفص ال فات لما فارس قابل الاء
وقالها ان عايز يتكلم معاها ويفهمها ايه
سبب جوازه من منى علشان تفهم مليكه

الاء : ها يا فارس اتفضل احكى

فارس بحزن : الحكايه بدات اول لما عرفت
ان مليكه ماتت انا قعدت شهرين فى صدمه
مكنتش بخرج مكنتش بروح الجامعه
مكانش ليا طموح علشان مليكه كانت هى
كل طموحى وحياتى بعدها صاحبى احمد جه
وقالى ان لازم انزل الكليه علشان الامتحانات

ودی کانت اخر سنه ومینفکش اضیعیها
نزلت فعلا المهم کانت منی دی معایا فی
الکلیه من اول سنه لکن انا عمری ما کنت
باخذ بالی منها علشان ال کان شاغل کیانی
وعقلی کله ملیکه وان هی تبقی لیا عمری
ماشوفت نظرات منی دی خالص کانوا
صحابی دایما یقولوا ان هی مبتزلش عینیها
من علیا وانها معجبه بیک بس انا کنت
بتجاهل کلامهم خالص ویوم ما خلصت
الامتحانات اخر یوم افتکرت اخر کل سنه کنا
بنخرج انا وملیکه ونقضی الیوم مع بعض
مستحملتش حتی فکرة فراقها للاسف الیوم
ده انا روحت وسکرت سکرت کتیر جدا لحد
ما بقتش شایف قدامی وساعتها منی کانت
هناک هی وبقیت الشله بتاعتها وحت
قعدت معایا وانا سکران وزی ما قولتلك ان
مکنتش حاسس بای حاجه حوالیا مفوقتش

الا تانى يوم صحيت لقيت نفسى فى مكان
غريب ولقيت منى معايا بص ل الاء باحراج
وسكت

الاء بتفهم : امممم وقالتلك انك ضحكت
عليها صح

فارس وهو يوماً راسه بحزن : ايوه

الاء : طب انت اتاكدت من كلامها الاول قبل
ماتتجوزها ولا انت ماصدقت بقا

فارس مسرع : لاء والله انا ساعتها
مصدقتهاش وضربتها وبعدت عنها وبعدها
بفترة كبيره جت وقالت ليا انها حامل
ساعتها قولتلها ان مش منى قالتلى تعالى
نعمل تحليل DNA ونتأكد وفعلا روحت
معاها وللأسف طلعت منى انا واتجوزتها
بس والله العظيم انا مكنتش فى وعيى

خالص واستحاله ان لوكان محصلش كده

كنت هافكر في حد تاني غير مليكه

الاء بصتله وسكتت ومردتش

فارس : ايه يالاء سكتى ليه

الاء : هاقول ايه يعنى

فارس : قولى انك هتساعدينى ان ارجع

لمليكه

الاء حست صدق كلامه ونظرت الحب

لمليكه فى عينيه

الاء اتنهدت : بص يا فارس انا مقدره حبك

لمليكه والصراحه يعنى انا صدقتك بس فى

مشكله

فارس : ايه هى المشكله !

الاء : مليكه يافارس مليكه مش سهل انها
تقتنع هي قدام عيني عاشت اسود ثلاث
سنين في حياتها على ايد والدها وبسبب
فراقك مش سهل عليها ان بعد ده كله ترجع
تلاقيك متجاوز ومعاك ولد وكمان هي مش
من النوع ال ممكن تخرب بيتك بسببها

فارس : بس انا مش عايز اى حاجه في الدنيا
غيرها هي وبس

الاء : انا عارفه انك بتمووت فيها مش بتحبها
بس ومستعد تضحي علشانها كتير بس لازم
يبقا عندك اراده وصبر علشان هي مش
هتصدق الواقع بسهوله ولا هترجعك
بسهوله

فارس بعدم فهم : يعنى

الاء : يعنى انا هاعمل ال عليا واحاول اقعد
معاها وافهمها بس متفتكرش انها هترجع
من اول كلام علشان هى مجروحه فعلا انت
اكيد هتحاول تقابلها تخليها تسمعك
حسسها بصدق مشاعرك ليه وصدقنى
ممکن يحصل نتیجه

فارس : تفتكرى ؟

الاء : اه وبعدين ممكن اسالك سؤال

فارس : اتفضلى

الاء : انت هتعمل ايه مع مراتك وابنك لو
مليكه رضيت ترجعلك

فارس : انا ومنى من ساعة ماتجوزنا مش
متفاهمين مع بعض خالص لان عمرى
ماحبثها وساعة مامليكه ترضى عليا انا
هاطلق منى علشان تروح تشوف حياتها مع

ال يحبها علشان مظلماش اكثر من كده
انما ابني هيبقى معايا انا لان مقدرش
اسيبه

الاء : ان شاء الله ربك ييسر الامور

فارس بفرحه : يارب انا بجد متشكر ليكى
جدا انك سمعتينى وهتساعدينى

الاء : مفيش شكر علشان انا حضرت قصة
حبكم جدا وعارفه انتم بتحبوا بعض ازاي

فارس : تحبى اوصلك فين بقا ؟

الاء بمرح : لاء ياعم مش عايزه رشوه انا

فارس بضحك : لاء والله مش رشوه اصل
شكلك كنتى بتدورى على تاكسى اعتبارينى
صاحب التاكسى

الاء بضحك : طب يلا ياسطى قصى

يافارس ودينى العنوان ده .....

فارس : ههههههه حاضر وشغل العربيه

ووصل الاء وبعدها راح الشركه

عند مليكه راحت الجريده ودخلت سالت

على الوظائف وقالولها ان مش محتاجين

صحفيين حاليا نزلت وهى زعلانه طلعت

تليفونها ورننت على الاء

الاء : بنت حلال كنت لسه هاكلمك عملتى

ايه

مليكه بحزن : مش محتاجين دلوقتى

الاء : كويس انا روحت الجريده ال قولتلك

عليها وقالوا ان هما محتاجين وكنت لسه

هاكلمك

مليکه بفرحه : بجد يالولو طب ادينى العنوان
بقا بسرعه علشان اجيلك

الاء : العنوان .....

مليکه : مسافة السكه سلام

الاء : سلام

مليکه قفلت معاها وركبت تاكسى وطلعت
على العنوان

فى تركيا

مصطفى كان قاعد بي فكر ازاي يحمى اخته
من خطر ابوه ويوسف الزفت ده قطعه من
تفكيره صوت خبط على الباب وكانت الداده
كريمه

مصطفى : تعالى ياداده اتفضلى

كريمه بوجه بشوش : يزيد فضلك يابنى

مصطفی : فی حاجه یاداده

کریمه : هی فعلا ملیکه رجعت مصر

مصطفی : اه رجعت مصر

کریمه : طب واخرتها ایه یابنی هی هتفضل

هربانه کده وبعدين ابوك لو لاقها مش

هیرحمها ده راجل جبروت معلش یابنی انا

بقول الصراحه متزعلش منی

مصطفی بسخریه : ازعل لیه یاداده اذا کانت

دی الحقیقه ده عمره ماکان اب ابداء ولا عنده

رحمه کل حاجه تهمه الفلوس ویس انما

ولاده فی داهیه

کریمه : الله یرحمها امک یابنی کانت خایفه

من الیوم ال تموت فیه وتسیبکم لیه

لوحکم اصل انا اعرف امک من قبل

ماتتجوز ابوک لحد ماجت تموت کانت

بتوصینی علیکم بس للاسف حکم القوی
معرفتش اخلی بالی من ملیکه

مصطفی : الله یرحمها انتی عملتی ال
علیکی معانا وزیاده کمان وان شاء الله
قریب اووی هنرجع مصر انا وانتی وملیکه
هتعیش معانا ومش هتبعد عننا ابدا

کریمه : یارب یاحبیبی هو انا اکره کده یارب
یلم شملکم تانی

مصطفی : یارب

کریمه : هنزل بقا علشان اشوف الغدا
علشان میجیش یعمل مشکله عایز حاجه

مصطفی : ماشی یاداده تسلیمی یارب

کریمه قامت خرجت

مصطفی رجع لشروده تانی وتفکیره

فی مصر

فی فیلا فارس الشرقاوی

یزید : انا اش هلعب معاکی تانی یانولا

نورا بضحك : ههههههه لیه یاقلب نولا

یزید : علشان انتی بتضحکی علیا ومس

بتجیبیلی ٹوکولاته

نورا بتذکر : اخ یاخبر تصدق انا جبتهما

ونسیتها یاسی یزید

یزید بفرحه طفولیه : بدد هی فین

نورا : بدد وطلعتها من شنطة یدها وقات

اهی یاسیدی اتفضل

یزید : هییییه ٹکرا یاعمتوا

نورا : تصدق انك عيل بتاع مصلحتك يعنى
لما مجبتش تقولى يانولا ولما اجيب تقولى
ياعمتوا ايه الواد ده

يزيد : اسكتى بقا يانولا عايز اكل الثكولاته
نورا بصتله باندهاش وقالت : ايه الواد ده

فى الوقت ده محمد نزل

يزيد : مين ده يانولا

نورا : ده عمو محمد

يزيد بصلها باستغراب : عمو عمو مين

نورا : اخو بابا فارس

محمد : ايه ده احنا عندنا ضيوف

نورا بسخريه : لاء ياخفيف ده ابن فارس ولا
اه صحيح انت هتعرف مين انت بتقعد فى
البيت اساسا

محمد تجاهل حدیثها وبص لیزید : ازیک

یزید بص لنورا وسکت

نورا : سلم علی عمو یایزید

یزید : اسیک یاعمو

محمد لسه هیرد منی خرجت

منی : یزید یلا علشان اکلک جهز

محمد بص لمنی بصت اعجاب

منی لاحظت نظراته ادلعت اکثر

منی بدلع : محمد برضوا مش کده

محمد باعجاب : اه محمد

نورا لاحظت نظراتهم لبعض : اظن انتم

عارفین بعض قبل کده

محمد : لاء انا مشوفتهاش من يوم كتب

کتابها علی فارس

نورا : اه یعنی شوفتها تمام ایه مش ناوی

تخرج ولا ایه

محمد بصلها : وانتی مالک انا حر

نورا بصلته بغیظ وبصت لمنی ال بصلها

بشماته

نورا : اظن المفروض تکلم اختک باحترام عن

کده

محمد ببرود : هی دی طریقتی اذا کان

عجبک

نورا : لاء مش عاجبنی

منی بصلتهم باحراج مصطنع : طب یلا

یایزید علشان تاکل

يزيد : لاء انا عايز نولا تاكلنى

منى بعصبيه : امشى قدامى يلا انا ال امك

مش هيا يلا

يزيد دموعه نزلت منه

نورا : براحه على الولد انتى ام ازاي انا لازم

اقول لفارس وبصت ليزيد ونزلت باسته من

خده وقالته يلا يا حبيبي روح مع مامى وانا

هخلص مذاكره وانزل العب معاك

يزيد باسها من خدها بفرحه : مائى يانولا

ومشى مع منى

منى بصتلها بغیظ ومشیت هی ويزيد

نورا لمحمد بسخریه : ايه عجبتك !

محمد بارتباك : ق ق قصدك ايه يعنى

نورا بسخريه : ان دى تبقا مرات اخوك
فارس فارس ال رباك وهو ال خلاك راجل
كده

محمد بحدہ : نورا اتعدلى فى الكلام

نورا ببرود : انا قولت حاجه انا بحذرك بس
قبل ماتوقع فى الغلط

محمد بصلها بضيق وغيظ وسابها ومشى
وخرج من الفيلا باكملها

نورا اتنهدت وطلعت غرفتها

عند الاء ومليكه

مليكه راحتلها وطلعوا الجريده وقابلوا
المدير واخذ السى فى بتاع كل واحده منهم
ولاقاهم امتياز ووافق عليهم بسرعه جدا
وقالهم ان هيستلموا الشغل من بكره

ونزلوا وهما فرحانين جدا

اول ما نزلوا

الاء : بت يالوكه بالمناسبه السعيده دى انا
هاروح اجيب بيتزا من المحل ال هناك ده
علشان جوعانه

مليكه : هاجى معاكى

الاء : لاء يامزه خليكى هنا وانا هاجيبهم واجى
علطول

مليكه بتنهيده : ماشى يامغلبانى

الاء مشيت ومليكه طلعت هاتفها وقعدت
تلعب فيه

وسمعت صوت من خلفها : وحشتينى

مليكه اتخضت وبصت وراها لقيته فارس

مليكه بعصبيه : انت ايه ال جابك هنا

فارس بحب : ملیکه من فضلك اسمعینی

ملیکه بعصبیه : ابوس ایدک ابعء عنی بقا

انا مش عایزه اعرفک تانی

فارس بحزن : کده برضوا یالوکه نسیتی حبنا

ملیکه بسخریه : ههههه انا برضوا فارس اخر

مره هاقولهاک ابعء عنی بقا ماشی

فارس بعصبیه : لاء یاملیکه مش هبعء انا

هسیبک دلوقتی لحد ما اعصابک تهدا بس

عمری ماهسیبک یاملیکه فاهمه عمری

ماهسیبک وراح ركب عربیته بعصبیه

ومشی بسرعه جنونیه

ملیکه بصت علیه ودموعها نزلت منها

وراقت تشوف الاء

یتبع

يعني ايه عنده ابن يعني كده هخرّب بيتهم

وانا مرضاش ابدا اكون السبب

الاء : طب هو مشتريكي ليه البعد ليه تعذبي

نفسك اتنى

مليكه وهى تمسح دموعها : الاء من فضلك

متتكلميش فى الموضوع ده تانى ممكن

الاء بتنهيده : براحتك يامليكه

مليكه قامت من مكانها : يلا بقا علشان

هنتاخر من اول يوم اخلصى

الاء : حاضر يختى قايمه اهو

مليكه دخلت الحمام اخدت شاور واتوضت

وخرجت ادت فرضها والاء دخلت برضوا

اخذت شاور واتوضت وادت فرضها وخرجوا

الاتنين نزلوا وقفوا تاكسى وركبوا ومشىوا

في فيلا فارس الشرقاوى

استيقظ فارس من نومه وقعد على السرير
هو من يوم ما رجعوا مصر وهو بينام في اوضه
ومنى في اوضه

مسك فونه وطلع صورة مليكه وبصلها بحب
وقال :

هرجعك ليا يا حب عمرى الاول والاخير وباس
الصوره وقام دخل الحمام اخذ شاور واتوضه
وخرج لبس واده فرضه ونزل

في الاسفل

كانت نور قاعده بتفطر

فارس : صباح الخير يا حبيبتى وباس جبينها

نورا : صباح النور يا ابو الفوارس

فارس : اومال منى فين

نورا : طب انت شوفتها فين

فارس : بصى ياستى وقص عليها ماحدث

من ساعة ماشاف مليكه حتى الان

نورا بحزن : يعنى مليكه مش هترجعلك تانى

فارس : لاء طبعا انا مش هسيبها تضيع منى

زى المره ال فانت انا هضحى بعمرى كله

علشان تبقا معايا

نورا : طب انت مستنى ايه

فارس : مستنيها تهدا شويه علشان اعصابها

تعبانه انا هفضل وراها لحد ماترجعلى

نورا بضيق : طب ومنى

فارس : انا ومنى مش مرتاحين مع بعض

خالص انا هطلقها واسيها تعيش حياتها مع

ال هيجبها وانا هعيش حياتي مع مليكه
قلبي

نورا : ويزيد

فارس : هيبقى معايا طبعا ولو منى حبت
تشوفه مش همنعها

نورا بتفهم : امممم بس والله انا نفسى
اشوف مليكه وحشتنى اووووى

فارس : باذن الله هتشوفها وهتعيش معنا
كمان بس قريب

في الوقت ده يزيد دخل يجرى على فارس

يزيد : بابي

فارس وهو يشيله ويحضنه : حبيب بابي ايه
ياعم رايح فين كده

يزيد : كنت نازل اسوفك

فارس : وشوفتنى خلاص

يزيد : اه

فارس : طب اطلع عند مامى يلا

يزيد وهو يقبله من خده : حاضر ونزل

علشان يطلع

نورا : اثبت عندك

يزيد ببراءه : فى ايه

نورا : فين بوسة عمتوا

فارس : ههههه خضتیه

يزيد راح باسها وبعدها طلع

فارس : لو خلصتى تعالى يلا علشان اوصلك

نورا : اه يلا

وخرجوا الاثنين نورا ركبت قدام وفارس ركب
وشغل العربيه ومشىوا بيها

في ايطاليا

في شركة فارس الشرقاوى

احمد بعصبيه : ازاي ده يحصل انتم كنتوا
فين لما خسرنا الصفقه

احد الموظفين بخوف : والله يا احمد بيه انا
معرفش مين ال اخد الورق ومين جاسوس
هنا في الشركه

احمد بحده : ازاي يعنى انتم عارفين لو
فارس عرف ممكن يرفضكم كلكم

الراجل بخوف : لاء والنبي يا احمد بيه انا
عندي عيال وقاعد في غربه علشان اصرف
عليهم

احمد : ماشى غورو من وشى بقا دلوقتى
علشان اشوف حل للمصيبه دى

كلهم خرجوا وهما خايفين

احمد قعد على الكرسي وزفر بضيق وقال :

ماشى يايوسف الكلب مش راضى تهدى
اللعب شويه بس والله لهوريك ماشى

فى مصر

عند محمد

محمد : ايه يا حبيبتى وحشتينى

البننت: وانت كمان يابيبى هشوفك امتى

محمد بخبث : انا مش فاضى دلوقتى

يا قلبى لما افضى هاكلمك

البننت : ماشى يا حبيبتى سلام

محمد : سلام

صاحبه جه عنده

كريم : ايه ياعم روميو انتى هتفضل مكوش

على البنات كلها

محمد بغرور : اعمل زى انت بس

كريم : علمنى ياخبيره

محمد : اسكت ياض ياكريم البت مرات

اخويه دى مزه

كريم : يخرب بيتك ياكريم انت عايزه تخون

اخوك

محمد : هههههه ده هى نفسها عايزه تخونه

انت مشوفتش كلامها معايا عامل ازاي

كريم : ياصاحبي دى مرات اخوك مينفعش

ده هو ال مربيك يااخي

محمد بملل : بقولك ايه بطل وجع دماغ
متعملش فيها شيخ كده وبعدين انا لما
اعوز حاجه لازم اخدها تمام

كريم بتنهيده : براحتك يامحمد انا ماشى
وقام سابه ومشى

محمد بضحكة بخبث : قال مرات اخويا ده
البت نفسها بس اكلهما

فى تركيا

مصطفى : ها ياداده جاهزه علشان نساfer

كريمه : اه ياابنى انا خايفه لابوك يعرف
ويسود عيشيتنا

مصطفى : متخافيش يلا بس بابا اصلا
مسافر فى شغل ومش هيجى النهارده

كريمه : ماشى يلا

الاء : يبقا هجبلك وخرجت من المكتب

مليكه : هزت راسها يمين وشمال : والله

مجنونه

الاء خرجت ونزلت بس تليفونها رن بتبص

لقت فارس

الاء : الو

فارس : الو يلاء عامله ايه

الاء : الحمد لله تمام

فارس : عملتى ايه فى ال قولتهولك

الاء : والله يافارس انا قولتلها وهى مش

راضيه خالص

فارس بحزن : برضوا

الاء : بس هاحاول معاها تانى وانت برضوا

اوعى تياس

فارس : لاء طبعا انا عمرى ماهياس دى هى
حياتى كلها وهاعمل المستحيل علشان
اوصلها

الاء : ماشى لو فى حاجه جديده هبلغك
فارس : تمام عايزه حاجه

الاء : لاء تسلم مع السلامه

وقفلت معاه ونزلت تجيب الاكل

مليكه قاعده بتشتغل تليفونها رن برقم
مصطفى اخوها

مليكه بفرحه : مصطفى وحشتنى اوووى
اووى

مصطفى بلهفه : وانتى اقدر ياقلبى ايه
اخبارك

ملیکه بدموع : انا محتجاك جمبی اوی
یامصطفی

مصطفی بقلق : مالک یاملیکه

ملیکه وهی تمسح دموعها : مفیش المهم

انت عامل ایه وداده کریمه عامله ایه

مصطفی : احنا راجعین مصر یالوکه

ملیکه بصدمه : انتم مین اوعی تقول ان

بابا راجع معاکم

مصطفی : متخافیش انا وداده کریمه بس

ملیکه بفرحه : بجد یامصطفی

مصطفی بحب : بجد یالوکه یلا بقا باای

علشان الطیاره

ملیکه : باای ترجعوا بالسلامه

وقفلت معاه وهى على وشها علامات

السعاده

الاء دخلت باستغراب : لاحول ولا قوة الا بالله

انا سايباكي بائسه ايه سر السعاده

ملكيه : بفرحه مصطفى راجع مصر

الاء : بجد

ملكه : اه والله انا هاروح استاذن علشان

اروحله المطار

الاء باعتراض : يابنتى مينفعش انتى لسه

اول يوم ليكى مينفعش تستأذنى

ملكه بياس : اه صح خلاص بقا لما يرجعوا

الاء : انتى لسه سايباهم من يومين بس

لحق مصطفى وحشك

مليکه : مصطفى ده روحى هو الوحيد

الحنين عليا من بعد ماما الله يرحمها

الاء : الله يرحمها يلا هناكل بقا علشان نكمل

شغل

مليکه : يلا

في فيلا فارس الشرقاوى

منى كانت في اوضتها بتكلم حد في الفون

وبتضحك

منى : هههههههه مش هينفع ارجع ايطاليا

دلوقتى علشان فارس مش هيرضى

الشخص : كده برضوا ياروحى نسيتينى

منى : هو انا اقدر يايبى بس هاحاول اجى

في اقرب وقت

في الوقت ده دخل يزيد يجرى

يزيد : مامى

منى بزعيق وعصبيه : مش قولتلك

متدخلش كده تانى من غير ماتخبط

يزيد بحزن : انا اسف يامامى

منى : عاوز ايه

يزيد : انا جعان

منى : انزل خلى الداده تاكلك اجرى

يزيد بدموع : حاضر وخرج من الاوضه

منى اتنهدت براحه وكملت المكالمه

منى : معلش الولد دخل فجأه افكرته

فارس هقفل انا بقا قبل مايجى

الشخص : ماشى ياقلبى سلام

منى : سلام

يتبع

تفاعل ياقمرات انا نزلتها علشان في ناس

كانت عايزاها فعلا

دمتم بخير

*****الفصل العاشر*****

في شركة فارس الشرقاوى

فارس بعصبيه في التليفون : ازاااى يا احمد

ازااى الصفقه تقع ومين سرق الورق

احمد وهو يبلع ريقه بصعوبه : اا انت عارف

يا فارس يوسف هو ال عمل كده بس اموت

واعرف مين ال ساعده في كده

فارس بعصبيه اكثر : يوسف حسابه تقل

معايا اوى وقريب اووى هيكتب وصيته

سلام يا احمد دلوقتى

احمد : طب ناوى على ايه

فارس بحده : خلاص هاكلمك بعدين سلام

احمد بقلة حيله : سلام

فارس قفل الفون وزفر بضيق وقال :

ماشى والله العظيم لهندمك يا يوسف انت
وهشام نهايتكم على ايدى وفجأه فونه رن

فارس : الو

فارس بضيق : مش وقته لقاء صحفى

الشخص :.....

فارس : يعنى فين والساعه كام

الشخص :.....

فارس : ماشى تمام وقفل الفون وقال :

ناقصه هى

في الجريده عند الاء ومليكه

الاء : بت يامليكه المدير عايزك انتى نيلتى

ايه

مليكه : والنبي ياختى ماعملت حاجه ياترى

عايزنى ليه

الاء : معرفش روحى شوفيه

مليكه ماشى وقامت خرجت من مكتبها

واتجهت الى مكتب المدير وسالت السكرتيره

ودخلتها جوه

مليكه :خير يافندم حضرتك عايزنى

المدير : اه اتفضلى اقعدى

مليكه قعدت وقالت : خير

المدير : انتى النهارده هتروحي تقابلى رجل

اعمال كبير وهتعلمى معاه لقاء صحفى

مليكه : من اولها كده يافندم

المدير : انا هجربك وان شاء الله واثق انك

هتتجى

مليكه بقلق : طب الميعاد امتى

المدير : النهارده الساعه 5 فى كافيه .....

مليكه بتوتر : ربنا يستر ماشى يافندم انا

هاروح اكمل شغلى

المدير : تمام اتفضلى ربنا معاكى

مليكه : شكرا وخرجت من المكتب وراحت

عند الاء وهى بتكلم نفسها

الاء : لاحول ولا قوة الا بالله انتى اتجننتى ولا

ايه بتكلمى نفسك

مليکه : المدير قالى ان هاروح اعمل لقاء
صحفى مع رجل اعمل كبير وانا من ساعتها
هيغمى عليا دى اول مره

الاء : متخافيش امسكى نفسك كده بس لو
طلع مز او عى تقربى منه هههههههه اتصلى
بيا وانا اجيلك فورا

مليکه : يختى اتنىلى علطول دماغك شمال
كده انا مش عارفه اعمل ايه

الاء : هتعملى انك تروحي وتعملى معاه
علشان منترميش فى الشارع انا وانتى
وبعدين هو الساعه كام

مليکه : 5

الاء : يعنى المفروض تبتدى تجهزى الساعه

3:30

مليکه بقلق : ماشى

فی ترکیا

هشام : ههههههههههه الله ينور عليك يا جو
قرب ينتهى خلاص

يوسف بخبث : ولسه بس بقولك ايه انت
منفذتش بوعدك ليا

هشام : انت عارف ان هى نزلت مصر ولسه
بفضى نفسى علشان انزل اضبطها بنفسى

يوسف بتهديد : انت عارف انا دفعتك كام
انا ممكن احبسك بيهم بس لو طلعت
كويس كده وسلمتنى بنتك هدفعلك قدهم

هشام : خلاص هاحاول اوصلها باى طريقه
والله

يوسف : لما اشوف

فى فيلا فارس الشرقاوى

منى لبست وكانت خارجة كانت لابسه عباره
عن فستان اسود قصير عارى الكتفين
وفرده شعرها وحاطه ميكب كثير جدا
وبرفيوم وخرجت من الاوضه وهى فى طريقها
للسلم قابلت محمد وهو داخل غرفته
محمد صفر باعجاب اول ما شافها

منى ضحكت ضحكه مش كويسه وبصتله

محمد : ايه راحه فين

منى بدلع : مفيش زهقانه شويه وقولت

اخرج اتمشى مخنوقه

محمد : تُو تُو مخنوقه وانا موجود استنى

بس اغير هدومى هوا واجيلك ودخل اوضته

منى ضحكت بخبث ونزلت تستناه وبعدها

بشويه نزل محمد وخرجوا الاتنين وركبوا

العربيه ومشياوا

عند مليكه جهزت نفسها للمقابله

وفارس كذلك

مليكه راحت الاول واستنته ومكنتش تعرف

ان هو فارس

وفارس دخل بيبيص لاقاها قاعده فرح جدا

وراح عندها وقالها : مليكه بتعملي ايه هنا

مليكه بصدمه : فارس ! انت عرفت ان هنا

ازاي

فارس : انا جاي هنا في شغل وانتي

مليكه : وانا جايه في شغل عن اذنك انا

هخرج استنى بره

ولسه هتمشي فارس مسكها من ايدها

وعينيهم اتقبلت في نظره طويله قاطعها كلام

فارس

فارس : مش كفايه بعد بقا يامليكه

مليكه اتوترت من نظرته ليها وقالته : ل لو
سمحت بينى امشى

فارس : مليكه متعذبيش نفسك وتعذبينى

معاكى انا ماصدقت لقيتك ارحمى حبى

مليكه بدموع : مش قادره يافارس مش

قادره انسى انك اتجوزت الفكره نفسها

بتقتلنى ارجوك كفايه بقا وسيبنى ابعده

فارس : طب وحياة حبنا

مليكه : انا بعمل كده علشان حبنا يافارس

ولسه هتمشى

فارس : فكرى يامليكه تانى فكرى براحتك

مليكه : ان شاء الله عن اذنك

فارس : انتى قولتى جايه شغل ايه هنا

مليکه : جايه اعمال لقاء صحفى مع رجل

اعمال

فارس بصدمه : انا

مليکه بصدمه : هو انت رجل الاعمال ال

هاعمل معاك.

فارس بفرحه : اه ده احلى لقاء هاعملوا فى

حياتى

مليکه بتوتر : ط طيب اتفضل علشان

اخلى شغلى وامشى

فارس : تمام يلا

وقعدوا الاتنين وابتدت مليکه تبدا بالاستله

وهو يجاوبها بس كان بيتكلم وهو سرحان فى

عينها وهى كانت متوتره من نظراته ليها

بس كانت بتتهرب من نظراته

وبعد وقت طويل

مليكه بتعب : تمام كده بعد اذنك ولسه
هتقوم

فارس : طب خلينى اعزمك على حاجه

مليكه : لاء شكرا وخرجت من الكافيه ركبت
تاكسى وطلعت على الجريده

فارس بتنهيده : ربنا يهديكى يامغلبانى وخرج
هو كمان ركب عربيته ومشى بيها

يتبع

لو لقيت تفاعل هنزل فصل كمان تفالالالاعل
ياقمرااللات???

دمتم بخير??

*****الفصل الثانى عشر*****

فى المساء

في فيلا هشام الهواري

كانت مليكه جالسه في الحديقه شارده في

ذكرياتها مع فارس قاطعها من شرودها

صوت مصطفى

مصطفى وهو يجلس جانبها : لسه بتحببته

برضوا يامليكه

مليكه بحزن : اكذب عليك لو قولتلك لاء انا

عمري ماكرهت فارس حتى بعد معرفت ان

هو اتجوز لان هو ده الامل ال كنت عايشه

عليه السنين ال فاتت

مصطفى : وبعدين ؟ هتفضلي كده تتعزبي

وهو اكيد برضوا بيتعذب

مليكه بدموع : مش عارفه انا متلغبطه

ومحتاره مش عارفه اعمل ايه انا زهقت

زهقت

مصطفى اخدها فى حضنه وقالها :
هشششششش مش قولتلك مش عايز
اشوف دموعك تانى وبعدين سيبى الايام
تثبتلك اذا كان هو لسه بيحبك ومتعلق
بيكى ومش هيسيبك ولا هيتخلى عنك من
اولها ماشى

مليكه وهى تمسح دموعها : ماشى وبعدين
خرجت من حضن مصطفى الا قولى احنا
هنعمل ايه الايام ال جايه بابا اكيد عرف ان
احنا فى مصر ومش هيسيبنا

مصطفى : متخافيش انا عامل حساب اليوم
ال هو هينزل فيه مصر واستحاله نرجع معاه
تانى مش هنرجع للذل والاهانه تانى خلاص
مليكه : طب وهتعمل ايه هتنزل تشتغل

مصطفى بتاكيد : اه طبعاً هانزل اشتغل من
بكره انا معايا شهادة هندسه ولحد دلوقتي
ماخدتش فرصتي بيها الله يسامحك يابابا
مليكه بنعاس : طب انا هطلع انام اصل ورايا
شغل بكره

مصطفى بمزاح : كسوله انتى طول عمرك
يالوكه

مليكه بضحك : انا كسوله اومال الست الاء
نقول ايه دى نايمه من ساعة ماجينا
الاء من خلفها : لاء يا حبيبتى انا صاحيه اهو
عايزه حاجه

مصطفى : هههههه اهى صحيتلك تانى اهى
ورينى هتنيميها ازاي

الاء : هو انا بنتها هتنيمنى وبعدين انا
الصراحه جوعت قومت اشوف اكل

مليكه بضحك : انا قولت الاء مبتصحاش

بسهوله الا لما تكون جعانه

مصطفى : فى اكل جوه انا جيته ومحدث

فيكم اكل قومت كلت انا والداده لوحدينا

الاء : طب يلا يالوكه ناكل

مليكه وهى تتثاوب : لاء يالولو تصبى على

خير انا طالعه انام وسابتهم وطلعت

مصطفى : وانا كمان هاطلع انام وطلع

الاء : انتم حرين اكل انا ودخلت المطبخ

طلعت الاكل وقعدت تاكل وبعد وقت

خلصت غسلت الاطباق وطلعت نامت

فى فيلا فارس الشرقاوى

فارس كان داخل وبابن على وشه الارهاق

وشاف نورا قاعده لوحدها

فارس : الجمیل قاعد لوحده لیه

نورا بارتباك : ها ك ك كنت عايزاك يافارس

فارس باستغراب : عايزانى ليه فى حاجه ولا

ايه

نورا مش عارفه تقوله ازای حكاية منى مع

محمد بس فارس متهور وممكن يعمل

حاجه يضيع بيها مستقبله وهى متقدرش

تستغنا عنه قاطعها من سرحانها صوت

فارس

فارس : يابنتى روحتى فين

نورا : ها انا معاك اهو

فارس بقلق : انتى قلقتىنى هو فى حاجه

نورا اخر مازهقت : كنت عايزه اسالك عملت

ايه مع مليكه

فارس بشك : انتى كنتى هتقولى كده برضوا

نورا بتوتر : اه اومال يعنى هكدب عليك ليه

فارس : مش عارف المهم ياستى دماغها زى

ماهى مش راضيه ترجع عن ال فى دماغها

بس على مين ده انا فارس مش هسيبها ابدا

نورا : ربنا يجمعكم على خير

فارس : يارب تصبى على خير بقى اصل

مش قادر اقف خالص

نورا : وانت من اهل الخير

فارس طلع ونورا كلمت نفسها وقالت :

مش قادره اقوله فارس ممكن يعمل فى

محمد حاجه وابقا خسرتهم الاتنين بسبب

واحد متسواش زى منى بس والله يامنى

لاهتقعى فى شر اعمالك

فی الاعلی

دلف فارس الی غرفته لکی یبدل ملبسه

وینام دخلت علیه منی

منی بدلال : وحشتنی

فارس بضیق : ماشی

منی بزعل مصطنع : ایه ماشی دی بقولک

وحشتنی مبشوفکش خالص کتیر من

ساعة مارجعنا مصر

فارس بعصبيه : منی روحی اوضتک انا

مخنوق دلوقتی وتعبان وعایز انام

منی بعصبيه اکر: فی ایه یافارس انت کل

شویه تتعصب علیا وتعاملنی معامله

وحشه لیه یعنی انا اتخنقت من العیشه دی

بقا وبسخریه وبعديه ایه ال شاغلك یمكن

بتحب جدید ولا ایه

فارس بعصبيه : اه بحب ومش حب جديد لاء
ده حب بقاله سنين ولو مكانش ال حصل
بيننا كنت عمرى ماهتجوز علشان هى ال فى
قلبى وبس ومفيش حد غيرها وقلبى قافل
عليها لوحدها

منى بصدمه من ال سمعته : طب وانا ؟

فارس بسخرية : شكلك نسيتى احنا اتجوزنا
ازاى يامنى يعنى عمرى ماحبيتك ابدأ
وبلاش اتكلم اكر من كده

منى بغل : ومين بقا الست السنيوره ال
هتخطف راجل من مراته

فارس بحده : قسما بالله يامنى لو جبتى
سيرتها على لسانك تانى بكلمه وحشه
متلوميش الا نفسك ساعتها فاهمه

واتفضلى يلا اطلعى بره عايز اغير هدومى

وانام يلا

منى بصتله بحقد وخرجت من الاوضه

فى صباح اليوم التالى

فى فيلا هشام الهوارى

استيقظ مصطفى وقام دخل الحمام واخذ
شاور واتوضه وخرج لبس هدومه واده فرضه
ونزل كانت الاء قاعده بتفطر

مصطفى وهو نازل على الدرج : هههههههههه
يابنتى انا مش سايبك بتاكلى بليل وانزل
الاقيكى بتاكلى برضوا

الاء وهى بتاكل : الله واكبر هو انت واختك
عليا نازلين قر لحد مانفسى اتسدت خالص

مليکه وهى نازله : احنا اسفين ياصلاح كلى
براحتك بس انجزى يا حاجه هنتاخر على
الشغل

مصطفى : انا هاجيب العربيه من الجراج
على مانتم تاكلوا

مليکه : وانت مش هتاكل

مصطفى : لاء مش جايلى نفس وخرج
وسابهم

ومليکه قعدت تاكل مع الاء وبعد وقت
انتهوا من تناول الاكل وقاموا خرجوا كان
مصطفى مستنيهم مليکه ركبت جمبه والاء
ركبت بالخلف

وصلهم عند الجريده وذهب هو ليبحث عن
وظيفه

فى ايطاليا

احمد : الو يافارس عامل ايه

فارس : تمام الحمد لله وانت عامل ايه

احمد : الحمد لله بخير بقولك

فارس : قول

احمد : انا هنزل مصر خلال يومين كده

فارس باستغراب : ليه يعنى

احمد : هنزل اشوف اهلى ياعم وحشونى

اووى

فارس بتفهم : امممم طب والشغل

هتسيبه لمين

احمد : لاء ماهو سامى هياخد بالوا من كل

حاجه لحد مراجع تانى انا مش هغيب اساسا

فى مصر

فارس : ماشى يا صاحبى ابقى بلغنى لما

تيجى تنزل

احمد : ماشى يا ابو الفوارس سلملى على

يزيد

فارس : الله يسلمك مع السلامه

احمد : سلام

عند مصطفى كان بيلف بالعربيه على

وظيفه ليه وفجأه وقعت عينه على مجموعه

شركات الشرقاوى قال:

يمكن ادخل اشوف كده وركن العربيه ونزل

دخل الشركه وسال فى الريسيبشن على

مكتب المدير وقالوله ودخل عند السكرتيره

مصطفى : سلام عليكم

السكرتيره : عليكم السلام تؤمر بحاجه
يافندم

مصطفى : بعد اذنك انا كنت عايز اشتغل
وكده بس مش عارف اقابل مين

السكرتيره : حضرتك هتقابل المدير الاول

مصطفى : طب ممكن تديلوا خبر

السكرتيره : تمام دقيقه واحده ودخلت
سالت وخرجت قالتله : اتفضل يااستاذ هو
فى انتظارك

مصطفى : شكرا ودخل جوه ولسه هيتكلم
فارس بصله

مصطفى بصدمه : فارس !!

فارس بدهشه : مصطفى !!

يتبع

والنعمه ياجدعان الروايه دى نحس؟ كل
لما اقول هنزل مره اتعب ومره اكتب
واتمسح وامبارح انت قطع شكلى بقا
وحش اووى قدامكم وبعد اذنكم التفاعل
قل اووى يا قمرات عايزين تفاعل كده
واعطوني اراكم فى الروايه ولو فى حاجه مش
عجباكم قولولى والله انا مش هزعل

دتمم بخير؟

#لعل القدر يجمعنى بك

*****الفصل الحادى

عشر*****

فى الجريده عند الاء ومليكه

مليكه دخلت وهى شارده والاء شافتها

بالحاله دى كلمتها

الاء : ياااا يابنتى ماالك شكلك وقعتى فى
اللقاء الصحفى عجبك يعنى ونسيتى
فاارس ياندله

مليكه بانزعاج : ههشششش ايه يابنتى ده
كله

الاء : كتب الكتاب امتى ياعروسه أنا هكلم
فارس واقوله

مليكه : اسكتى يابت شويه تخيلى طلع مين
رجل الأعمال الكبير ده

الاء بهيام : أكيد طلع بقا جنتله ورياضى كده
وريحة برفيوم جذابه صح صح صح

مليكه بغيط : ماتلمى ياختى

الاء : واتتى زعلانه ليه يالوكه هو يخصك

ملیکه بتوتر : اه قصدی لاء المهم انا كنت
مع فارس

الاء بصدمه : یعنی فارس هو

ملیکه : آیوه هو ال عملت معاه اللقاء
الصحفی

الاء بغمزه : طب ایہ

ملیکه بغیظ : اتمی یا الء قولتلك انا
خلصت معاه وخلص مفیش حاجه تانیه

الء : یعنی برضوا مدتلوش كلمه حلوه

ملیکه جلست بحزن : خلاص یا الء مبقاش
لیه فایده دلوقتی هو لیه ابنه وبسخریه هه
ومراته وھیاته أنا دلوقتی ملیش ای لزوم فی
حیاته

الاء بحزن : متقوليش كده يامليكه انتى
عارفه انتى ايه عند فارس كويس والزمين
هيثبتلك ده

مليكه اعتدلت فى جلستها : خلاص بقا قفلى
على السيره دى انا هحاول امشى بدرى
النهارده عشان مصطفى كلمنى وقالى ان
هيجى النهارده هو والداده وانا هروح
اشوفهم وحشونى أوووى

الاء : بجد طب سلميلى عليهم لحد
ماشوفهم

مليكه : مش هتيجى معايا ولا ايه

الاء : هاجى طبعا بس نخلص شغل عشان
المدير ميعلقناش

مليكه بضحك : ماشى ياختى

????????????

فی فیلا الشرقاوی

نورا كانت بتلعب مع یزید فی الجنینه
وشافت محمد أخوها داخل هو ومنی
وبیضحکوا جامد بصت لیزید وقالته
نورا : زیزو حبیبی خلیک هنا متتحركش
هچیلک علطول

بطفوله : مائی

نورا قامت دخلت وراهم

نورا : شایفاکم مبسوطین اووی یعنی

محمد بصلها بضیق : ودی حاجه تزعلک
وبعدین اتی مالک

منی بصلتها باستفزاز

نورا بغیظ : اظن لو فارس عرف مش

هیحصل کویس صح ولا ایه

محمد : وايه يعنى انا لاقتها مخنوقه
ومتضايقه خرجتها علشان فارس مش
فاضى

نورا دموعها نزلت : لا والله على اساس لما
جيت قولتلك فى مره انا مخنوقه يامحمد
وعايزه اخرج قولتلى ساعتها مش فاضى
صح

محمد بضيق : بقولك ايه يانورا انا مش فايق
للكلام ده انا جاى مبسوط ومش مستعد
انك تنكدى عليا وسابها وطلع
منى لسه هتطلع

نورا مسحت دموعها : استنى عندك

منى باستفزاز : يانعم

نورا بجمود : انتى تنسى خالص انك كنتى
فى ايطاليا انتى دلوقتى فى مصر يعنى لازم

احمد بضحك : وربنا ياابنى انت دماغ المهم

عملت ايه مع مليكه

فارس : لسه والاه يااحمد منشفه دماغها

ومش راضيه تحن

احمد : معلش هي هتيجي يوم وهتها بس

انت متيأسش

فارس : عمرى ماهيأس ابدا ده هي الامل

الوحيد ال انا عايش عليه

احمد : ربنا يجمعكم يا صاحبي من تانى

فارس : ياااارب

احمد : سلام بقا علشان ورايا شوية شغل

هاخلصه

فارس : ماشى سلام

قفل مع احمد وجاب صورة مليكه وقال :

امتی نرجع بقا یامغلبانی ورجع راسه لورا
یفتکر ذکریاتهم مع بعض

????????????????

فی الجریده عند ملیکه والاء خلصوا شغل
ملیکه بتذکر : اووووبس انا نسیت خالص
مصطفی

الاء : طب الحقی رنی علیه لحسن زمانه قلق

ملیکه طلعت هاتفاها : نهار اسووح

ملیکه : طب یلا

الاء : یلا

ورکبوا تاکسی وطلعوا علی البیت

ملیکه نزلت من التاکسی بتبص لقت

مصطفی وکریمه واقفین عند البواب ملیکه

جریت علی اخوها

ملیکه بدموع : وحشتنی اوووی اووی

یامصطفی متبعدهش عنی تانی

مصطفی وهو یمسح دموعها : مش عایز

دموعک دی تنزل تانی مفهوم

ملیکه : حاضر

بعدها اترمت فی حزن کریمه : وحشتینی

اووی یاداده

کریمه طبطبت علیها بحنان : وانتی کمان

وحشتینی یاحبیبتی

الاء جت عندهم

الاء : انتی کده بتدبسینی مع السواق ابن

المضایقه ده ازیک یامصطفی ازیک یاداده

مصطفی : ازیک یاالاء

کریمه : الحمد لله یابنتی

مليكه : هههههههههههه ايه يابت في ايه

الاء : عايذ ياخذ فلوس زياده اب الجزمه

مصطفى : هههه هو ده ال معصبك

الاء : اه والله ده راجل غتت ومستغل

مصطفى : طب يلا بينا علشان نطلع على

الفيلا

مليكه : طب وبابا ؟

مصطفى : ملكيش دعوه بموضوع بابا

دلوقتي

مليكه : ماشى

الاء باحراج : لاء انا هاقعد هنا في الشقه

مليكه باعتراض : انتى اتجننتى لاء طبعا

انتى هتيجى معايا

مصطفى : متقوليش كده انتى غلاوتك زى

مليكه بالظبط

الاء : ربنا يخليكم ليا يارب

مصطفى : يلا بينا

مليكه : استنى هنطلع نجيب حاجتنا

مصطفى : ماشى

وطلعوا جهزوا نفسهم وجابوا حاجتهم ونزلوا

ركبوا كلهم تاكسى وطلعوا على فيلا هشام

الهوارى

????????????????

فى تركيا

هشام بعصبيه : حلو اووى يعنى كمان

الاستاذ التانى رجع مصر وداس على كلمتى

محمود : ياباشا اهدى كل حاجه هتتحل

هشام بحدہ : انا لازم انزل مصر فی اقرب
وقت ولازم اعرف الكل حدوده واربی الاتین
ال معرفتش اربہم کویس

محمود بخبث : اصبر بس یاباشا احنا
نرجعہم لیک بالعقل

هشام : ازای یعنی

محمود : اسمعنی

هشام : قول

و

یتبع

انا بعذر تانی مرہ علشان قولت ہنزلہا
امبارح ومنزلتش علشان کل ال کتبته
اتمسح ان شاء اللہ عایزہ تفاعل علشان
ہنزل فصل طویل بلیل تفاعل بقا یاقمرات

بحبكم ۲

*****الفصل الثالث عشر*****

في الجريده عند مليكه والاء

الاء : بت يالوكه

مليكه : نعم

الاء : بتعملى ايه

مليكه : بظبط تقرير اللقاء مع فارس علشان

اقدموا للمدير

الاء بغمزه : ايوه بقا وقاعده وحاطه الهاند

فرى وبتسمعى صوت فارس بقا وهيببح

مليكه بصتلها بسخريه : ست النخوحه

اتلمى انا بشوف شغلى يام دماغ شمال

الاء : الله يابنتى اش بقول الحقيقه برضوا

ولا ايه

مليکه : لا انا هاقوم اجيب حاجه من بره

علشان القاعده معاكى ممنهاش فايده

الاء : هاتيلي اكل وانتى جايه جعانه

مليکه بنفاذ صبر : صبرنى يارب وخرجت من

المكتب

الاء : هى ايه ال معصبها دى بس وبصت فى

الورق ال فى ايدها

فى شركة فارس الشرقاوى

مصطفى بصدمه : فارس !!

فارس بدهشه : مصطفى !!

مصطفى راح حضنه : وحشتنى يا صجبي

فارس وهو يحضنه : وانت اكثر والله عامل

ايه

مصطفى : الحمد لله تمام ايه ياعم ماشاء

الله يعنى الشركه دى بتاعتك

فارس بابتسامه : اه ياسيدى ايه رايك انت لو

بتسال بس كنت عرفت الاخبار

ملحوظه (فارس ومصطفى اصحاب جدا

من قبل فارس مايعرف مليكه)

مصطفى : وربنا ياابنى انت عارف سفر تركيا

ده اثر على العلاقات كلها الله يسامحه بابا

فارس بشرود : ابوك ده سبب وجعى سنين

مصطفى : والله ظلمنا كلنا واولهم مليكه

فارس : يرضيك ال مليكه عاملاه فيا ده

والعذاب ده

مصطفى : معلى اعذرها يافارس انت

مشوفتش طول السنين ال بعدتها عنك

کانت عامله ازای مش سهل علیها ترجع بعد
ده کله وتلاقیك اتجوزت

فارس بحزن : اظن هی حکتلك انا اتجوزت
لیه

مصطفی : اه حکتلی بس سیبها فتره
ومتخفش انا هافضل لحد متقتنع

فارس بتنهیده : ماشی

مصطفی بمزاح : الا قولی یاض انت وقعت
علی ورث ولا ایه

فارس : ههههههههههه لاء هاقولك انا بعد
متخرجت علطول مکتتش عارف اعمل ایه
بعد ماابوك بلغنی بموت ملیکه الحیاه
اسودت قدامی بس ساعتها کان عندی
احساس انها موجوده بس بعیده اووووی
المهم روحت قدمت علی کذا وظیفه

بالشهادة بس مكنش حد طالب موظفين
يئست وروح كنت قاعد على البحر وكنت
بعيط على فراق مليكه وعلى حظى جه
راجل كبير كده وقعد جنبى وقالى مالك
ياابنى بصتله ساعتها وسكت بس قالى قول
احكى وفعلا حكيته على كل حاجه بس
ارتحت جدا لما حكيته حسيت باحساس
غريب كده وبعدين قالى يبنى انت صعبت
عليا انا عندى شركة هنا فى مصر انا اه مش
طالب موظفين بس انت زى ابنى تعالى
اشتغل معايا ومش هتندم وفعلا مندمتش
كان هو طاقة القدر بالنسبالي روح
واشتغلت معاه وساعتها جت للشركه بعته
لايطاليا سافرت فيها وربنا فتحها عليا ده كله
كان احمد معايا سافر معايا فى البعته
وابتدينا انا وهو وانا عملت مبلغ حلو واحمد
برضوا وابتدينا نتشارك وعملنا شركة انا وهو

وبعدھا بقا لینا ثلاث فروع فی ایتالیا ومصر

ولبنان بس لبنان کانت فیھا مشاكل

صفیناھا وشغلین فی فرعین بس بس

یاسیدی دی کل الحکایه

مصطفی : یاااااه انت تعبت اووووی

یافارس

فارس : اومال انت فاکر ایه اه صحیح انت

بتدور علی شغل

مصطفی : امممم اه یاسیدی شوفت بقا

اخیرا جاتلی فرصتی ان ادور علی شغل

بشهادتی

فارس بمرح : هههه ابوک فک سجنک ولا ایه

مصطفی : لاء وانت الصادق انا ال خرجت

من سجنه وجیت مصر منه علشان ابقا

جمب ملیکه ومنه ارتاح واخذ حریتی

فارس : خلاص صعبت عليا قبلتك في

الشغل

مصطفى : ههههههه ايه ده بالسرعه دى

مش عايز مؤهلات طيب

فارس : لاء لاء عيب عليك احنا بتوع

الحاجات دى اوامر ياسيدى لو عايز تبقى

مكاني انا موافق

مصطفى : مش اوى كده انا مبفهمش الا في

الهندسه ها في ولا اشوف رزقي في حته تانيه

فارس بضحك : لاء في حتى لو مفيش

نخليك فيه

مصطفى : حبيبي بقولك ادينى رقم احمد

وحشنى

فارس : خد اهو واداله رقم احمد

مصطفى : تمام

فارس : المكتب اسال على وائل ده
هيوصلك وهتعرف كل حاجه عن الشغل
مصطفى قام وقف : تمام الى اللقاء ولسه
هيخرج

فارس : مصطفى

مصطفى : نعم

فارس : اوعى تنسى مليكه

مصطفى : قولتلك متخافش يلا سلام
وخرج من المكتب وقفل الباب فى الوقت ده
خبط فى واحده

مصطفى : ا انا اسف ايه ده ازيك

نورا : الحمد لله انا اسفه مااخذتش بالى

مصطفی بهیام : انا ال اسف انتی فاکرانی

نورا بتوتر : اه مش انت اخو ملیکه

مصطفی بابتسامه : اه انا مصطفی ومد

ایده

نورا مدت ایدهها : اهلا وسهلا

مصطفی : انتی جایه لفارس

نورا : اه هو جوه ؟

مصطفی : اه انا لسه خارج من عنده

نورا : احم طب عن اذنك

مصطفی : اتفضلی

نورا دخلت ومصطفی وقف وسرح فی

جمالها وشكلها الملائکی وقال : یااه ایه ال

حصلی ده بس وراح یشوف شغله

نورا دخلت عند فارس

نورا بمرح : ابو نسب

فارس : انتى هبله يابت انا اخوكى مش جوز

امك

نورا : ايه ده صح ازيك يا ابو الفوارس ايه

مشوفتكش النهارده يعنى

فارس : مفيش خرجت بدرى وكنتى نايمه

مردتش اقلقك

بس ايه المفاجأه الحلوه دى

نورا : احم الصراحه يعنى كنت محتاجه

فلوس والاستاذ الثانى مبيعبرنيش

فارس : اممم انا قولت برضوا عايزه كام

نورا : 500 جنيه

فارس طلعلها الفلوس ال هى طلبتها خدى

ياحببىتى

نورا : ربنا يخليك ليا يارب وميحرمنيش منك

فارس بابتسامه : ولا منك ياقلبى

نورا : سلامووز بقا علشان راحه الكليه باى

فارس : باى

فى تركيا

يوسف بعصبيه : انت عارف ايه ال حصل

ياهشام الشركه كده هتتدمر وده كله علشان

اعتمد عليك

هشام بارتباك : ا انا مليش ذنب فارس هو ال

قاطععه صوت يوسف الحزم

يوسف بجده : خلاص خلصنا ملكش انت

دعوه وبوعيد ماشى ياابن الشرقاوى

حسابك كبر اووى وبعدين انت عملت ايه فى
موضوع بنتك

هشام : من الناحيه دى متقلقش الموضوع
قرب يخلص

يوسف بتريقه : لما اشوف

فى فيلا فارس

منى قاعده فى غرفتها بتفكر ازاي تنتقم من
فارس وال بيحبها وفونها رن

منى : الو

الشخص : مالك زعلانه ولا ايه

منى بضيق : اه مخنوقه اووى الصراحه ايه
رايك نخرج انت فين

محمد : انا فى الاوضه بتاعتى وانتى

منى : انا فى الاوضه

محمد : طب اجهزی وانا اسهرک سهره

ملوکی

منی بفرحه : موافقه ربع ساعه وتلاقینی

جاهزه

محمد : وانا کمان سلام

منی : سلام

یتبع

تفااااعل یاقمرات اللهی تنستروا تفاعل

یابشرررر اجیب مایک وانادی یعنی ۲ یلا

دتمم بخیر ۲

*****الفصل الرابع عشر*****

فی المساء فی فیلا الهواری

ملیکه کانت قاعده هی والاء بیتفرجوا علی

التلفزیون مصطفی دخل علیهم

مصطفى : سلام عليكم

مليكه والاء : عليكم السلام

مليكه : ها عملت ايه

مصطفى : هتتفاجأى يالوكه

الاء باحراج : طب اسيبكم انا براحتكم

مصطفى : لاء خليكى يالاء انتى اختنا

الاء : ماشى

مليكه : اشجيني يلا ايه هى المفاجأه عملت

مصيبة ايه

مصطفى : لاء مش اووى كده انا اشتغلت

بس فكرى كده اشتغلت فين

مليكه بحيره : مش عارفه

مصطفى : فى شركة فارس

الاء ومليکه بصدمه : بجد !!

مصطفى اها بجد

مليکه قامت وقفت وبعصبيه : يعنى
ملقتش الا الشركه دى عندك شركات كتيره
يعنى

مصطفى قام وقف بخيٲ : انتى ايه مزعلك
انتى ناسيه ان فارس صاحبى من قبل
مايعرفك

مليکه بصتله بتوتر : اانا م مش مضايقه
عادى

الاء كتمت ضحكتها بالعافيه

مليکه بصتلها بغيظ وقالت : انا طالعه انا م
وسابتهم وطلعت

مصطفى بضحك : اطلعى شوفيهما والنبي
ياالاء لحسن دى مجنونه

الاء بضحك : حاضر

مصطفى طلع اوضته وغير هدومه ونام على
السريير وبص على السقف وجات فى باله
صورة نورا وسرح فى جمالها وفضل يفكر
فيها لحد مراح فى ثبات عميق

فى غرفة مليكه

دخلت وهى متعصبه وتنفخ خديها بغيظ

الاء دخلت وهى بتضحك : مالك يالوكه
متعصبه ليه

مليكه وهو وشها احمر من الغيظ : اطلعى
بره يالاء مش وقتك علشان انا مش طايقه
نفسك

الاء بمكر : مالك بس يالوكه هو ايه حصل
لده كله علشان يعنى مصطفى اشتغل مع
فارس وفيها ايه مش اصحاب

مليكه : انا مش عايزه اى حاجه تربطنا
ببعض تانى

الاء : انتى لسه بتحببيه يامليكه ولا خلاص؟

مليكه بصتلها وسكتت

الاء : ردى على سؤالى

مليكه بدموع : اه بحبه يالاء ارتحتى خلاص
بحبه ومقدرش اشوفه مع حد غيرى بس
خلاص مالوش فايده الكلام

الاء : ليه الكلام فيه فايده لان فارس بيحبك
لاء مش بيحبك ده بيموت فيكى اعقلى بقا
وريحى نفسك وريحيه

مليكه وهى تمسح دموعها : الاء من فضلك

سيبىنى شويه لوحدى

الاء بقلة حيله : ماشى براحتك وخرجت

وسابتها

مليكه اترمت على السرير وفضلت تعيط

وتكتم شهقاتها وتقول : وحشنى اوووى

اوووى وعيبت كثير لحد مانامت

فى فيلا فارس

رجع فارس من الشركه وشاف نورا قاعده

فارس : مساء الخير

نورا : مساء النور

فارس : منى فوق ؟

نورا : مشوفتهاش النهارده

فارس : ويزيد؟

نورا : لاء يزید کان معایا من شویہ والداده
اخذته علشان ینام

فارس : امم تمام هاطلع اشوفها فی اوضتها
ولا لاء

نورا : ماشی

فارس طلع یدور علیها علشان کان عایز
یتفق معاها علی حکایة الطلاق وکده ودخل
غرفتها ملاقهاش فیها استغرب

فارس بعصبیة : راحة فین دی وازای تخرج
من غي ماتقولى نزل تانى عند نورا

فارس بعصبیه : الهانم خرجت من غیر
ماتقولى فاکره نفسها لسه فی ايطاليا والله
لما تیجی

نورا : اهدا بس یافارس

فارس لسه هيتكلم قاطعه دخول منى
ومحمد ال كانوا داخلين بيضحكوا جامد
فارس بجمود : الله الله ممكن اعرف ايه ده

منى بتوتر : ف فارس

فارس بحدده : اه فارس ممكن اعرف الهانم
كانت بتعمل ايه مع البيه

محمد كان واقف ساكت مبيردش

فارس بسخريه : ايه هى القطه كلت لسانك
ولا ايه

منى : فارس انا قاطعها صفعه قويه على
وشها من فارس

فارس : اخرسى اطلعى فوق وليكى حساب
معايا تانى

منى بصتله بصدمه وطلعت على فوق

فارس وجه كلامه لمحمد : ايه ال بيحصل ده

يااستاذ

محمد بارتباك : هى كانت زهقانه قولت

اخرجها علشان انت مشغول

فارس بعصبيه : ياحينين وكنت فين لما

اختلفت كانت بتبكي كل يوم من الخنقه

وساعتها انا كنت مشغول برضوا بس نزلت

علشان اختى لكن انت كنت مش بتقعد فى

البيت اساسا

محمد سكت ومردش عليه

فارس بعتاب : فعلا انت مطمرش فيك

التدريبه غور من وشى يلا غوووووور

محمد طلع على غرفته

وفارس زفر بضيق وخرج من الفيلا باكملها

نورا فرحت علشان فارس وقفهم عند حدهم
وعلمهم الادب بس في نفس الوقت خافت
عليه علشان خرج وهو متضايق

عند فارس خرج من الفيلا وهو مخنوق وراح
قعد قدام البحر في المكان ال كان بيقعد فيه
هو ومليكه وقعد يفتكر ذكرياتهم مع بعض

فلاش بااك

فارس كان قاعد مع مليكه جمب بعض
وبيبصوا على البحر

مليكه : عارف يا فارس

فارس بحب : ايه يا قلب فارس

مليكه بابتسامه : عارف انا بحبك قد ايه

فارس بضحك : قد ايه يا روحى

مليكه بطفوله : قد البحرررررر

فارس استيقظ من نومه وعمل روتينه
اليومى وخرج من الاوضه والفيلا باكملها
وذهب على الشركه

دخل بهيبته المعتاده وكان قاعد سرحان
خالص وييفكر ازاي يوصل لقلب مليكه من
تاني وفجأه في فكره وقرر ان ينفذها خلاص
وقام اخذ موبايله ومفاتيحه وخرج من
الشركه وركب عربيته

في فيلا هشام الهواري

الاء : بت يامليكه انتى يابت

مليكه وهى نازله : عايزه ايه عامله دوشه ليه

على الصبح

الاء : يابروك يابت اتاخرنا وهنترفد اخلصى

مليكه ببرود : مش عارف انتى متعصبه ليه

بس

الاء : عااااا مستفزه انا ماشيه

مليكه بضحك : ههههههههههه خلاص استنى

يامجنونه يلا

مصطفى وهو نازل : استنوا انا هاوصلكم

بس اشرب القهوه

الاء : ياختااااى مش هخلص النهارده منك

ولا انت ولا اختك

مليكه : يابت اتهدى بقا لسه بدرى

الاء قعدت وقالت : اتهدينا اهو وادى قاعده

مصطفى : ايووووه شوفتى الهدوء لما انتى

قعدتى وسكتى

مليكه : ههههههههههه

الاء بصتلهم بغيط

فجأه الجرس رن

مليكه باستغراب : ياترى مين انا هاروح

افتح وراحت علشان تفتح

مصطفى قام وراح وراها

مليكه فتحت الباب واتصدمت

مليكه بصدمه : بابا !!

يتبع

فصل كمان اهو فى ناس بتقول ان بخيله

علشان مبيبقاش طويل والله غصبن عنى

علشان الدراسه بنزل فى الوقت الفاضى

سامحونى على التقصير تفالاعل بقا

ياقمررات

دمتم بخير ☺

*****الفصل الخامس عشر*****

وقفنا الفصل ال فات لما الباب خبط
ومليكه راحت تشوف مين واخوها راح وراها

مليكه فتحت الباب بصدمه : بابا !!

مصطفى وقف مكانه معرفش يتكلم من
الصدمة

هشام دخل بسخريه وقسوه : اه بابا ال
هربتى منه ومعملتيش ليا احترام مانا لو
ربيتك كويس مكنتيش عملتى كده وهربتى
يوم كتب كتابك ووجه كلامه لمصطفى وانت
يااستاذ يامحترم ال ساعدتها وبعدها سافرت
وراهها فعلا انا معرفتش ارې ومسك ايد
مليكه وقالها يلا اطلعى اجهزى هتسافرى
معايا ودلوقتى

ملیکه شدت ایدها منه وبصراخ : انا استحالہ
ارجع معاک تانی وارجع للعذاب تانی کفایہ
بقا کفایہ

ہشام مسک دراعها وداس علیہ جامد:
اسمعی الکلام یلا واطلعی احسنک علشان
متندمیش

ملیکه کانت تتأوه بالم من مسکتہ

مصطفی راح شدھا منه ووقف قدام ابوہ
والاء مسکتھا فی حضاہا

مصطفی بتحدی : ملیکہ مش ہتخرج من
ہنا الا علی جتتی

ہشام بغضب : انت برضوا بتقف قدامی
وضربہ بالقلم وراح عند ملیکہ ومسکھا
وقالھا اطلعی یلا کتب کتابک اول مانرجع

وفجأہ سمع صوت من خلفہ

اظن مینفءش تتجوز مرتین

كلهم بصوا للصوت بصدمة

ملیكه بدموع وكلمات متقطعه : ف ا ر س

هشام بصدمة : انت قصدك ایه

فارس بیروء : اقصء ان ملیكه مراتی

ومینفءش تتجوز وغمز لمصطفی

مصطفی فهم قصءه

هشام بص لمصطفی بصدمة : الكلام ده

صءیح یامصطفی

مصطفی بیروء : ایوه صءیح فارس اتجوز

ملیكه لما نزلت مصر

هشام لسه هیضرب ملیكه فارس مسك

ایءه

فارس : انا محدش يضرب مراق طول ماانا

عایش یلا یاملیکه من هنا

ملیکه بصلهم بصدمه ومبتکلمش

مصطفی مؤیدا : اه یاملیکه روحی مع فارس

ملیکه مشیت مع فارس من غیر ولا کلمه

هشام بص لمصطفی بغضب : انت ال

ساعتهم لکده

مصطفی بص لابه ببرود : اه

هشام بقسوه : ماشی مش هاعديها علی

خیر یامصطفی وانت بقا یا ابن الشرقاوی

حسابك تقل معايا اووی وخرج من الفيلا

وركب عربيته ومشی

مصطفی اتنهد بارتیاح

الاء واقفه مصدومه مش عارف تتکلم

الاء : ماشى تمام ابقا بلغنى انا ماشيه بقا
علشان اتاخرت على الشغل

مصطفى : يلا انا خارج علشان اوصلك
وخرجوا الاتنين الاء ركبت ورا ومصطفى
ركب مكانه ومشيو

عند فارس ومليكه بعد لما بعدوا عن الفيلا
مليكه بجمود : ممكن تقف وتنزلنى

فارس ببرود : لاء

مليكه بعصبيه : انت اندمجت فى الدور ولا
ايه بقولك نزلنى

فارس بصلها بطرف عينه باستفزاز ومردش
عليها

ملیکه اتعصبت اکثر : قولتلك نزلنى انت
واخذنى معاك بمناسبة ايه تقربلى ايه
خطیبى حبیبى جوزى نزلنى

فارس : قولتلك لاء وبمناسبة اقربلك ايه
هتعرفى بلیل

ملیکه بصتله بغیظ : نزلنى علشان
مصطفى میقلقش علیا

فارس : ملکیش دعوه بمصطفى انا هتصرف
معاه

ملیکه بزعیق : انت اخذنى على فىن انا
بكرهك ومش عایزه ارواح معاك نزلنى

فارس اتعصب لما قالتله كده وبصوت عالی :
اسکتى بقا مش عارف اركز فى الطريق
صوتك عالی

مليکه خافت من نبرة صوته سکتت

ودموعها نزلت منها

فارس حس ان زعلها وصعبت عليه حب
يصالحها شغلها اغنية حماقي (ياللى زعلان
منى ومخاصمنى)

ياللى زعلان منى ومخاصمنى

ومش عايز تانى تكلمنى

واخذ على خاطرک اووى منى يا حبيبي انا
اسف

ده انت عمرى وعمرى مفيش بعده

ومسهر عيني كده فى بعده

ومطول ليلي وانا موعده وعامل مش عارف

سامحنى ياللى قلبى وعيوني

مبطلوش عليك يسالونى

بلاش تسيبني وحياء هوانا زمان

ياحب عمري خليك معايا

بلاش تروح وتعنند كفايه

تعالى شوف ايه بعدك حصلى

ياللى ياللى ياللى

ياللى زعلان منى ومخضامنى

ومش عايز تانى تكلمنى

واخذ على خطرک اووى منى يا حبيبي انا

اسف

ده انت عمري وعمري مفيش بعده

ومسهر عيني كده في بعده

ومطول ليلي وانا موعده وعامل مش عارف

خلصت الاغنيه وهو بصلها بحب وهى بصتله
بلوم وعتاب

وصل عند الفيلا وقالها : انزلى

مليكه بعند : لاء انا عايزه اروح

فارس بحده : مليكه بلاش عند قولت انزلى

مليكه : انا مش من حقى ادخل بيتك

علشان ناس تانيه يستحقوه

فارس : مليكه متخلنيش اتعصب عليكى

مليكه بعند : يامى يامى خوفت انا كده

فارس بحده : مليكه والله لو مانزلتى هنزل

اشيلك قدام الناس كلها عادى مبيمينيش

مليكه شهقت بكسوف : انت مجنون

فارس : اه مجنون بيكى يلا انزلى وبتحذير ولا

مليکه : بس خلاص نازله ونزلت من العربيه

فارس نزل من العربيه وهو كاتم ضحكته

دخل وكانت مليکه ماشيه جمبه

في الداخل

كانت منى بتتفرج على التلفزيون

ونورا ويزيد قاعدين بياكلوا فشار

فارس دخل عندهم وقال : سلام عليكم

نورا بصدمه : وعليكم السلام ايه ده لوکه

وحشتيني اووى وجريت حضنت مليکه

مليکه وهى حضناها : انتى اکر وحشتيني

اووى

يزيد : بابى انت جبت طنط ازیک ياطنط

ملیکه نزلت لمستواه وباسته فی خده : انت
عامل ایه یاحیبی

یزید بطفوله : کویس جبتیلی ٹوکولاته
معاکی

ملیکه : هاجبلك یاقلبی

ده کله تحت انظار منی المصدومه

منی : ممکن افهم ایه ال بیحصل ده

فارس ببرود : حاجه متخصصکیش ووجه کلامه
لنورا یلا طلعی ملیکه اوضتک دلوقتی یانورا

نورا : حاضر یلا یالوکه انتی وحشانی جدا
واخذتها وطلعت

منی بحده : هی دی الهانم ال کنت بتقول
علیها

فارس بغضب واستحقار : وکمان لیکی عین
تتکلمی ولعدیم ملکیش دعوه بالی بعمله
انتی هنا زیك زی اساس البیت ملکیش
کلمه وسابها ومشی

منی بصتله بغل : ماشی یاابن الشرقاوی
هاخلیک تندم

فی الاعلی

نورا وهی طالعه مع ملیکه ویزید کان
معاهم فی نفس الوقت ال کان خارج فیه
محمد من غرفته

محمد : ایه ده احنا عندنا ضیوف

نورا بضیق : دی ملیکه یامحمد اکید فاکرها

محمد : اوووبس ازای انسی القمر ده

ملیکه : بعد اذک اتکلم باسلوب احسن من

کده

محمد بخیث : ایه ده انتی اتضایقتی

نورا بغیظ : یلا یاملیکه علشان مش

هنخلص واخذتها وراحو اوضتها

محمد فی نفسه بخیث : یاابن الذینه یافارس

علطول تقع واقف بس علی مین مسیرک

تقعی یاجمیل

النهار عدی کانت ملیکه قاعده مع نورا فی

اوضتها بیهزروا ویضحکوا وبلعبوا مع یزید

وفجأه الداده دخلت

الداده : ملیکه هانم فارس بیه عایزک تحت

ملیکه باستغراب : عایزنی لیه

الداده : بیقول المأذون مستنیکی تحت

مليکه بصدمه : نعم مأذون !

يتبع

والله انا تعبت من المناهده معاكم كل
شويه تفاعل ياقمرات تفاعل ياجدعان
ومحدثش بيعبرني معلش تعالوا على
نفسكم شويه وادوني راياكم

دمتم بخير ☐

*****الفصل السادس عشر*****

وقفنا الفصل ال فات لما مليکه كانت قاعده
مع نورا في اوضتها ودخلت الداده وقالتلها
الداده : فارس بيه عايزك يامليکه هانم
مليکه باستغراب : عايزني ليه
الداده : بيقول ان الماذون تحت

ملیکه بصدمه : نعم ماذون ! وبصت لنورا

وقالت ماتقولى حاجه یانورا

نورا : انزلی نادى لفارس یاداده

الداده : حاضر یابنتی

ملیکه باعتراض : اخوکی ده اتجنن رسمی

رسمى انا استحالہ اتجوزوا

فارس من على الباب : هی کلمه وحده

اجهزی یلا علشان الماذون تحت

ملیکه بنفی : استحالہ یحصل ده انا عایزه

اروح مصطفى هیقلق علیا

فارس بسخریه : مصطفى والاء کلهم تحت

یاروحی یلا بقا وبلاش عند

فارس قرب منها بهمس وهو يجز على
اسنانه : قوليله اه يالوكه احسنلك

مليكه بنفس الهمس وبعند : لاء

فارس : كده طيب وداس على رجليها

مليكه بالم : ااااااه

المأذون : تمام يابنتى وبدا فى اجراءات كتب

الكتاب

مليكه اتصدمت من ال حصل وفارس

ابتسم بخبث والجميع واقف يكتم ضحكته

بالعافيه

المأذون خلص وقال : بارك الله لكم وبارك

عليكما وجمع بينكما فى خير

فارس قام ودع المأذون ورجع وقف جمب

مليكه

وباستفزاز : الف مبروك يالوكه

مليكه بصتله وسكتت

في الوقت ده منى دخلت

منى : ممكن افهم المأذون ده كان هنا ليه

فارس : والله قولتلك قبل كده متدخليش في

حاجه متخصصكيش

منى بغل : يعنى انت اتجوزت

فارس بعدم اهتمام : اممممم

منى بصت لمليكه : هي دي الزباله ال

اخذتك منى و قاطعها كلامها ضربت فارس

على وشها ومسكها من شعرها كلمه زياده

متلوميش الا نفسك

منى بالم : ااااه سيبنى يافارس

فارس : اقسام بالله لوعرفت انك قولتلها
كلمه زعلتها لهندمك على اليوم ال اتولدتى
فيه وبصوت على مفهوموم

منى بدموع : اه مفهوم سيني بقا
فارس تركها وقالها : غورى من وشى
منى خرجت تجرى من الخوف

الكل واقف مصدوم من ال حصل
مصطفى : انا هامشى بقا يافارس
مليكه مسرعه : اه يلا اصل انا مش قادره
وتعبانه

فارس بسخريه : على اساس ال كان هنا ده
حلاق مثلا انتى مش هتخرجى من هنا
مليكه بصت لمصطفى بلوم وعتاب وهو
بص الاتجاه التانى

فارس : سلام

مصطفى وهو خارج بص لنورا بابتسامه
وهى رديتها له ومشى ومعاها الاء علشان
يوصلها شقتها علشان مينفعش تقعد معاها
فى مكان واحد ومليكه مشيت

فارس : هو فين يزید يانورا

نورا : نايم فى اوضته مردتش اخليه يحضر
حاجه

فارس بتعب : عملتى خير

نورا : هى منى راحت فين

فارس بعدم اهتمام : معرفش ومش عايز
اعرف

نورا : تمام تصبح على خير وسابته وطلعت

فارس : وانتى من اهل الخير وبص على
فوق وابتسم وطلع ووقف قدام غرفة مليكه
وخط بهدوء

مليكه بخوف : مين

فارس : انا فارس افتحى يامليكه انتى قافله
بالمفتاح ليه

مليكه : والله ماهفتح انا تعبانه وعايزه انام
فارس ابتسم على جنانها بس حاول يرسم
الجديه فى نبرة صوته : ماشى يالوكه بس لينا
كلام تانى ياقلبى تصبى على جنبه وراح
على اوضته دخل بدل ملابسه ونام على
السريير وابتسم وقعد يفتكر الحديث بينه
وبين مصطفى ساعة لما جاب مليكه الفيلا
وخرج تانى يقابله

فلاااش باااك

فارس : الو يامصطفى عايز اقبالك

مصطفى : كنت لسه هاكلمك

فارس : طب تعال على العنوان د.....

مصطفى : تمام مسافة السكه

فارس قفل معاه وقعد يستناه عد نص

ساعه وصل مصطفى

مصطفى : في ايه يافارس

فارس : انا عايز اكتب كتابي على مليكه

النهارده

مصطفى بصدمة: ايه ! وبعدين مليكه مش

هتوافق بالسهوله دي

فارس : افهمني يامصطفى انا بحب مليكه

مش بس كده انا بعشقها وانت عارف كده

كويس بس مفيش وقت للتاجيل مليكه في

ملیکه لنفسها : انا اتجننت ولا ایه انا بضحك
ولا متعصبه وبعدين ایه ال حصل یانهااااا
یختاااااای انا مش مصدقه ایه الجواز ال
بالطریقه دی وبخبث ماشی یا ابن الشرقاوی
هلاعبك على الهادی وراحت نامت على
السریر وابتسمت وذهبت فی ثبات عمیق
عند منی لما فارس ضربها خرجت قعدت فی
الحدیقه الخلفیه للفیلا وکانت بتفکر ازای
تنتقم من ملیکه وفارس وفی الوقت ده جه
محمد

محمد : الجمیل زعلان لیه

منی بشرود : لازم انتقم منهم

محمد بعدم فهم : هتنتقمی من مین

منی بخبث : هاقولك وقصت علیه ماحدث

محمد بمکر : وایه المطلوب یاقمر

منى : تساعدنى ننتقم منهم ونطرد البادى

بره

محمد : ههههههههه انتى بتحبيهم اووى

منى : هههههههههه اوووى اوووى

يتبع

تفاعل يا قمر اااااااااا

دمتم بخير

*****الفصل السابع عشر*****

فى صباح اليوم التالى

استيقظت مليكه من النوم وبصت حاوليها

باستغراب بعدها افكرت ال حصل امبارح

واتنهدت قامت دخلت الحمام اخدت شاور

واتوضت وخرجت لبست وادت فرضها

وخرجت بس وهى بتفتح الباب لقت فارس
فى وشها

وساند على باب الغرفه

فارس باستفزاز : صباح الخير

مليكه بغیظ : اهو صباح وخلص

فارس : توّ توّ كده ازعل

مليكه : ماتزعل اوعى بقا

فارس بحب : اهون عليكى يالوكه

مليكه بتوتر وسرحت فى عينه : ها

فارس : مالك

مليكه رجعت لوضعها تانى : احم من فضلك

وسع

فارس : انتى راحه فين

ملیکه : راحه الشغل

فارس : وهتروحي مع مين ان شاء الله

ملیکه بپرود : مصطفى کان بیودینی

ودلوقتی انا هاروح بتاکسی

فارس : بجد علی اساس ان انا کیس جوافه

ملیکه : ممکن توعا بقا من طریقى علشان

هتاخر

فارس : ملیکه متخلنیش اتعصب علیکی

ملیکه : طب انا کده هتاخر

فارس : یلا وانا هوصلک

ملیکه : معلش انا بعرف ارواح لوحدی

فارس بعصیبه : قسما بالله یاملیکه کلمه

تانیه مش هخلیکی تشوفی الشارع یلا قدامی

مليکه خافت من نبرة صوته ونزلت في
صمت واتفجأت بفارس بيمسك ايدها
حاولت تفك ايدها معرفتش

في الاسفل

كانت نورا ومنى ويزيد قاعدين على طاولة
الطعام

فارس ومليکه نزلوا

مليکه : صباح الخير

نورا : صباح الخير يالوکه

منى بصتلها بقرف ومردتش

فارس قعد بدون كلمه ويزيد راح جمب

مليکه

يزيد بطفوله : لوته

مليکه بصتله : هههههه بتقول ايه

نورا : ههههه بيقولك يالوكه

يزيد : كلهم بيقولوك كده

مليکه حضنته : خلاص يازيزو قول ال انت

عايزه

منى بصتلهم بغیظ : ولد تعال هنا علشان

تاكل

يزيد بتزمر طفولی : لاء لوته هتاكلنى

منى بغضب : لاء قولتلك تعال

فارس بعصبیه : براحه على الولد شويه ده

طفل وبص ليزيد تعال يا حبيب بابى

يزيد راحله وهو بيشهق من البكاء

فارس : باااااا متعيطش هزعل منك خد

الشوكولاته دى وطلعها من جيبه

يزيد صفق بطفوله: هيبه ثكرا يابابي وباسه

من خده وجرى

فارس بص لمنى بغضب : لو شوفتك

بتزعقى للولد تانى مش هيحصل كويس

مفهوم وقام وقف وقال يلا يامليكه لو

خلصتى

مليكه قامت وقفت فى صمت ومشيت معاه

منى بصتلهم وهما خارجين بغل وقامت

طلعت

نورا بصتلها وكتمت ضحكتها وقالت : ههه

ولسه ان شاء الله تموتى مقهوره وكملت

اكلها وبعدها قامت خرجت اخدت عربيتها

ومشيت على كليتها

فى العربيه عند فارس ومليكه

حاله من الصمت كانت فى المكان

فارس : احم مليکه

مليکه بدون ماتبصله : نعم

فارس رکن العربيه علی جنب وبصلها :
ممکن بقا ترجعی تانی مليکه بتاعت زمان
وحشتنی اووی

مليکه بصتله والدموع فی عينيها : اه قصدك
الهبلة ال بتصدق ای حاجه مش كده

فارس : انا عايز مليکه ال کانت بتبادلنی
الجب مش دلوقتی مبتحسش بيا اساسا

مليکه : للاسف يافارس انا عمري ماهرجع
زی زمان تانی

فارس : ليه

ملیکه : علشان انت دلوقتی واحد متجوز
ومراتك شكلها بتحبك انت شوفت نظرتها
لیا وانا معاك

فارس : انا مبحبهاش خالص وبعدين دی
مش نظرة حب دی نظرة تملك وکمان انتی
کمان مراتی

ملیکه : لاء ده وضع مؤقت انا استحاله
اکمل معاك یافارس انت هتطلقنی

فارس سمع کده اتعصب جدا وضرب بایده
على المقود : اوعی اسمعک تقولی کده تانی
مفهوم وزفت طلاق مش هطلق ورجع دور
العربیة ومشى بیها

ملیکه بصت الاتجاه التانی ودموعها نزلت
منها فارس بصلها بندم بس مردیش یضغط

عليها اكثر وفضل السكوت وصل بالعربيه
عند الجريده وهى لسه هتنزل مسك ايدها

مليكه : نعم

فارس : متمشيش انا هاجى اخذك

مليكه ببرود : حاضر فى حاجه تانى

فارس ساب ايدها : لاء

مليكه نزلت وقفلت الباب ودخلت الجريده
فارس بص عليها بتنهيده ومشى بالعربيه
عند مليكه دخلت المكتب وهى متعصبه
وكانت الاء قاعده

الاء بدهشه واستغراب : لاحول ولا قوه الا
بالله العلى العظيم ده اسميه ايه ده

مليكه بدموع : بت انتى انا مش نقصاكى
وومكن اسيبلك الجريده وامشى

الاء : لاء وعلی ایہ خلاص بس هو فی ایہ طب
بتعیطی دی معروفه ملیکه نکد لکن امبارح
کان کتب کتابک والنهارده نزلتی الشغل دی
حاجه غریبه

ملیکه بتزمر : یوووووووه الااااا

الاء : خلاص یاختی اهو اتکتمت

ملیکه : ایوه کده

فی ترکیا

یوسفزکان بیکلم بالفون و متعصب : ازاای
ده یحصل یاهشام ازای تتجوز وکمان ده
مش متجوزه ای حد ده ابن الشرقاوی وانت
کنت فین یاسیاده الوالد

هشام بتوتر : و والله انا اتفجأت زی زیک
بالظبط مش عارفزهما لحقوا بالسرعه دی
ازای وکمان اخوها مساعدها

یوسف بغضب : وانت ملكش لازمه

هشام : انا هتصرف خلاص بقا

یوسف : یاسلام بالسھوله دی انا مش عایزک

تعمل حاجه من دماغك تانى لما انا اقولك

ای حاجه تنفذها من غیر نقاش مفهوم

هشام بارتباك : م مفهوم

یوسف : واوعی بس شیطانك یلعبلك فی

دماغك ویقولك تعمل حاجه كده ولا كده

وربنا ساعتها هاقول لملیکه ومصطفی علی

الحقیقه کلها مفهوم

هشام مسرع : لالاااا والنبی اوعی تقول حاجه

انا عمری ماخونك ابدًا

یوسف : طب اقفل بقا علشان مش

فاضیلک

هشام : ماشى سلام

يوسف قفل الفون من غير مايرد

فى شركة فارس الشرقاوى

فارس كان قاعد فى مكتبه وبيشوف اوراق

قدامه بيراجعها وفجأه الباب خبط

والسكرتيه دخلت بلغته ان فى واحد عايزه

فارس باستغراب : مقالكيش مين

السكرتيه لسه هتتكلم سمعه صوت

احمد : ابو الفوارس وحشتنى يا صاحبى

فارس بدهشه وفرحه قام حضنه : ابو حميد

وصلت امتى

السكرتيه خرجت وقفلت الباب من غير ولا

كلمه

احمد : لسه واصل المطار حالا وقولت اجى
عليك هلشان وحشتنى

فارس : وانت اكثر والله اقعد وقعدوا الاتنين

احمد : ها عامل ايه وغمزله

فارس بحزن : حصل حاجات كتير اووى

احمد بفضول : قولى بقا بقالك كام يوم
مبتكلمنيش ومعرفش عنك حاجه

فارس : هاحكيلك وقص عليه كل شئ
وكتب كتابه على مليكه

احمد : ياااااه كل ده حصل يا صاحبي
ومقولتليش

فارس : مكنتش عارف اكلمك والله من
اللغبطه

احمد : طب انت ناوى على

فارس : طب تمام يلا تعال معايا نجيب
مليكه من الجريده واوصلك فى طريقى

احمد : يابنى هتعبك

فارس : انت عبيط يا ض يلا بس وقام وقف
لم اغراضه وخرج من المكتب واحمد وراه
نزلوا ركبوا العربيه وطلعوا على الجريده

فى الجريده عند الاء ومليكه

الاء : ست البومه

مليكه بنفاذ صبر : يانعم

الاء : ايه ده انتى من ساعة ماجيتى وانتى
صامته خنقتينى الصراحه

مليكه : وانتى مالك بيا يابنتى هو انا اخنقك
ليه

الاء : يا حبيبتى عايزاكى ترجعى مليكه
بتاعت زمان ال ضحكتها مكنتش بتفرقها

مليكه : يوووووه هو انتى وفارس كل شويه
نفسى ترجعى زى زمان انا خلاص دى
حياى مقدرش اغيرها خلاص بقا

الاء : انتى حره يامليكه ربنا يهديكى

مليكه اتعصبت : هو انا مجنونه اسكتى يالاء
ويلا وخرجت وسابتها

الاء خرجت وراها تجرى : بت يالمليكه
يامجنونه اصبرى ابت

مليكه نزلت وخرجت من الجريده والاء وراها
وبصت لقت فارس واقف ساند على العربيه

مليكه بتزمر : اوووف استغفر الله العظيم

فارس ببرود : ايه شوفتى عفرىت يالوكه

ملیکه لسه هترد قاطعها خروج احمد من

العربيه

احمد : ازيك يانسه ملیکه

ملیکه : الحمد لله ازيك

احمد : تمام

الاء خرجت تنهج

الاء بتعب : منك لله ياملیکه يابنت ام ملیکه

قطعتی نفسی

فارس : هههههه هی ال عملت فیکی کده

الاء : هو فيه غیرها حرام علیکی یاشیخه

احمد بهیام وهو بیبص ل الاء : مش تعرفنا

یافارس

فارس لاحظ نظرته ل الاء : دی الاء یااحمد

صدیقه ملیکه

احمد : ازيك يانسہ الاء

الاء بتعب : الحمد لله بخير

مليکہ : انا اتخنقت هنفصل واقفين كده

كتير

فارس : يلا ياجماعه

الاء : سلام بقا ياجماعه ولسه هتمشى

فارس : استنى هنا يلا هوصلك

الاء : لاء انا مش من طريقكم مش عايزه

اعطلكم

فارس : يلا بس من غير كلام وركب العربيه

احمد ركب جنبه ومليکہ والاء ركبہ في الخلف

الاء مسكت هاتفها تبعث فيه ومليکہ كانت

بتنفخ خديها بغیظ زى الاطفال

ملیکه : انا اسفه

محمد بصلها نظره غریبه من فوق لتحت
وقالها : ولا يهملك يا قمر

ملیکه لاحظت نظراته وكلامه جت تمشی

محمد مسكها من ایدها : اصبری بس نتكلم

ملیکه بعدت ایدها عنه وقالت : يانعم

محمد بخبث : لو فارس مضايك تعالی وانا
اظبطك

ملیکه بصتله باستحقار ورفعت ایدها
وضربتة بالقلم

محمد اتصدم من عملتها وسكت

ملیکه باستحقار : انت بنی ادم حقیر
ومعندكش دم واللّه لو فكرت بس تتكلم

معايا بالاسلوب ده تانى مش هيحصلك
كويس وسابته ومشيت

محمد حط ايده مكان الضربه وقال : طلعتى
قطه شرسه وبتخربشى بس على مين والله
لاندمك على القلم ده وخرج من الفيلا كلها

مليكه دخلت غرفتها وهى بتعيط بحرقه
وبتشكى لربها

مليكه بدموع : ااه ااه ااه ياااااارب تعبت اووى
يارب ريح قلبى ااه

نورا دخلت عليها بلهفه

نورا بقلق : مالك يامليكه بتغيطى ليه
واخذتها فى حضنها

مليكه بدموع : تعبت اووى يانورا نفسى
ربنا يريحنى وياخذنى

نورا : بعد الشر عنك ياقلبي متعيطيش بقا

وتشمتى فينا الزفته منى

ملیکه رفعت راسها وبصلتها باستغراب :

انتى بتقولى عنها كده ليه انتى مش بتحببها

نورا بنفى : عمرى مش بطيقها حتى

ملیکه وهى بتمسح دموعها : ليه

نورا : هو كده مش بترحلها تحسيها طالعها

فيها متعرفيش على ايه وربنا انتى اجمل

منها مليون مره

ملیکه ابتسمت : يابكاشه

نورا : انبى قمر ابتسامتك جميله اوعى

اشوفك بتبكى تانى مفهوم

ملیکه هزت راسها موافقه

ملیکه بتسال : بقولك يانورا

نورا : ايه ياقلب نورا

مليکه : انتى متخطبتيش ليه ابت لحد
دلوقتى

نورا بطريقه كوميديه : انا اعرف ياختى
الناس اتعمت ادینی قاعده مستنيه الفرغ

مليکه : هههههههه فعلا هما اتعموا

نورا : بس بقا علشان بؤحرج

مليکه : ههههههههه مکسوفه

نورا : اه يختى ليه شایفانى جعفر

مليکه : يابت كفايه بقا مش قادره اضحك

نورا : اضحكى اضحكى محدش واخذ منها

حاجه

يزيد دخل وبصلهم الاتنين بزعل ومتكلمش

مليکه : لاء ياروح طنط فونها رن وخرجت

علشان ترد

في الاعلى

فارس دخل غرفته وبدل ملابسه وقعد على

السريير فجأه الباب فتح ابتسم افتكر مليکه

هی ال داخله اختفت الابتسامه من على

وجهه لما شاف منى داخله

فارس بضيق : عايزه ايه يامنى

منى قربت عليه بدلع : خلاص بقا يافارس

انسى ال فات ومسكت ايده

فارس شد ايده منها : اخرجى يامنى انا مش

طايق نفسى

منى بدلال ولفت ايدها حاولين رقبتيه ولسه

هتتكلم الباب خبط ودخلت مليکه

فارس بعد عن منى وشال ايدها بسرعه
وبص لمليكه

مليكه بصتلهم بصدمه وحبست دموعها : اا
سفه ا انا كنت جايه اقولك على حاجه
وخرجت من الاوضه تجرى

فارس : مليكه استنى يامليكه

منى مسكت ايده : سبها تمشى متمشيش
وراها

فارس نفض ايدها بعصبيه : اوعى وخرج
يجرى ورا مليكه

منى بصت بانتصار وقالت : ولسه اصبروا
عليا بس

عند مليكه دخلت اوضتها وقفلت على
نفسها ونامت على السرير ودموعها نزلت
بغزاره

فارس خبط على الباب : مليكه افتحى
هفهمك

مليكه فتحته الباب بدموع : نعم

فارس : انا

مليه قاطعته : مش محتاج تبرر حاجه دى
مراتك وحاجه تخصك بس ممكن طلب

فارس بلهفه : اؤمرى

مليكه بجمود : طلقنى يافارس
ودخلت.وقفلت الباب فى وشه

فارس من بره : مش هطلقك يامليكه انسى
انسى وراح اوضته

مليكه بدموع : كفايه عذاب بقا كفايه

فارس دخل اوضته كانت منى لسه قاعده

فارس بغضب : انتى لسه قاعده اطلعى بره

منى : ليه

فارس بعصبيه : قولت اطلعى بره

منى خافت من نبرته وخرجت تجرى

فارس مسح على شعره بضيق واترمى على

السريير وغمض عينه

فى مطار القاهره

ينزل من الطياره بالحرس بثقه ويقفل ازرار

البدله وخرج ركب عربيته والحرس ركبه

العربيه التانيه ووصل عند شركة الهوارى

ودخل المكتب بدون استئذان

هشام وقف بصدمه : يوسف باشا

يوسف بسخريه : عندك مانع

هشام : لاء طبعا مصر نورت بيك

يتبع

مريم خرجت من غرفتها بفرحه : ابيه احمد
وجريت عليه حضنته وحشنتى اووى ياابيه
احمد

احمد : عامله ايه ياقلبى فى مذاكرتك

مريم : الحمد لله تمام اختك ثقه

احمد : هههه ماشى يالمضه

مديحه : عامل ايه يا حبيبي

احمد : الحمد لله ياامى ماشى بدعواتك

اومال فين بابا

مديحه : خرج يتمشى زهق من القاعده

احمد بتعب : طب انا هدخل ارتاح شويه

علشان تعبان من السفر

مديحه : ماشى يا حبيبي وانا هاعملك الاكل
ال انت بتحبه علشان تلاقيك مكنتش بتاكل
حلو هناك

احمد : اه والله وحشنى اكلك جدا وباس
ايدها ودخل اوضته ودخل اخذ شاور واتوضه
وخرج لبس هدومه واده فرضه ونام على
السريير وفجأه جه فى خياله صورة الاء وسرح
فى ضحكتها وشكلها وقال فى نفسه : يااه
يا احمد بعد السنين دى كلها تحب وتفتح
قلبك تانى بس صراحه هى تستاهل قاطعه
من شروده خبط الباب

احمد : ادخل

مريم دخلت بابتسامه : بتقولك ماما يلا
علشان الاكل جهز وبابا فى اوضته

احمد بابتسامه : ماشی یاحبیتی انا جای
وراکی

مریم خرجت واحمد قام خرج وراها وشاف
ابوه خارج من اوضته راح عنده باس ایده
وراسه وقال : وحشتنی یابابا

حسین بحنان طبطب علیه : وانت کمان
یاحبیبی ایه اخبارک

احمد : تمام یابابا

مدیحه : یلا بقا الاکل جهز

کلهم راحوا قعدوا یاکلوا فی جو عائلی بسیط

ملحوظه (احمد معندوش غیر اخت واحده

بس وهی مریم)

فی المساء

ملیکه کانت فی اوضتها قاعده ضمه رجلها
ودموعها بتنزل فی صمت الباب خبط

ملیکه بدموع وعصبیه : مین

نادیه : افتحی یاهانم فارس بیه قالی اطلعلک

اکل هنا

ملیکه بصوت عالی وسخریه : مش عایزه
اطفح وقوليله متهمش قوی یعنی

نادیه بقلة حيله : یاهانم ده

قاطعتها ملیکه بصوت عالی : اعملی ال

قولتلك علیه یلا

نادیه : حاضر ونزلت بس قابلت فارس

فارس بحزم : هی مكلتش

نادیه : لاء مش راضیه خالص

فارس : طب هاتی الاکل ده

نادیه : اتفضل وادیته الاکل ومشیت

فارس طلع بالاکل وخبط علی الباب بهدوء

ملیکه بتزمر وعنف : یوووووه انتی

مبتفهمیش قولتلك مش هاکل

فارس : افتحی یاملیکه

ملیکه بسخریه : ایه خایف لاموت وانا فی

بیتک وتلبس مصیبه

فارس بغضب : ملیکه بلاش الکلام الخایب

ده افتحی

ملیکه بعند : لاء یافارس وهتطلقنی

فارس بخبث : یعنی مش هتفتحی

ملیکه بعند : لاء

فارس : ماشی وسابها ومشی

ملیکه اتنهت بدموع ورجعت فی شرودها
تانی بس فجأه شهقت بفرع لما لقت شبك
الوضه بیتفتح وفارس دخل منه

ملیکه وقفت بتوتر : ا ا انت عملت کده ازای
فارس بسخریه : اظن یاحبیبتی نسیتی ان
اوضتك جمب اوضتی بالظبط یعنی سهل
علیا ادخل من ای مکان

ملیکه بعصبیه : هو ایه ال سهل هی فوضی
اتفضل اطلع بره

فارس قعد علی الکنبه ببرود وحت قدم فوق
الآخری : لاء

ملیکه بغیظ : هو ایه ال لاء ایه البرود ده

فارس : ملیکه لمی لسانک علشان
متندمیش انتی فی الآخر

ملیکه : عااااا مستفز اطلع بره

فارس : مش هطلع غیر لما تاکلی

ملیکه : وانا مش عایزه اکل انا حره

فارس : لاء مش حره یلا هتاکلی وانا ال

هاککک

ملیکه بسخریه : لاء وفر حنیتک لمراتک

فارس بعصبیه : ملیککککک بطلی سخریه
منی مجرد مده وهطلقها وانتی مراتی ومش
هطلقک فهمتی

ملیکه بدموع : او مال ال شوفته ده ایه

فارس بحنان قرب منها : یاحببتی واللّه هی
ال دخلت الاوضه من غیر اذن وانتی دخلتی
فی وقت واللّه کنت ببعدھا عنی

ملیکه بعدت عنه بعند : ولو برضوا

هتطلقنی

فارس : لاء انتی ال جبتیہ لنفسک بقا وراح

علیها شالها وقعد وخطها علی رجله وکتف

ایدها الاتنین باید واحده وثبتها بالاید التانیہ

ملیکه بصراخ : سیبنی ایہ ال انت یتعمله ده

فارس : هشششششش اثبتی بقا مش

هسیبک غیر لما تاکی

ملیکه بطفوله : خلاص سیبنی وانا هاکل

فارس : تُو تُو انسی یاحبیبتی کلی واقومک

ملیکه بتذمر : حاضر

فارس ابتدی یاکلها وهو مکتفها وهی کانت

بتاکل وهی ساکته وبعد وقت مش طویل

انتهت من الطعام

ملیکه : خلاص بقا انا کلت

فارس : طب کلی بس الحبه دول

ملیکه بتذمر : لاء لاء خلاص مش قادره

فارس : ماشی خلاص

ملیکه : ها سیننی بقا

فارس بضحك : الصراحه انا ارتحت کده

ملیکه بغیظ ضربته فی کتفه بایدھا الصغیره

: اوعا یاغلس

فارس : ههههههههه بس یامجنونه خلاص

هاسییک وسابھا

ملیکه حطت ایدھا فی جنبھا : اتفضل بقا

اطلع بره علشان عایزه انام

فارس باستفزاز : وانا هانام هنا انا حر

ملیکه شهقت بکسوف : تنام هنا فین انت
اکید اتجننت

فارس رفع حاجبه بسخریه : اتجننت علشان
عایز انا فی اوضة مراتی

ملیکه بنفاد صبر : من فضلك یافارس انا
عایزه انام لوحدی معلش اظن دی مش
حاجه صعبه انک تنفذهالی

فارس اتنهد : خلاص یاملیکه انا ها فضل
قاعد شویه لحد متنامی وهاخرج

ملیکه بطفوله : وعد

فارس ابتمسم علی طفولتها : وعد

ملیکه راحت نامت علی السریر وتدثرت
جیدا وغمضت عینها

فارس ابتسم وفضل قاعد يتأمل وجهها
الملائكى وهى نايمه وبعد وقت قام بص
عليها لاقها نايمه فى ثبات عميق باسها من
جبينها وقال : تصبى على جنه ياقلبى
وخرج وقفل الباب وراه

فى صباح اليوم التالى

استيقظت مليكه على صوت فونها ردت من

غير ماتبص فيه

مليكه : الو

الاء : انتى يابت مجتيش ليه

مليكه بنعاس : هى الساعه كام

الاء : الساعه 10 ياكسوله

مليكه : خلاص بقا مش قادره اجى اساسا

الاء بخبث : ماشى ياستى الله يسهلوا

ملیکه : بت انتی اتلمی

الاء : حاضر یاختی اتلمینا

ملیکه : ایوه کده

الاء : طب سلاموووووز بقا یامزه ها کلّمک بعد

ماخلص شغل

ملیکه : سلام

قفلت معاها ولسه هتقوم فونها رن تانی

ردت علطول

ملیکه : ایه یابت لحقت اوحشک

الشخص : وانتی برضوا وحشتینی یالوکه

ملیکه باستغراب : مین

یوسف بخبث : هههههههه اخس علیکی یالوکه

نسیتی صوتی

ملیکه بصدمه : یوسف !

یتبع

لو لقیتم تفاعل حلو هنزل فصل طویل یلا

یاقمراللات

دمتم بخیر

*****الفصل العشرون*****

وقفنا لحد لما ملیکه فونها رن وکانت

فاکراها الاء وردت

ملیکه : ایه یابنتی لحقت او حشک

الشخص : طبعا وحشتینی یالوکه

ملیکه باستغراب : مین

یوسف : اخس علیکی نسیتی صوتی یاقلبی

ملیکه بصدمه : یوسف !!

یوسف : هههههه استغربتی لیه کنتی فاکره

ان مش هاعرف اوصلک ولا ایه

ملیکه بتوتر : اا انت ع عایز ایه

یوسف : عایزک

ملیکه بصدمه : انت بتقول ایه انت اکید

اتجننت !

یوسف : لاء یاروحی متجننتش انا عایز

اتجوزک

ملیکه : انت معرفتش ان اتجوزت

یوسف : لاء عارف طبعاً

ملیکه : اکید انت بتهزر صح

یوسف : لاء انا مبهزرش فی الحاجات دی

باختصار کده انا هاخلصک من فارس وتبقی

لیا وحدی

مليكه اول ماسمعت كده شهقت بفرع : لاء
لاء الا فارس ارجوك اوعى تاذيه بلاش هو

يوسف : خايفه عليه اوى كده

مليكه : كله الا فارس انا هاعملك ال انت
عايزه بس بلاش فارس

يوسف : تمام يبقى تطلبى الطلاق منه
بالذوق كده لو بتحبنيه بجد

مليكه بدموع : حاضر بس ادينى شوية وقت

يوسف : اوك قدامك اسبوع بالكثير وتدينى
التمام سلام ياقطه

مليكه قفلت معاه ودموعها نزلت

مليكه بدموع : ياااااارب فارس لاء يارب انا
تعبت حلها من عندك وقعدت تعيط بحرقة

عند يوسف

هشام : ههههههههههه والله انت دماغ

يوسف بسخريه : انت فاكرنى زيڪ ولا ايه

هشام : احم ق قصدك ايه

يوسف بعدم اهتمام : مقصدش

هشام : طب انا هاظهر فى الدور امتى

يوسف : ههههههههههه انت فاكرنى هاضحى بكل

حاجه علشان حضرتك عايز يبقى ليك دور

فى اللعبة لاء انسى

هشام : دى كانت غلطه يابنى مش هتتكرر

يوسف بسخريه : هو انا عيل علشان

اصدقك تانى انا مش هسمحلك تبوظ اى

حاجه تانى خليك موجود يمكن احتاجك فى

اى وقت

هشام بتنهيده : ماشى

في شقة أحمد استيقظ من نومه ودخل
الحمام اخذ شاور واتوضه وخرج لبس
هدومه واده فرضه وخرج من الاوضه

احمد : صباح الخير

حسين ومديحه ومريم : صباح النور

مديحه : نمت كويس يا حبيبي

احمد : اه ياماما انا حرفيا مكنتش قادر اقف

على رجلى امبارح

حسين : بعد الشر عنك يا حبيبي

احمد باس ايده : ربنا يخليك لينا يا حاج

مريم : انت خارج ولا ايه يا ابيه

احمد : اه هاروح الشغل

مديحه : انت لحقت يا حبيبي انت لسه جاى

امبارح

احمد : معلش يامى الشغل عايز كده
وبعدين مش هاسيب فارس لوحده

حسين : ربنا معاك ياابنى

فارس قام وقف وقال : لو خلصتى يامريم
يلا عشان اوصلك فى طريقى

مريم وهى بتشرب العصير : اه خلاص اهو
وقامت وقفت وخرجت معاه

مديحه : ربنا معاكم يارب يا حبايبى

حسين : يارب

عند احمد وصل مريم وبعدها راح على فيلا
مصطفى

عند مصطفى كان فى الفيلا قاعد فى المكتب
لوحده شارد بيفكر فى ذكرياته مع مليكه
وازاى المكان فضى من غيرها ومبقاش ليه

طعم بس هو كان لازم يعمل كده ويسلمها
لفارس هو هيقدر يحميها بعد ربنا ويقدر
يقف قدام ابوهم لان مصطفى مش هينفع
يقف قصاد ابوه قاطعه من شروده صوت
الجرس كريمه فتحت الباب

احمد : سلام عليكم

كريمه : وعليكم السلام ياابنى حضرتك عايز
مين

احمد : انا احمد مصطفى موجود

كريمه : اه ياابنى اتفضل ودخلت علشان
تدى الخبر لمصطفى

مصطفى : مين ياداده

كريمه : بيقول ان اسمه احمد وعائزك

مصطفى قام وقف : هو فين ياداده

مدخلتوش ليه

كريمه : دخلته يابنى قاعد فى الصالون

مصطفى : ماشى روحى اعمليله اى حاجه

يشربها

كريمه : ماشى يابنى ومشيت

مصطفى خرج من المكتب واتجه للصالون

مصطفى بترحاب : ابو حميد وحشتنى

وحضنه

احمد حضنه : حبيبي وحشتنى وربنا

وبعد سلام وترحاب قعدوا الاتنين

مصطفى : ايه وصلت امتى

احمد : لسه واصل امبارح وعرفت من فارس
انك رجعت مصر قولت لازم اجيلك ادام انت
مبتسالش

مصطفى : والله يابنى انا كلمتك كتير وانت
مبتردش

احمد : تلاقيك رنيت على الرقم ال قفلته
مصطفى : ممكن

احمد : ايه مش ناوى تخرج ولا ايه

مصطفى : لاء كنت خارج رايح عند فارس

احمد : وانا كمان كنت راичله يلا بينا

مصطفى : طب مش هتشرّب القهوه الاول

احمد : مره تانيه يلا بس

وخرجوا الاتنين وركبوا عربيه مصطفى
وذهبوا على شركه فارس

في شركة فارس

فارس : ياداده ازاي مكلتش حاجه من
الصبح مش انا منبه عليكى من الصبح

ناديه : اعمل ايه ياابنى هى منشفه دماغها
ومش راضيه تسمع الكلام

فارس : ماشى ياداده سلام

ورن على فون نورا

فارس : الو يانورا انتى فى البيت

نورا : اه ليه

فارس : اطلعى عند مليكه وخليها تاكل بأى
طريقه

نورا : حاضر هاطلع اشوفها

فارس : تمام وابقى كلمينى

نورا : ماشى

قفل مع نورا وقال : وبعدين معاكى يا عنديه
انتى فى الوقت ده السكرتيره دخلت بلغته ان
مصطفى واحمد بره مستنينه وقالها تدخلهم

فارس بابتسامه : اهلا بالحبائب

احمد : اهلا ببيك يا اخويا

مصطفى : اهلا يا عم عملت ايه مع مليكه
اوعى تكون زعلتها

فارس : والنبي تعال انت وصيها عليا

مصطفى : هههههههه ليه

فارس : عنديه بشكل فظيعة

مصطفى : انت اول مره تعرفها هى كده من
زمان من وهى صغيره

احمد : هههههههه الله يكون فى عونك

فارس : بقولكم ايه ماتيجوا النهارده تتغدوا
عندى وبالمره يامصطفى لو عايز تتظمن
على مليكه

مصطفى : تمام انا موافق

احمد : انا بعد الشغل هاروح اجيب مريم
من الجامعه الاول مش هاعرف اجى

فارس : وفيها ايه هاتها تتعرف على مليكه
ونورا

احمد : ماشى هاشوف كده

فارس : يلا كل واحد على شغله منك ليه

مصطفى : احم هيعمل علينا مدير بقا

احمد : ربنا على المفترى

فارس : هههههههه اذا كان عاجبكم يلا بقا مع
السلامه

الاتنين خرجوا من المكتب وهو مسك فونه
وطلب رقم الاء

فارس : الو

الاء : عملت ايه فى البت هى كويسه طب
ادينى اكلمها بسرعه خلص

فارس : ايه فى ايه حد قالك انها عايشه مع
مصاص دماء ايه الداخله دى انا غلطان ان
بكلمك

الاء : احم سورى انا بس اندفعت شويه
بظمن على صحبتى

فارس وهو يكتم ضحكته : لاء اظمنى هى
كويسه انا كنت بكلمك اقولك النهارده تيجى
تتغدى معانا وتقعدى مع مليكه شويه

الاء باستغراب : اشمعنا

فارس : يابنتى انتى مينفعش تقولى حاضر
وخلص من غير مناقشه

الاء : حاضر وخلص من غير مناقشه حلو
كده ياسيدى

فارس : ههههههه اه يالمضه سلام

الاء : سلام

فى فيلا فارس

فارس كلمهم وبلغهم على الغدا وابتدوا
يجهزوا الدنيا

فى غرفة مليكه كانت نورا قاعده معاها

نورا بنفاد صبر : يابنتى ريحيني بقا وكلى

مليكه بشرود : قولتلك مش جعانه يانورا

نورا : لاء بقا انا بقالى ساعتين بتحايل عليكى
فى ايه لده كله انتى كنتى كويسه امبارح

ملیکه : مفیش حاجه عایزه اقعد لوحدی

شویه

نورا : لاء کده انتی مینفعش معاکی غیر

فارس هو ال بیعرف یتصرف معاکی

وخرجت من الاوضه وقابلت فارس فی وشها

نورا : انت جیت بدری لیه وکویس اصلا تعال

شوف العندیه ال جوه دی

فارس : اجهزی علشان احمد والاء ومصطفی

جایین کمان شویه

نورا اول ماسمعت اسم مصطفی قلبها دق

بسرعه جدا واتوترت : م ماشی

فارس : انا داخل اشوفها وسابها ودخل

وهی حطت ایدها علی قلبها وقاتت : بس

اهدی کده وخلیک عاقل مالک اهدی

فارس دخل لمليكه

فارس : هو انا كل شويه هدخل اتحايل
عليكى تاكلى ولا لازم اكلك بالعافيه

مليكه بشرود : فارس والنبى سيبنى فى حالى
دلوقتى

فارس قرب منها وقعد جنبها : مليكه انتى
ليه نسيتى ايامنا مع بعض فاكهه فاكهه
يالوكه لما كنا نروح على البحر ونقعد على
الرملة ونكتب حروفنا فى قلب ونقول ده
القلب ال هيشهد على حينا انتى ليه بقيتى
وحده تانيه لو على منى انا هاطلقها بس
كمان فتره

مليكه بصتله وسكتت ودموعها نزلت وفى
نفسها : والله مش بمزاجى يا حبيبي بس
للاسف هضطر ابعد علشان متتاذيش

فارس بقلة حيله : يعنى مش هتكلمينى
طب ماشى براحتك بس المهم النهارده
مصطفى جاى هو والاء واحمد واخته انا
عازمهم على الغدا

مليکه ابتمت : بجد

فارس رفع حاجبه : ياشيخه خبر فركك كده
ماشى انا نازل

مليکه : ماشى

فارس هز راسه يمينا وشمال بيأس وخرج
من الاوضه

مليکه اتنهدت وقامت تبديل ملابسها علشان
تنزل

بعد مرور ساعتين

مصطفى جه الاول وبعده الاء واحمد واخته
وفارس استقبالهم بترحاب

فارس : منورين يا جماعه

الجميع : بنورك

مصطفى : هى مليكه مش عارفه ان احنا
جايين

فارس بابتسامه : لاء عارفه ونازله حالا

فى الوقت ده نزلت مليكه ونورا وسلموا على
الجميع

وقعدوا كلهم على طاولة الطعام ومصطفى
منزلش نظره من على نورا طول الوقت وهى
كانت بتتهرب من نظراته باى طريقه واحمد
كان بيخطف نظره على الاء بس هى كانت
بتاكل وبتتكلم مع مليكه ومش واخده بالها

مليکه بقا کانت قاعده شارده وبتتکلم مع

الاء بس مش مرکزہ

فارس کان قاعد حاسس ان هي مش

طبيعيه

انہوا الطعام وكلهم دخلوا الصالون ليتناولوا

الشای مريم جالها فون وخرجت تتکلم في

الحديقه وهي بتتکلم سمعت صوت من

خلفها

محمد : القمر واقفه هنا ليه

مريم بصتله : حضرتك بتکلمنى

محمد بص حاوليه وقالها : انتى شايفه حد

غيرنا

مريم : اه ومين حضرتك بقا وبتتکلم معايا

کده ليه

محمد : انتی ال مین ده بیٹی و انتی ال
واقفه فیہ

مریم : ماتتکلم عدل یاخ انت

محمد : بت انتی لمی لسانک

مریم بصتله بدهشه : انت بتکلمنی کده لیه

محمد : شوفی نفسک الاول

مریم بعصیبه : لالا انت فعلا مش طبیعی

وسابته ودخلت

محمد بصلها بغیظ : ایه البت دی نکدتی علیا

منی من خلفه : مین دی ال تقدر تنکد

علیک

محمد بصلها : لاء مفیش انتی کنتی فین

منی : کنت بعمل شوبینج

محمد : اممممم

منى : تمام انا داخله ودخلت جوه سمعت
صوت ضحكهم فتحت الباب ودخلت

فارس بصلها : انتى ايه ال دخلك من غير
اذن

منى بسخريه : عادى انا ادخل براحتى فى اى
حته

فارس بصلها وهو يجز على اسنانه : اطلعى
فوق يامنى احسنلك

منى حست ان ممكن يتهور عليها قدامهم
انسجبت بهدوء

مليكه قامت وقفت : عن اذنكم ياجماعه
اصل انا تعبانه شويه

مصطفى بقلق : مالك يا حبيبتى

ملیکه : متخافش انا کویسه بس عایزه ارتاح

عن اذنکم وطلعت وسابتهم

فارس : نورا انتی والاء اطلعوا شوفوها

واطمنوا علیها

نورا والاء : ماشی وطلعوا وراها

مریم بهمس : ابیه احمد یلا نمشی

احمد : طب انا هاستاذن انا بقا علشان مریم

ورها مذاکره

فارس بابتسامه : طب ماتقعدوا شویه

احمد : معلش یافارس مره تانیه

فارس قام وقف وودع احمد وبعدها رجع

قعد مع مصطفی

فی الاعلی

الاء : يابنتى قوللنا مالك متفضليش ساكته

كده

نورا : قولى يامليكه ومتخافيش

مليكه بدموع : يوسف فى مصر

الاء بصدمه : رجع !

نورا بتساؤل : مين يوسف ؟

الاء : ده خطيب مليكه ال هربت منه يوم

كتب الكتاب

نورا : يلهووى طب هو وصلك

مليكه بدموع : اه وببيهدنى ان ممكن يأذى

فارس لو متطلقتش منه وروحته هو

الاء بصدمه : ينهار اسوح طب وهتعلمى ايه

مليكه : مش عارفه مش عارفه

نورا : مفیش حل غیر انک تقویٰ لفارس

ملیکه : مش هینفع فارس ممکن یتهور

الاء : یارپی وایه الحل

نورا : طب ماتقویٰ لمصطفیٰ

ملیکه : انا مش عایزه اقول لحد اناممکن

انفذه طلبه

الاء بصدمه : ایه انتی هتضحی بسعدتک

وبحیاتک کده بسهوله

ملیکه باسف : کله یروح علشان خاطر فارس

نورا صعبت علیها ملیکه وقررت تفکر فی حل

: طب ماشی یلا یالاء نسیبها ترتاح

الاء : یلا وبصت لملیکه خلی بالک من

نفسک یالوکه

مليكه هزت راسها هما خرجوا وهي نامت

على السرير ودموعها نزلت

هما نزلوا وكل واحد مشى وراح لبيته

وفارس طلع اوضته هو ونورا

يتبع

فصل طويل اهو تفاعل بقا ياقمرااااااااااات

وحشنى تعليقاتكم وتشجيعكم

بحبكم فى الله ☐

دمتم بخير☐

*****الفصل الحادى

والعشرون*****

فى صباح اليوم التالى

فى فيلا هشام الهوارى

كان هشام قاعد في اوضة المكتب ييفكر في
المصيبه ال هتحصل لو يوسف غدر بيه
وقال السر ال بقاله عشرين سنه مستخبي
ومحدث يعرفه هو لازم يلاقى حل علشان
يخلص من هم يوسف ده ال على قلبه
قطعه من تفكيره دخول مصطفى
مصطفى اتفاجئ ان ابوه في المكتب لسه
هيخرج

هشام بحزم : مصطفى تعال هنا
مصطفى دخل وقف قدام ابوه وقال : نعم
هشام : ايه مبقتش ابوك انا ولا ايه
مصطفى ببرود : والله انا مقولتش حاجه
بس حضرتك عايزني اعملك ايه يمكن عايز
تجوزني انا كمان لبنت صاحبك علشان
المصالح برضوا

هشام : ولد انت بقيت قليل الذوق اوى
معايا غور من وشى انا هاعلمك ازاي تقف
قدامى

مصطفى بصله بسخريه وخرج

هشام رجع لتفكيره تانى وشروده

فى فيلا فارس

نورا استيقظت من نومها وقامت دخلت
الحمام اخدت شاور واتوضت وخرجت لبست
وادت فرضها وخرجت من اوضتها واتجهت
لغرفة فارس وخبطت

فارس من الداخل : ادخل

نورا دخلت بابتسامه : صباح الخير

فارس بابتسامه : صباح الجمال

نورا قعدت وکانت ساکته مش عارفه تتکلم

منین

فارس بشک : فی حاجه یانورا

نورا بتوتر : الصراحه اه

فارس : فی ایه ؟

نورا : بص بقا یافارس انا لازم اقولک ملیکه

خطیبها القدیم رجع مصر وبیهددها ان لو

متطلقتش منک وراحتله هیأذیک ومن

ساعتها وهی منهاره ومش عارفه تعمل ایه

وخایفه علیک

فارس بتفهم : امممم علشان کده اتغیرت

فجأه تانی وبغضب طب هی لیه مقالتلیش

نورا : خافت انک تتهور وتضیع نفسک

فارس : ماشى يايوسف الكلب بقا انت
بتلعب معايا تانى انت ال كتبتة لنفسك

نورا بتوتر : طب هتعمل ايه مع مليكه

فارس بخبث : سيبهالى خالص انا هاعرف

اهديها ازاي

نورا : هاتعمل ايه يا فارس اوعى تزعلها

فارس : لاء طبعا انا مقدرش على زعلها

نورا قامت ووقت بابتسامه : ماشى يا حنين

انا هامشى بقا علشان هتاخر على الجامعه

فارس بابتسامه : ماشى يا قمرى خلى بالك

من نفسك

نورا : حاضر وخرجت من الاوضه ونزلت

ومشيت

فارس بغموض : انت ال هتضطرنى يايوسف
الزفت اعمل حاجه مكنتش هاعملها حسابك
تقل معايا اووى

فى غرفة مليكه

استيقظت من النوم بتعب وقامت اخدت
شاور واتوضت ولبست وادت فرضها وقررت
ان هى تروح تطلب الطلاق من فارس بهدوء
وبعدها هتسيب البلد كلها وتمشى خرجت
من اوضتها واتجهت لغرفة فارس وخبطت
فارس فتحلها وابتسم : القمر نزل من السما
وجاى اوضتى

مليكه ابتسمت بتوتر وقالتله : م م مكن
اتكلم معاك كلمتين

فارس : ياخبر بس كده ادخلى جوه

مليكه بارتباك : ل لاء نازل تحت احسن

فارس بابتسامه : ادخلی یاملیکه انا مش

هاكلک متخافیش

ملیکه دخلت وهی متوتره وفارس قفل

الباب

ملیکه مسرعه : لاء متقفلش الباب

فارس : هههههههههه ایه یابنتی فی ایه واللّٰه

احنا متجوزین یعنی مش حرام اسکتی بقا

ها کنتی عایزه تقولی ایه

ملیکه بتوتر : ك کنت عایزه

فارس بخبث علشان هو عارف هی عایزه ایه

: ایه کنتی عایزه ایه

ملیکه بقوه مصطنعه : ط طلقنی یافارس

فارس راح قعد جنبها : وعايزه تتطلقى ليه
بقا واوعى تقولى علشان انا متجوز انا
فهمتک ان هطلق منى

مليکه بتوتر : م معلش يافارس نفذلى ال انا
عايلاه من فضلك انا عايزه ارتاح بقا من ال
انا فيه

فارس وهو بيقترب اكثر : وايه بقا ال انتى
فيه

مليکه وهى تبتعد بتوتر : ف فارس ارجوك
افهمنى

فارس : اقولك بقا ايه ال مخليكى تعملى
كده يوسف صح

مليکه بصدمه فتحت عينها : انت عرفت
منين

فارس : هههههههه مش مهم عرفت منين

المهم انك ليه مقولتليش يالوکه

مليکه : علشان مش عايزه اخسرك يافارس

انا كان اهون عليا اشوفك من بعيد ولا ان

اخسرك خالص

فارس بحب : بتحبينى يامليکه

مليکه بتوتر : ها

فارس : بقولك بتحبينى

مليکه : اه يافارس بحبك ارتحت كده

ومقدرش استغنى عنك کمان

فارس بابتسامه : طبعا ارتحت وانا بموت

فيكى وعمرى ماهتخلى عنك تانى ابدأ ايه

رايك بقا وبعدين يابت انتى مقولتليش على

تهديده ليه

ملیکه : قولتلك مش عایزه اخسرك وانا
عارفه یوسف انه غدار ومالوش حبیب عامل
زی بابا بالظبط انسان انانی مبیحب غیر
نفسه والفلوس

فارس بحنان : لوکه ممکن بقا مش عایز
اشوف دموعك تانی وننسی ال فات ومش
عایزك تقلقی خالص من ای حاجه طول
مانا عایش مستعد اضحی بحیاتی کلها
فداکی

ملیکه بصتله وسکتت وبصت تحت
فارس رفع وشها لیه وبص فی عینیها وقال :
صدقینی یاملیکه مش عایزك تخافی

ملیکه هزت راسها موافقه

فارس : ایه رایك بقا ان انا وانتی هنخرج
دلوقتی

ملیکه : هنروح فین

فارس بابتسامه : لاء انتی ال هتکرری انا

تحت امرک النهارده موریش غیرک

ملیکه ابتمت وبتفکیر : امممم عایزه

اروح الملاهی

فارس : هههههههههههه مش هتبطلی

طفولتک دی بقا

ملیکه بزعل طفولی : هو ده طلبی بقا

فارس : خلاص متزعلیش روحی اجهزی وانا

اودیکی المکان ال انتی عایزاه

ملیکه بفرحه نطت من مکانها وباسته من

خده وبعدها اتکسفت من تسرعها

فارس بصلها بصدمه وقالها : ال حصل ده

حقیقی صح

فارس بضحك : هههههههه لوته طب ياقلب

بابی روح خلی الداده تغیرک هدومک

یزید : حاضر وجرى من الاوضه

فارس قام دخل الحمام ياخذ شاور

عند مليکه انتهت من ارتداء ملابسها ولقت

الباب بيخبط

مليکه : ادخل

یزید دخل يجرى عليها

مليکه وهى تحتضنه : زيزو ايه الشياکه دی

رايح فين

یزید : رايح معاتوا

مليکه بفرحه : بجد طب يلا ننزل نستنا بابی

تحت واخده ونزلت تستنا فارس تحت

وفى الوقت ده دخلت منى

منی بصتلها بغل وحقد وقات : السنیوره
راحه علی فین

ملیکه بیروود : حاجه متخصصکیش

منی بغیظ : ماتتکلمی عدل یابتاعه انتی

ملیکه : واللہ ده اسلوبی میهنیش بقا
یعجبک ولا لاء

منی : مش المفروض تعرفی فارس انتی
راحه فین ولا انتی ماشیه علی مزاجک

ملیکه : اظن برضوا حاجه متخصصکیش وزی
ماانا مش بسالك مالکیش دعوه بقا

وفی الوقت ده نزل فارس

منی : الحق الهانم عایزه تخرج من غیر
استئذان ولما بسالها هزقتنی

فارس بسخریه : و انتی بتسالیها لیه اصلا
وبعدین اتی بتخرجی من غیر استئذان بس
انا مبحثش فی دماغی علشان انتی
مبقتیش تهمینی فی ای حاجه
منی بصتله بغیظ وبصت علی ملیکه لاقتهها
بصلها بانتصار

فارس : یلا یاملیکه یلا یازیزو
منی : انتم واخدین الولد فین هو مش
هیخرج

یزید : لاء هاخرج مع بابی
منی بصوت عالی : ولد تعال هنا
فارس بغضب : قسما بالله لو لقیته
بتزعقی للولد بالطریقه دی تانی مش
هیحصلک کویس وبعدین هو ابنی اخده فی

الوقت ال انا عايزه مفهوم وبعدها اخذ مليكه

ويزيد وخرج

من الفيلا ركبوا العربيه مليكه ركبت قدام

ويزيد ركب ورا وفارس استقر مكان القيادة

ومشيوا

في الفيلا

منى طلعت كلمت شخص وانتظرت الرد

منى : الو

يوسف : عايزه ايه

منى : البيه خرج وخذها معاه

يوسف بخبث : تمام تمام

منى : انت ناوى على ايه

يوسف : مالكيش انك تشالى ليكى تبليغينى

وبس

منى بخوف : من فضلك متعملش حاجه
النهارده ابني معاهم

يوسف بسخريه : هههههه هو انتى عندك
قلب بقا وخايفه على ابنك وكده

منى : او مال انت فاكر ايه يعنى

يوسف : كل ال فاكره انك واحده خاينه
بتحب الفلوس وتبيع اى حد علشانها وحتى
جوزها

منى : لاء والله على اساس انك شريف
يعنى طب انت السبب فى كل حاجه بتحصل

يوسف : هههههه بس انا بعيد ياقطه يعنى
لو فارس بس عرف انك انتى ليكى يد فى
ورق الشركه ال اتسرق مش هيرحمك

منى بخوف : و وومين هيقوله

یوسف : شوفی انتی بقا سلام بقا علشان

مش فاضيلك

منی : سلام وقفلت معاه بقا كده یا یوسف

تبیعی ماشی علیا وعلی اعدائی

عند فارس وملیکه

خرجوا وراحوا الملاهی ویزید کان مبسوط

جدا معاهم واتفسحوا وبعدها راحوا یتغدوا

فی المطعم

فارس : ها مبسوط یا استاذ یزید

یزید : اه مبسوط اووی یابابی

فارس : مبسوطه یالوکه

ملیکه هزت راسها موافقه : اه مبسوطه جدا

یا فارس انا فعلا اول مره افرح كده من3

سنین

فارس ابترم بحب : فاكره يالوكه لما كنا
بنخرج انا وانتى ونقضى اليوم كامل مع
بعض

مليكه ابترسمت : اه كنت ساعتها بتجبلى
غزل البنات وايس كريم

فارس : اوووو بس تصدقى نسيت اجبلك غزل
البنات

مليكه : هههههههههههه ايه ال انت بتقوله ده

فارس ابترم بحب : وحشتنى ضحككتك
اووى ياقلبى

مليكه ابترسمت بخجل وسكتت فى الوقت ده
فون فارس رن استاذن منها وقام يتكلم فى
الفون

فارس : الو

الشخص : كله تم يابشا

فارس ضحك بانتصار : تمام روح لاحمد وهو
هيديكوا حسابكم

الشخص : تسلم يابشا مع السلامه

فارس قفل الفون وهو فرحان وراح عند
مليكه

في شركة يوسف

يوسف بعصبيه : ازاي المخزن كله يولع
وانتم كنتوا فين

احد العمال : والله يا يوسف باشا غفلونا

يوسف : ليه مشغل .....* معايا غوروا من
وشى لما اشوف حل في المصبيه دى

كلهم خرجوا وهو قعد على الكرسي بعصبيه

ملیکه فتحت عیونها ببطء و قالت : ایه ده

احنا وصلنا

فارس بابتسامه : اه وصلنا یلا انزلی

ملیکه بصت علی یزید النائم و قالت : ده

یزید نام

فارس : هاصحیه

ملیکه مسرعه : لاء طبعا حرام علیک سبیه

نایم وشیله

فارس بحب : یارتتی رکننت سیبتک نایمه

ملیکه بعدم فهم : لیه

فارس : عشان اشیلک

ملیکه بصتله بکسوف وسکتت

فارس ضحك علی کسوفها : طب یلا ولا

هنام هنا و خلاص

ملیکه : یلا ونزلت من العربیه وفارس نزل
وشال یزید ودخلوا وطلعوا علی السلم
وفارس لسه هیدخل یزید اوخته

ملیکه باعتراض : رایح فین

فارس : هودیه اوخته

ملیکه : لاء هاتوا عندی هینام معایا

فارس رفع حاجبه : طب وانا

ملیکه بغباء : انت ایه

فارس : انا هنام فین

ملیکه بالامبالاه : نام فی اوختک

فارس : کده یالوکه بقا تختاری یزید ینام

جنبک وانا لاء

ملیکه : یزید طفل انما انت مش طفل

فارس برفعة حاجب : والله

مليکه : اه والله

فارس : طب ادخلى ياختى قدامى

مليکه دخلت وهو دخل وراها

فارس حط يزيد على السرير وقال : يابختك

ياسى زيزو

مليکه كتمت ضحكتها وقالتله بحزم

مصطنع : اتفضل يلا اخرج علشان هنام

فارس : ادخلى يلا غيرى هدومك فى الحمام

ونامى وانا مش هاخرج الا لما تنامى

مليکه : ده ليه ان شاء الله

فارس بعند : هو كده بقا يلا اخلصى

مليکه نفخت خديها بغیظ واخذت هدومها

ودخلت الحمام

فارس بضحك : هههههههه طفله

بعد وقت خرجت من الحمام وكانت لابسه
بيجامه بينك وعليها العاب كرتونيه ورافعه
شعرها كحكه وخصلات شعرها نازله نامت
على السرير جنب يزيد ووضعت الغطا
عليها

فارس بلع ريقه بصعوبه وقال في نفسه :

ايه البت دي هي عايزه ايه دلوقتي

مليكه : ها مش هتخرج

فارس : نامي وانتى ساكته

مليكه : حاضر وغمضت عينيها وزهبت في

ثبات عميق

فارس قام وقف وبصلها وهي نايمه تشبه

الملائكة وابتسم وخرج راح اوضته وبدل

ملابسه ونام

في غرفة منى كانت بتكلم محمد في الفون

منى : ها ناوى على امتى هتنفذ

محمد : في اى وقت انتى عايزاه

منى بشر : انا عايزه في اقرب وقت علشان في

ناس تانيه عايزه انتقم منهم

محمد : انتى شريره كده ليه ياروحى

منى : هما ال خلونى كده

محمد : انتى عارفه لو فارس يعرف ال احنا

هنعمله مش هيعديها على خير

منى بشك : ومين ال هيقوله

محمد : ايه يامونى اكيد مش انا يعنى

منى : اه بحسب

محمد : اصل انتى مش عارفه مليكه دى
بيحبها ازاي ده عدى مرحله الحب بكتير

منى بحقد : اه مانا عارفه علشان كده عايزه
اخلص منهم الاتنين

محمد : لا لا برضوا ده اخويا وكمان هى
عجبانى انتى تفرقيهم عن بعض وخلص

منى : بتاع مصلحتك بس ماشى هاعديها

محمد : ههههههههههه انت تؤمر

منى : طب سلام بقا علشان هنام

محمد : سلام يا قمر

منى قفلت معاها ونامت

محمد قفل معاها وقعد يفكر هيعمل ايه
معاها وفى لحظه جت فى باله صورة مريم
وبعدها نفى صورتها من دماغه

محمد : لاء اكيد زيها زي غيرها فوق كده
انت مش بتاع حب والحاجات دي وخط
راسه على المخده ونام

في صباح اليوم التالي

استيقظ يزيد قبل مليكه وفضل يلعب في
وشها

مليكه تلملت في فراشها وفتحت عينها
وشافت يزيد

مليكه بابتسامه : احلى صباح ده ولا ايه
يايزو

يزيد : مين جابني هنا يالوته

مليكه : ههههههه بابا فارس ياقلب لوته

يزيد : انا بحبك اووى اووى يالوته وحضنها

ملیکه حزننه : وانا بعشقتک یازیزو تعرف

یازیزو

یزید : ایه

ملیکه : انت شبه فارس اووی واخذ ملامحه

کلها قمر

یزید : بجد هابقی اقوله

ملیکه : خد هنا یاض تقول لمین

یزید ببراءه : بابا فارس

ملیکه : لاء ده سر بینی و بینک

یزید : مائی

فی الوقت ده دخلت نورا بدون ماتخبط

نورا : خیالانه

ملیکه بخضه : الله یحرقک خضتینی

نورا : الواد ده من ساعة ماجيتى مبقاش

يعبرنى

مليكه : هههههههههههه عايزه ايه يابت

يزيد : خلاث متزعليس يانولا هلعب معاكى

سويه

نورا بزعل طفوله : اما اشوف ياسى زيزو

وبغمزه ايه يابت عملتى مع فارس حرام

عليكى

يزيد ببراءه : لوته بتقولى ان سبه بابا فارس

قمر

نورا بغمزه : ايوه بقا

مليكه بصوت واطى : الله يفضحك ياشيخ

طالع زى ابوك

نورا بضحك : بتقولى حاجه يامليكه

ملیکه بغیظ : لاء ابداء یاحبیتى سلامتک

نورا : طب قومى یلا افطرى فارس موسى

علیکى قبل ما یخرج کذا مره

ملیکه : هو خرج

نورا : اه یانحوجه خرج

ملیکه : غورى ابت من وشى

نورا : ماشیه اهو بس تعالی ورا یا علشان

فارس میبتنیش فى الشارع النهارده

ملیکه : ههههههههه ماشى یاختى

نورا اخدت یزید وخرجت وملیکه قامت ادت

روتینها الیومى ونزلت

فى شركة فارس الشرقاوى

احمد : هههههههههههه انت حکایه یافارس

علیک دماغ

فارس : اومال ايه ياابنى ولسه

احمد : ناوى على ايه تانى ياابو الفوارس

فارس : كل خير انا مش ناوى على حاجه
تانى بس لو فكر يعمل حاجه تانى او يقرب
من مليكه يبقى كتب شهادة وفاته بنفسه

احمد : ايوه بقا كله الا مليكه ال يقرب منها

يبقى نوى على موته الحب بقا

فارس بهيام : دى حياتى كلها

احمد : ماشى ياعم الحبيب بقولك

فارس : امممم

احمد بتوتر : ا انت م متعرعفش حاجه عن

صاحبة مليكه

فارس بخبث : ليه يعنى

احمد : م مفيش يعنى عارف حاجه ولا لاء

فارس : عارف یاسیدی دی صحبتها المقربه
وکمان هی ال کانت بتساعدنی ارجع لملیکه

احمد : طب معندهاش اهل

فارس : الصراحه مسالتهاش قبل کده

احمد : هی مرتبطه

فارس : لاء یاسیدی مش مرتبطه ها

هتخطبها امتی

احمد : ها

فارس : هههههه مالک بلمت کده لیه اصلک

بتسال اکنک هتروح تخطبها دلوقتی

احمد بهروب : انا خارج اشوف شغلی

فارس بضحک : اتهرب اتهرب مسیرک تقع

فی المصیده

احمد بصله بغیظ وخرج

فارس : ههههههههههههه الواد وقع

في فيلا فارس

مليکه کانت قاعده مع مع نورا ويزيد في

الحديقه

مصطفى دخل عندهم : اختي حبيبتى

وحشتينى

مليکه قامت حضنته بلوم : اخس عليك

ياديشه كده بقالك يومين متسالش على

لوکه حبيبتك

مصطفى : متزعليش ياقلبي والله الشغل

واخذ كل وقتى وبص لنورا وقال ولما

فضيت قولت اجى اشوفك

مليکه بخبث : تشوفنى انا برضوا

مصطفى : ازيك يانسه نورا

نورا بکسوف : الحمد لله ازیک انت

مصطفی بابتسامه : تمام

ملیکه : احم تعالی یامصطفی ادخل

مصطفی : لاء یاحبیتی هاجی فی وقت تانی

علشان مش فاضی دلوقتی

ملیکه بابتسامه : ماشی یاحبیبی ربنا معاک

مصطفی ودعهم وخرج

وهو ماشی فونه رن برقم غریب

مصطفی : الو

الشخص : خلی بالك من اختك یوسف

ناولها علی نیه وحشه

مصطفی بصدمه : ایه !! مین معایا ؟

الفون قفل

مصطفى : الو الو

مصطفى بخوف : يارب خليك معنا

يتبع

تصدقوا بايه هتصدقوا ان شاء الله ان
التفاعل بيقل مع الوقت معناها انكم مليته
منها والله انا نفسى اخلصها بس لوسرعت
فى الاحداث هاكروتها ومش هتعجبكوا ياريت
يعنى الاقى تفاعل قربت تخلص خلاص
وابطل ازهقكم واقولكم تتفاعلوا

دمتم بخير

*****الفصل الثالث والعشرون*****

عند مصطفى كان راكب العربيه وهو شارد
مش عارف يعمل ايه اخته هتضيع منه فى
اى لحظه قال فى نفسه : انا لازم ابلغ فارس

علشان يعمل حسابہ اکثر وطلع ہاتفہ وکلم

فارس

فارس : ایه یاابنی عامل ایه

مصطفی بضیق : الحمد لله تمام

فارس باستغراب : مالک یامصطفی

مصطفی : فی واحد کلمنی یافارس وقالی

خلى بالك من اختك علشان يوسف ناولها

على نيه مش كويسه

فارس بغضب : يوسف تانى هو غاوى یجر

شکلی دایما ماشی ورحمة امی مش

هرحمه کله الا ملیکه

مصطفی : اهدی بس یافارس اوعی تتهور انا

بکلمک علشان تاخذ بالك من ملیکه اکثر

وزود علیها الحراسه

فارس : متخفش عليها انا كمان مش

هاخليها تنزل الشغل دلوقتي

مصطفى : تمام انا هقفل دلوقتي وهاكلمك

تاني

فارس بضيق : ماشى

قفل مع مصطفى وبعدها رن على يوسف

فارس بعصبيه : انت شكلك مش عايز الايام

الجايه تعدى على خير

يوسف ببرود : ليه يعني

فارس بغضب : قسما بالله يا يوسف لو

حاولت تعمل حاجه لمليكه مش هايكفينى

فيك رقبتك

فارس : اطلعى ورايا بس وطلع وسابها

مليکه بصت لنورا باستغراب

نورا : اطلعى شوفيه كده

مليکه : ماشى وطلعت ورا فارس

دخلت لقيته فى اوضته

مليکه : فى ايه يافارس

فارس بهدوء : بصى يالوکه انا کل ال طالبه

منک انک تسيبى الشغل

مليکه وقفت باندفاع : نعمم لاء طبعاً انا

مش هاسيب شغلى ليه يعنى

فارس : مليکه اقعدى وافهمينى انتى

ياحبيبتي محتاجه الشغل ليه فى حاجه

نقصاکی

ملیکه بعند : لاء یافارس مش هسیب
شغلی علشان خاطر حد انت عایز تلغی
کیانی وانا مش مستعده لده

فارس بجمود : ملیکککککه انا قولتها مره
واحدہ مفیش شغل یعنی مفیش شغل
ملیکه بعند : لو مش هتوافق علی شغلی
یبقی تطلقنی یافارس

فارس قام وقف بغضب و مسکها من
معصمها : قولتک قبل کده زفت طلاق مش
هطلق وشغل مفیش ورینی بقا هتمشی
کلمتک علیا ازای وسابها ومشی وهو
متعصب

ملیکه بصلته بدموع واترمت علی السریر
وفضلت تعیط

فارس نزل وهو متعصب وقابل في وشه

منى

منى بسخريه : رايح فين يازوجى العزيز

فارس بعصبيه : منى غورى من وشى مش

ناقصك

منى : هى السنيوره تضايقتك تطعوا عليا انا

فارس زفر بعصبيه : ملكيش فيه وحاجه

مش تخصك

منى : عايزه اعرف فيها ايه زياده عنى

الجربوعه دى د قاطعها فارس وشدها من

شعرها بشده

فارس : انتى فعلا عايزه تتربى وضربها بالقلم

كذا مره هى اشرف من عشره زيڪ يازباله

انتى وسابها وبصلها بقرف انتى طالق طالق

وخرج من الفيلا

منی بصدمه ودموع : ماشی یافارس ماشی

والله لوريك

وطلعت فونها ورنه على محمد

منی : نفذ بکره کل حاجه مفهوم

محمد : اهدى بس مالک

منی : فارس طلقني

محمد : وده ال مزعلک طب انا هافوت

عليکى اخذک انسیکی ای حاجه

منی : ماشی بس زی ماقولتک کل حاجه

تحصل بکره

محمد : عیونی

منی : سلام وقفلت الفون وطلعت علشان

تلم هدومها ویزید دخل علیها

یزید : مامی انتی راحه فین

منی بعصبيه : غايره فى داهيه اجرى يلا
شوف رايح فين

يزيد : طب هاجى معاكى

منى : لاء امشى بقا وزقته للخارج ناقصه
قرفك انت كمان

يزيد دموعه نزلت وراح عند اوضة مليكه
ودخل

يزيد بدموع : لوته

مليكه مسحت دموعها سرىعا وقالتله بحنان
: نعم ياقلبى ايه ده انت معيط ليه

يزيد بدموع : ماما زعقتلى ومش راضيه
تاخذنى معاها

مليكه : ياخبر تعال ياقلبى نام هنا جمبى
احكيك حدوده

يزيد بفرحه : هيبويه ونام جمبها ها احكى

مليكه دموعها نزلت منها : كان في مره اتنين

بيحبه بعض اووى وفجأه جه القدر وبعدهم

عن بعض وبعد فتره كبيره رجعوا شافوا

بعض تانى بس للاسف هو اتغير عن الاول

بس والله بتحبه وبتموت فيه بس مش

عارفه ليه بيعاملها كده وليه حرمها من ال

هى بتحبه وفجاه انهارت في البكاء

يزيد : انتى بتعيطى يالوته انتى تعرفيها

مليكه : اعرفها اووى كمان وبعد كده

مسحت دموعها وقالت انت جعان يازيزو

يزيد : اه

مليكه : طب يلا ننزل ناكل انا وانت واخدتته

ونزله مع بعض

عند فارس لما خرج من الفيلا كلم احمد

احمد : الو يا فارس

فارس : انا طلقت منى وخلصت منها

احمد : عين العقل والله كان لازم يحصل

كده من زمان

فارس : انا عايز منك خدمه

احمد : قول يا صاحبي عنيا ليك

فارس : انا من فتره اول ما يزيد اتولد كنت

عايز اكتبله نص املاكى باسمه بس ساعتها

هو كان صغير ساعتها كتبت ان منى الوصيه

عليه وهى ليها حق التصرف علشان كده هو

ده ال كان مخلىنى مستحملها ومش عايز

اطلقها دلوقتى كل ال عايزه منك انك تكلم

المحامى وتنقل كل حاجه باسم مليكه وانها

هتبقى الوصيه عليه مفهوم

احمد : اها علشان كده كنت مش عايز

تطلقها

فارس : ايوه

احمد : تمام هظبط كل حاجه واكلمك

فارس : تمام مع السلامه

في احدى الديسكوهات

كانت منى قاعده مع محمد بيشربوا

ويرقصوا وكانوا سكرانيين

منى بتوهان وسكر : بقا انا يطلقنى علشانها

ال.....* دى

محمد بسكر : توتو ملكيش حق ياقلبي البت

مزه وتستاehl الصراحه

منى : انا مش عارفه هى عجاكم على ايه

حاضنها قفل الباب وراح اوخته بدل ملابسه
ونام وابتسم وقال :

سامحيني ياملاكي انا بعمل كده علشان
احميكي بس اوعدك ان هاعوضك عن كل
دمعه نزلت منك بسببي بموت فيكي
وغمض عينه وذهب في ثبات عميق

يتبع

طبعاً احب اشكر اجمل جروب على فك
الحظر فعلاً والله بمووت فيكم ربنا يخليكم
ليا يارب ☐☐ تفاعلا اعل يا قمراتي

دمتم بخير☐

احم احم خلاص بقا احتفلنا بعيد ميلادي
واتشردت ☐ نرجع بقا لروايتنا تاني النكد☐

قراءه ممتعہ

*****الفصل الرابع

*****والعشرون

في صباح اليوم التالي

استيقظ فارس من نومه وقام دخل الحمام
اخذ شاور واتوضه وخرج لبس هدومه واده
فرضه وخرج من الاوضه وراح عند اوضه
مليكه دخل كانت هي نايمه لوحدها قعد
جنبها على السرير وكان معاه ورده وفضل
يلعب بيها في طرف انفها

مليكه تململت في نومتها وفتحت عينيها
بيطء

مليكه قامت قعدت بنعاس بزعل : ايه ده
انت ايه ال دخلك هنا

فارس بابتسامه : يبقا اكيد لسه زعلانه منى

مليكه مردتش عليه وغيرت اتجاه وشها

فارس خلاها تبصله تاني : بصى فى عينى
يالوكه مش عايزك تزعلنى منى بقا كفايه
زعل

مليکه سرحت فى عينه : انت ال غاوى
تزعلنى دايمًا

فارس بحب : والله مش اقصد ازعلك انا بس
عايز اخليكى بعيد عن اى خطر عايزك تبقى
فى قلبى وبس

مليکه بتذمر : بس دى انانيه

فارس : ليه بتسميها كده ليه متقوليش حب
وخوف

مليکه : خايف عليا من ايه

فارس : من الهوا يامليکه يا حبيبتى افهمينى
انا مش هاقدر استحمل البعد تانى عنك

كفایه زعل بقا و حزن عایزك ترجعی زی
زمان

ملیکه : طب و منی انا مش ها قدر اعیش
معاها فی مکان واحد تانی

فارس : طلقتهها

ملیکه بصدمه : مین امتی و ازای ؟

فارس : منی ط ل ق ت ه ا

ملیکه بفرحه : بجد

فارس بابتسامه : اه والله

ملیکه : طب و یزید

فارس : ماله یزید

ملیکه : هیروح معاها انا مقدرش استغنا

عنه

فارس بحب : متخافيش ياقلبي يزيد
هيعيش معايا انا وانتي ده لو مش
هيضايك

مليکه قامت حزنه بدون وعى وقالته : انا
بحبك اووى اووى يا فارس

فارس اتفاجئ من حرکتها بس فرح جدا
وحضنها : احم لوکه انا بقول برضه بلاش
الشغل النهارده

مليکه بعدت عنه بسرعه وقالت : لاء طبعاً
لازم تروح شغلك مع السلامه يلا بقا

فارس رفع حاجبه : انتى بشخصيتن يابت
بس ماشى يا جميل هاجيلك بدرى وسابها
وخرج

مليکه ابتسمت بحب وقالت : بموووت
فيك يا حبيبي

وقامت تقضى روتينها اليومي

امام الفيلا

احمد كان جاى بالعرييه وبيركنها علشان
يشوف فارس وفى لحظه خبط حد بالعرييه
وقال : ينهار اسوح ناقصه على الصبح
ونزل يشوف فى ايه

الاء : اااااه مش تفتح يا قطعت كلامها لما
شافت احمد

احمد بقلق : انتى حصلك حاجه

الاء بتوتر : هال لاء الحمد لله عن اذنك
ولسه هتمشى احمد مسك ايدها وقالها :
استنى

الاء بصت على ايده ال ماسكه ايدها
احمد اخذ باله ساب ايدها : اانا اسف

الاء : ولا يهملك عن اذنك وسابته ودخلت

الفيلا

احمد : غبى غبى مقولتلهاش ليه كانت

فرصه

الاء وهى داخله قابلت فارس

الاء بابتسامه : ازيك يافارس هى مليكه فوق

فارس : ازيك انتى اه فوق اطلعيلها

الاء : تمام عن اذنك ودخلت فارس خرج

وكان احمد واقف بيكلم نفسه

فارس : يعينى كنت بعقلك بتكلم نفسك

احمد بضيق : فارس مش ناقص تريقتك

والنبى سيبنى فى حالى

فارس : ايه ياض فى ايه ايه البوز ال على

الصبح ده

احمد: مفیش یلا بقا علشان اتاخرنا وركب

عربيته

فارس راح ركب عربيته هو كمان وطلعه

على الشركه

عند مليكه الاء دخلت عليها اوضتها وقالت :

مليبيكه وحشتيني

مليكه بفرحه : اه ياجزمه كده متعبرنيش ولا

تسالي عنى

الاء : متأفوريش يابت انتى انا لسه كنت

معاكى من يومين

مليكه : ولو برضه تسالي عليا

الاء : خلاص حقا عليا المرادى

مليكه : عفونا عنك

الاء : ايه مش هتروحي الشغل النهارده كمان

مليكه : لاء وانتى الصادقه مش هاروح تانى

الاء بصدمه : ليه بقا ان شاء الله

مليكه : حكم القوى ياختى

الاء برفعة حاجب : فارس منعك من الشغل

مليكه : متقوليش منعك هو وضع مؤقت

بس

الاء : ماشى ياختى انا هاروح الشغل دلوقتى

مليكه برجاء : والنبي يالولا خليكى معايا

النهارده

الاء : هترفد

مليكه : مش تخافى انا هاخلى فارس يكلمه

اقعدى بقا بليز

الاء : حاضر اهو قعدت قوليلى صح عملتي

ايه مع العقربه منى

ملیکه : فارس طلقها

الاء فتحت فمها : ده بجد

ملیکه : اه وربنا

الاء : ایوه بقا یاجامد زحلقتی البت

ملیکه ببراءه : واللہ ایدا انا عرفت زی زیک

النهارده یلا اعی اخدت الشر وراحت

الاء : یلهوووی علی البراءه

ملیکه سبلت عینیها بطفوله

الاء : بت انتی اتلمی احسنک

ملیکه : اتلمیت

فی الوقت ده دخلت نورا

نورا : الاء هنا وانا معرفش اخس اخش

الاء قامت حضنتها : وحشتینی ابت

نورا : وانتى اقدر ياقلبى

مليكه : طب يابنات تعالوا ننزل تحت فى

الجنيه بدل الخنقه هنا

الاء : فكره

نورا : طب يلا ونزلوا كلهم

فى شركه فارس

احمد : مالك ياافارس

فارس: مش عارف انا خايف على مليكه

اووى

احمد : ليه بتقول كده

فارس : حاسس ان فى حاجه هتحصل

احمد : ياااه لدرجادى بس مش انت قولتلها

متروحش الشغل وهى فى الفيلا يعنى فى

امان

فارس : برضوا يا احمد مليكه دى روحى
يعنى بخاف عليها من الهوا حتى وانا معاها
بخاف عليها من نفسى

احمد : يابنى متخافش قول يارب

فارس : يارب

احمد : فارس كنت عايز اقولك على حاجه

فارس : قول

احمد : انا عايز ارتبط بالاء

فارس : الله الله هو ده ال انا عامل حسابه
وانا اقول الواد بيشوفها مش بيبقازعلى
بعضه اتاريك وقعت يا صاحبي ومحدثش
سمى عليك

احمد : هتصدقنى لو قولتلك ان ان انا
نفسى معرفش من ساعة ماشوفتها وانا

تايه مش عارف اتصرف ازاي عايزه اقولها

بس خايف تخرجني

فارس : متخافش انا هاخلي مليكه تمهدلك

الجو معاها ايه رايك

احمد : حبيبي تبقا خدمتني خدمة العمر

فارس : ماشي ياخويا يلا بقا قوم شوف

شغلك

احمد قام وقف : ماشي سلام

في مكان ما

مني لشخص : ها فهمت هتعمل ايه

الشخص : ايوه ياست الكل طبعا

محمد : اوعى تغلط الغلطه بفوره هتضيعنا

الشخص : متخافش يابشا

منى : طب يلا مع السلامه انت بقا ربنا
معاك

الشخص : طب لامؤاخذه يعنى هأخذ
فلوسى امتى

محمد : اصبر بس لما تخلص وانا هظبطك

الشخص : ماشى وسابهم ومشى

منى : تفتكر هتعدى على خير

محمد بخبث : اكيد

فى شركة فارس

كان قاعد ببراجع اوراق شغل السكرتيره

دخلت بلغته ان فى واحد عايزه

فارس باستغراب : مين ده ؟

السكرتيره : معرفش يافندم هو قالى ابلك

بس

فارس : خليه يدخل

السكرتيره : حاضر يافندم وخرجت بلغته
ودخل

الشخص : سلام عليكم يابشا

فارس : انت مين

الشخص : انا عندى معلومات عن يوسف
ومليكه هتبهرك

فارس قام وقف بصدمه : انت بتقول ايه !!

يتبع

تفااااعل ياقمرااات

دتمم بخير👍

*****الفصل الرابع

والعشرون*****

في شركة فارس

الشخص : عايز اقولك على حاجه مهمه

بخصوص يوسف ومليكه

فارس : انت بتقول ايه !

الشخص : عايز اقولك ان مزتك ماشيه مع

يوسف بس من وراك وكمان متجوزين عرفي

فارس اتجنن وراح مسكه من هدومه : انت

مجنون يلا اطلع برا

الشخص : اصبر بقا يابشا عليا انا معايا

الدليل ال يثبت

فارس بعصبيه : انت كداب اطلع برا قولتلك

الشخص طلعله ظرف وقاله : هاطلع بس

انصحك تشوف دول وخرج من المكتب

فارس كان هيتجنن : اكيد ده كذاب اكيد
بيكذب وبعدها بص على الظرف ال
محطوط وشاله بايد مرتعشه وفتحه

فارس بص للجوه الظرف بصدمه ومكانش
قادر يتحرك من مكانه

فارس بصدمه : معقوول !!

الظرف كان فيه صور ليوسف ومليكه بس
كانت اوضاع مش كويسه

فارس بعدها شاف ورقه طلعتها وفتحها
وكانت عقد جواز عرفى مابين مليكه ويوسف
قام من مكانه بعصبيه وقال :

بتستغفلىنى يامليكه والله ماهرحك ولم
اغراضه وخرج من الشركه

عند مليكه ودعت الاء وطلعت اوضتها
وقعدت تقرا روايه وفجأه قلبها اتقبض

وقالت : استغفر الله العظيم يارب حاسه

بقلبي مقبوض كده ليه يارب يسر

عند مصطفى كان بيقلب في الفون وجاب

رقم نورا ال اخده من فون مليكه من غير

ماتحس فضل متردد يكلمها ولا لاء وبعدها

خد قرار وكلمها وانتظر الرد

نورا : الو

مصطفى بتردد : اا الو

نورا باستغراب : مين !

مصطفى : اانا مصطفى

نورا : مصطفى مين

مصطفى : اخو مليكه

نورا : اها احم طب وانت جيت رقمى منين

مصطفى قال في نفسه : هو ده ال كنت
خايف منه اقولها ايه دلوقتي نو

نورا : رحتم فين

مصطفى : ممكن مجاوبش على السؤال ده

نورا كتمت ضحكتها : اشمعنا

مصطفى : كده

نورا : طب انت عايز حاجه

مصطفى وقد استجمع بعض قوته وقال :

نورا انا بحبك

نورا اتصدمت وسكتت

مصطفى : انتى مبترديش ليه

نورا بكسوف : اقول ايه يعنى

مصطفى : انا بقولك بحبك المفروض

ترضى عليا

نورا بخجل : انت فاجئتني بالموضوع ده

مصطفى : نورا انا بحبك ومش من دلوقتي

بس لاء من زمان اووى من قبل مااسافر

بس مكنتش عارف اقولك ها قولتى ايه بقا

نورا : سيبنى افكر

مصطفى بابتسامه : وانا هستناكى تردى

عليا

نورا : م ماشى سلام بقا

مصطفى بحب : سلام يانورى وقفل معاها

نورا بصت للفون بصدمه وقالت : نورى ااه

ياقلبى هايقف عليا والنبي لافكر الواد مز

ويستاهل حتى من غير تفكير ونامت على

السريـر وهى بتفكر فى كلام مصطفى

وابتسمت

عند فارس وصل للفيلا وكان فى قمة غضبه
ركن العربيه باهمال وطلع يجرى على اوضة
مليكه

مليكه كانت قاعده فى هدوء لاقـت فارس
دخل فجأه وهو يكاد يستشيط غضبا
مليكه اتنفضت بخوف وقالت : فى حاجه
يافارس

فارس وعيناه مشتعله من الغضب : انتى
لسه بتكلمى يوسف

مليكه بدهشه : يوسف ايه يافارس انت
عارف ان انا مبيطيقهوش اساسا

فارس مسكها من شعرها : كداااااااا انتى
بتقابليه كمان

مليكه بالم ودموع : ااااااه سيب شعري
يافارس بيوجعنى انا والله مش بكلمه في ايه

فارس وهو مازال يمسك بشعرها ضربها
بالقلم عدة مرات

مليكه وهى دموعها نازله بغزاره هى مش
فاهمه هو ماله

مليكه بصوت متقطع : ط طب ف ف ف
فهمنى

فارس زقها ووقعت على الارض وطلع الصور
والورقه من جيبه وقال بعصبيه : ايه ده
فهمينى

مليكه حطت ايدها على فمها من الصدمه
لما شافت الصور وفتحت الورقه بيد
مرتعشه ولقت جواز عرفى بينها وبين يوسف

ملیکه ودموعها مغرقه وشها : ف ف فارس
والله ده کذب صدقنی

فارس بعصیبه : مش دی امضتک ردی

علیایا

ملیکه بدموع : اه بس وا

قاطعها فارس لما شدها من شعرها تانی
ووقفها

فارس بغضب : مش عایز اسمع صوتک
اخرررسی وشدها وخرج من اوضتها وکانت
بتترجاه یسمعها بس وهو مکانش شایف
قدامه

نورا خرجت علی الصوت باستغراب وجریت
علی فارس وقاتت : فارس ایه ال انت
بتعمله ده سیبها وحاولت تبعدہ عنها بس
فارس زقها وقالها ابعدی من وشی یانورا

دلوقتی ونزل وهو بیجر ملیکه ال منهاره من
العیاط ورماها قدام الباب وقالها باستحقر :
انا غلطان ان فکرت احبک فی یوم طلعتی و
.....* انتی طالق طالق وقفل الباب فی وشها

نورا بعصبیه : ایه ال انت عملته ده ولسه

هتفتح الباب

فارس بصوت عالی : قسما بالله لو فتحتلها
هتطلعی معاها اطلعی یلا اوضتک اخلصی

نورا خافت منه وطلعت تجری وهی دموعها
نازله منها اول مره تشوف اخوها بالحاله دی

فارس طلع اوضته وهو هیموت من الغضب

وفضل یکسر فی ای حاجه تقابله ویقول

بصوت عالی : لیییییییی کلکم خاینین لیییییی

وانتی یاملیکه ده انتی حب عمری کله

تعملی فیا کده لیییییی وکسر المرایه وایده

اتعورت منها قعد على الارض و حط ايده
على وشه دموعه نزلت : خلاص هشيلك
من قلبى خلاص كل حاجه انتهت كنتى
غلطه غلطه كبيره اووى و خلاص صلحتها
عند مليكه كانت منهاره وقامت تمشى فى
الشوارع زى المجنونه مش عارفه تروح فين
عامله زى التايهه مش راضيه تروح عند
اخوها علشان مش عايزه مشاكل تانى اخر
مازهقت قعدت فى الشارع وقالت : ياااارب
انا تعبت اووى اووى ليه بيحصلى كده ليه
انا خلاص مش قادره

وهى بتتكلم فى عربيه وقفت قدامها ونزلوا
منها ناس مغميه وشها ولا بسه اسود فى
اسود واخذوها

مليكه بصراخ : انتم عايزين منى ايه
سيبووووونى

منى : ايوه كده

يتبع

تفاااعل ياقمراااات تصبخوا على خير بقا

□□□

دمتم بخير□

*****الفصل السادس

والعشرون*****

في مكان شبه مهجور

كانت مليكه قاعده بتعيط جامد بس في
شريطه سوده على عينها مش شايفه هي
فين بس كل ال في بالها فارس وال عمله
فيها وكلمت نفسها وقالت : مش هسامحك
يافارس ابدأ ابدأ هتيجي في يوم تترجاني
علشان ارجعلك وهتندم بس مش هرجعلك

في اللحظة دي الباب اتفتح فجأه

مليكه : مين

سمعت خطوات ماشيه وبتقرب عليها

مليكه بخوف : مين هنا

بعدها سمعت صوت ضحكات عاليه

هشام : ههههههههه شوفتى بقا يا حبيبة بابا

متقدريش تهربي ازاي وجبناكي هنا

مليكه بخوف : انت ال جيتنى هنا يا بابا

هشام : قصدك جبناكي

مليكه : هو مين تانى

هشام : يوسف يا حبيبتى ده اتى عزيزه عليه

اووووى

ملیکه : هو انتوا ال بعثوا الفارس الحاجات

دی صح

هشام بعدم فهم : صور ایه !

ملیکه : یعنی انتم مش عارفین

هشام : ابدأ ایه ده هو رماکی فی الشارع طب

کویس جت منه هو علشان کده کده کنت

هطلقك منه علشان تتجوزی جو

ملیکه رجعت لورا بخوف : لا لا انا مش

هتجوز یوسف لا ابوس ایدک یابابا

هشام بقسوه : مفیش کلام تانی خلیه

یتجوزک احسن علشان کل حاجه تبقی

برضاکی احسن ماتزعلی وسابها وخرج

ملیکه بدموع : ااه انت فین یامصطفی

الحق اختك ااه ونامت مکانها من التعب

في صباح اليوم التالي

في فيلا فارس

استيقظ من نومه لاقه نفسه نايم على

الارض وايدة متعوره من الازاز

قام دخل الحمام بتعب اخذ شاور وعقم ايدة

ولفها بشاش وخرج لبس ونزل

في الاسفل

كانت نورا بتفطر هي ويزيد

فارس بجمود : صباح الخير

نورا بصتله ومردتش

فارس : ايه مبترديش ليه

نورا : مفيش عن اذنك وقامت ندهت على

الداداه

ناديه : نعم يانورا هانم

نورا : خلى بالك من يزيد علشان انا راحه
الجامعه

ناديه : اوامرك ياست هانم

نورا خرجت بس اوقفها فارس

فارس : استنى هاوصلك

نورا : لاء شكرا هاخذ عربيتى وخرجت
وسابته

فارس اتنهد ولسه هيخرج

يزيد : بابي

فارس : ايه ياي زيد

يزيد : فين لوته مسيت امبارح وانا نايم
ومجتس

فارس : انا عايزك تنساها خالص مفهوم

يزيد : يعنى مس هتيجى تانى تلعب معايا

فارس : لاء وبلاش كلام كتير بقا علشان مش

فاضى وخرج من الفيلا ركب عربيته ومشى

وطول الطريق بيفكر فى مليكه وفجأه فى قال

فى باله : ياترى هى راحت فين

وبعد كده نفض الكلام من دماغه وقال

ماتغور هى متستاهلش حتى الاهتمام وصل

عند الشركه ودخل بهيبته المعتاده وراح

مكتبه وقعد بشرود

دخل عليه احمد

احمد : ايه يا صاحبي مشيت بدرى امبارح

يعنى وبغمزه ايه الاوضاع

فارس : انا طلقت مليكه

احمد بصدمه : ايبيبييه !!!

فارس : طلقتهها

احمد : انت مجنون ياض ولا ايه طب قولتلى
منى وقولت ماشى انت كده كده مبتحبهاش
لكن مليكه يافارس مليكه روحك

فارس : كلهم خاينين

احمد : ايه حصل لده كله

فارس : احمد انا مش عايز كلام فى الموضوع
ده تانى انت فاهم

احمد : يافارس

قاطعہ فارس : احمددد قولتلك خلاص
اتفضل على شغل

احمد بقله حيله : ماشى يافارس وخرج من
المكتب

فارس رجع راسه لورا وفضل يفتكر ذكرياتهم

زمان سوا

فلاااش باااك

مليكه : توعدنئ يافارس انك عمرك ماتخونئ

ولا تبعنئ وتسينئ وترمينئ

فارس بحب : ماتقوليش كده ابداء ياقلبي

انتئ عمرئ كله في حد يقدر يستغنا عن

عمره ابداء انتئ النفس ال بتنفسه

مليكه بحب : بحبك يافارس اووووى اووووى

فارس : بمووووت فيكى

باااااك

فارس بعصبيه : اطلعئ بقا من دماغئ

كفايه تفكير فيكى

في الجامعه عند نورا

فونها رن برقم مصطفى بصت للرقم بصدمه
وقالت : ايه ده معقول معرفش حاجه وردت
عليه

مصطفى بحب : صباح الجمال على احلى
عيون

نورا بخجل : صباح النور

مصطفى : عامله ايه

نورا : تمام

مصطفى : مال صوتك مش عاجبنى ليه

نورا بتوتر : هالاء انا طبيعیه خالص اهو

مصطفى بشك : متاكده

نورا : اه

مصطفى : طب ايه رايك انا عزمك النهارده

على الغدا

نورا : مش عارفه بقا انا كده هتاخر

مصطفى : متخافيش مش هاخرك

نورا : م ماشى

مصطفى : تمام هاعدى عليكى بعد الكلبيه

نورا : تمام قفل معاه وتحديث مع نفسها
يبقا مليكه مقالتلوش حاجه ده لو عرف ال
فارس عمله فيها مش هيعديها على خير
استر يارب

عند مليكه كانت نايمه على الارض عيونها
ذابله من العياط وكانت ساكته وثابته زى
التمثال يعتبر جسد من غير روح

الباب اتفتح ودخل يوسف

مليكه برعشه : مين

يوسف : تَوُّ تَوُّ هُما لسه سايبين الشريطه
دى على وشك معندهمش حق خالص
وشالها

مليكه فتحت عينها ببطء علشان تتعود
على الضوء وشافت يوسف قاعد قدامها
مليكه رجعت لورا بخوف : اا انت عايز منى
ايه

يوسف بخبث : ايه يالوكة انتى مش عارفه
انا عايزك انتى

مليكه : يوسف ارجوك سيبنى امشى انت
تستاهل حد احسن منى واحده تحبك بجد
افهمنى

يوسف : مش يوسف المنياوى ال لما يطلب
حاجه ميلاقهاش انا عايزك ميهمنيش بقا اذا
كنتى انتى عايزانى اولاً

ملیکه : ازای تقبل تعیش مع واحده

مبتحبکش

یوسف قرب منها وهمس فی اذنہا : علشان

انا بحب القطط الشرسه ال زیك وبالذات

لما تكون بالجمال ده وبص علیها بطریقه

مقززه

ملیکه لاحظت نظراته انکمشت فی نفسها

وبعدت لورا اکر

یوسف : هههههههههه متخافیش انا مش

فاضیلک دلوقتی اساسا بس جهزی نفسک

بکره هتبقی ملکی انا لوحدی بس ماشی

یاقطنی وسابها وقام خرج

ملیکه اتنهدت وعیطت بحرقه : الله

یسامحک یافارس الله یسامحک انت فین

یامصطفی اختک اتبهدت

في شقة الاء

الاء استيقظت من النوم متاخر بصت في
الساعة لاقتها عشره

الاء : يختاااااى اتاخرت يعنى مش هينفع
اروح طيب ضمننت الرfid قامت دخلت
المطبخ وعملت لنفسها نسكافيه وخرجت
مسكت فونها رنت على مليكه عدت مرات
كان فونها مقفول قلقت عليها اتصلت
بتليفون البيت ردت عليها الداده

الاء : الو ياداده هى فين مليكه

الداده : معرفش يابنتى انا مشوفتهاش من

الصبح

الاء باستغراب : غريبه راحت فين ماشى
ياداده شكرا وقفلت معاها ايه ده معقوله
راحت الشغل بس فارس مش بيخليها تخرج

ممکن تروح فیلتهم رنت علیهم ردت علیها

الداده برضوا

کریمه : الو

الاء : الو یاداده هی ملیکه مجتش النهارده

عندکم

کریمه : لاء یاالاء مجتش یابنتی هو فیہ

حاجه ولا ایہ

الاء بقلق : ها لاء لاء مفیش حاجه مع

السلامه وقفلت معاها والخوف والقلق

ینهش قلبها لاء بقا انا لازم اتصل بفارس رنت

علیه کذا مره فونه کان مغلق انا مش هینفع

اکلم مصطفی هیقلق علیها

الاء : یوووه انا لازم اروحله الشركه اسال

عنها وفعلا دخلت بدلت ملابسها ونزلت

رکبت تاکسی وطلعت علی الشركه

بعد وقت ليس بكتير

وصلت الشركه ودخلت تجرى بس خبطت

في احمد

الاء : ااه سورى انت تانى

احمد : لاء بقا انتى ال بتقعى في طريقى كل

شويه

الاء : اسفه عن اذنك وسابته وجريت

احمد : مالها دى

الاء وصلت عند السكرتيره وقالتلها تبلغ

فارس ان هى عايزاه دخلت السكرتيره

وخرجت بلغتها ان هو منتظرها

الاء : ازيك يا فارس

فارس ببرود : اهلا

الاء استغربت من طريقة كلامه معاها بس

قعدت وسالته : فارس هي فين مليكه

فارس بسخريه : هي بقا ال بعثاكي علشان

تمثلي عليا

الاء باستغراب : انت بتقول ايه انا مش

فاهمه انا مش عارفه اوصل لمليكه من

الصبح

فارس بجمود ولا مبالاه : انا طلقته هي

مقالتكيش ولا ايه

الاء فتحت عينيها بصدمه : ايه انت بتقول

ايه طلقته ليه

فارس ببرود : دي واحده خاينه متستاهلش

انها تشيل اسمي وتبقى مراتي روي

قوليلها ياشاطره ان لعبتها خسرت خلاص

الاء قامت وقفت بعصبيه : انت اتجننت
يافارس صح انت عملت فيها ايه هى فييين
مليکه انطق

فارس قام وقف وجز على اسنانه بعصبيه :
صوتك ميعلاش هنا انا طلقته ورمته في
الشارع شوفيه بقا راحت فين

الاء بصدمه : مليکه مجتليش ولا راحت
بيتهم منك لله ترميها في الشارع بليل انت
ايه مش بنى ادم

فارس قعد تانى على الكرسي وقال بسخرية
: تلاقىها راحت لعشيقها ولا حاجه ما تلاقىها
متعوده

الاء بصوت على : اخررررس مليکه اشرف من
عشره زيک لو حصلها حاجه هتندم يافارس
عارف يعنى ايه هتندم حسبى الله ونعم

الوكيل وسابته وخرجت تجرى من المكتب

ومن الشركه باكملها

فارس حس بقبضه فى قلبه وشعر بالخوف

عليها بس حاول يبين عكس ده وابتدا

يشوف شغله

فى احدى الاماكن الشعبيه

الشخص : كنتى فىن يابت

البتت بخوف : ك ك كنت مع اصحابى يابابا

الراجل : انتى كدابه يابت كنتى فىن انطقى

البتت : الحقىنى ياماما

قدريه : جرا ايه ياسماعيل سيب البت فى

حالتها

اسماعيل : غورى من وشى

البت فرت هاربه لغرفتها

اسماعیل قعد و حط ایده علی وشه بحزن
قدریه : مالک یاسی اسماعیل ایه ال مزعلک
اسماعیل : مفیش روحی اعمالیلی شای
قدریه : حاضر یاخویه وقامت تعمله
اسماعیل فضل یکلم نفسه : مش عارف لیه
حاسس بالذنب حاسس ان ال عملته فی
البننت والصور ال ودتها لجوزها هیتردلی فی
بنتی وده کله علشان عمتنی الفلوس انا لازم
افوق وارجع لنفسی واروح اعترف لجوزها
علی الحقیقه لازم اول النهار مایطلع بکره
هاروح علطول

یتبع

اول مره اطلب توقعات

ياترى ايه ال هيحصل وهيحقوا مليكه ولا

لاء

وفارس هيمشى ورا عقله وميسالش على

مليكه ولا قلبه هيتحكم فيه

وايه هو السر ال بين يوسف وهشام

وايه هيحصل لما مصطفى يعرف ال فارس

عمله فى مليكه وايه ردة فعله

تفااa

يلا لو التوقعات طلعت صح هنزل فصل

كمان يلاااااا

دمتم بخير

*****الفصل السابع

والعشرون*****

عند الاء بعد ماخرجت من شركة فارس
مكانتش عارفه تدور على مليكه فين وكانت
هتتجن اضطرت ان هى تتصل على
مصطفى

مصطفى : الو ازيك يالاء عامله ايه
الاء بتوتر مش عارفه تقول ايه : ا الحمد لله
مصطفى بشك : هو فى حاجه يالاء
الاء استجمعت قوتها وقالت : هى مليكه
جاتلك

مصطفى باستغراب : مليكه فى بيت جوزها
الاء بارتباك : ل ل ل لاء مليكه مش فى بيتها
مصطفى بقلق : طب هى فين
الاء : انا هاقولك على كل حاجه وقصت عليه
ماحدث

مصطفى بغضب : اياييه ليه يعمل فيها
كده وهى راحت فين طب اقفلى انتى
دلوقتى وحاولى تدورى فى الاماكن ال انتوا
بتروحوا فيها مع بعض تمام

الاء : ماشى ماشى تمام وقفلت معاه
وركبت تاكسى

مصطفى قفل معاها بغضب وقلق : ياترى
روحتى فين يامليكه وخرج بسرعه من الفيلا
ركب عربيته وطلع على شركة فارس

بعد وقت وصل قدام الشركه وطلع الشركه
وهو متعصب جدا ودخل المكتب بتاع
فارس من غير مايستأذن

فارس كان مركز فى شغله وبعدها بصله
بسخرية وبرود

مصطفی بعصبيه : ايه ال انت عملته ده
يافارس

فارس بيروود : عملت ايه

مصطفی : فين اختی يافارس

فارس بالامبالاه : روح شوفها يمكن راحتله
ولا حاجه

مصطفی مسكه من هدومه وقاله : اخررس
متقولش على اختی كده انا فعلا غلطت يوم
ماسلمتها ليك وافتكرتك هتحميها طلعت
انت ال بترميها في النار

فارس نفض ايده من عليه : اختك مقدرتش
حبي ليها خانتني وانا اكثر حاجه بكرها
الخيانه يعنى خلاص هي متلزمينيش

مصطفی بعصبيه : مليكه مش خاينه
يافارس وبكره هتندم ندم عمرك وهتيجي

تبوس ايدها ترجعلك ومش هترجعلك
ياخساره يافارس ياخساره وخرج من المكتب
وقفل الباب بقوه خلفه

فارس قعد على الكرسي وهو هيتجنن مش
عارف يعمل ايه لاء انا مظلمتهاش هي خاينه
وتستاehl وحس نفسه مخنوق قام اخذ فونه
ومفاتيحه ونزل ركب عربيته وراح على الفيلا

مصطفى كان هيموت من القلق على اخته
ياترى هي فين فضل طول الليل يلف في
الشوارع مش لاقوها روح الفيلا بياس وهو
داخل قابل ابوه في وشه

هشام بسخريه : ايه البيه كان فين

مصطفى بضيق : نعم

هشام : فين اختك

مصطفى مش عارف يقول لابوه ايه سكت

يفكر ازای هيراقب ابوه ويوصل لمليکه لحد

مالنهار طلع

في فيلا فارس

منامش طول الليل من التفكير في حاجه

جواه بتنكر ان مليکه تعمل كده اخر مازهق

قام دخل الحمام اخذ شاور ولبس هدومه

ونزل ركب عربيته وراح على الشركه دخل

مكتبه وكان مش قادر يركز في حاجه كان

عنده صداع رهيب طلب قهوته من

السكرتيره وهى دخلت بلغته ان في حد عايزه

بره

فارس بتعب : مش قادر اقابل حد النهارده

السكرتيره : بيقول ان عايز حضرتك في حاجه

مهمه

فارس : خليه يدخل

السكرتيره : امرك يافندم ودخلته

فارس قام وقف بعصبيه وقال : انت تانى

عايز ايه اطلع بره

اسماعيل : اهدى بس ياباشا انا هافهمك

على كل حاجه

فارس بغضب : هتفهمنى ايه بالظبط

اسماعيل : الست مرات حضرتك بريئه

فارس بصدمه : انت بتقول ايه

اسماعيل : انا هفهمك كل حاجه

فى فيلا الهوارى

مصطفى منامش طول الليل وكان جاهز

ومستنى ابوه يخرج علشان يمشى وراه

يمكن يوصل لمليكه بسهولة

وبعد وقت سمع صوت ابوه خرج من اوضته

بشويش

هشام نزل ركب عربيته ومصطفى ركب

عربيته ومشى وراه

في المكان المهجور

مليكه تعبت من القاعده في المكان ده

ونفسها تخرج منه باى طريقه في الوقت ده

دخل يوسف وقال :

عروستى الحلوه عامله ايه

مليكه بصتله باشمئزاز ومردتش

يوسف : توتؤ كده ازعل وانا زعلى وحش

مليكه بصوت على : ماتزعل ياخى وانا

اعملك ايه

یوسف مسکھا من شعرھا وجز علی اسنانہ
: صوتک ده میعلاش تانی علشان هتندمی
یاقطه

ملیکه بصتله بقرف وتفت فی وشه

یوسف بصلھا بشر وشد علی شعرھا جامد
وضربھا کذا قلم

ملیکه بتعب والم : ااااا حرام علیک بقا
سینی

یوسف سبھا وهو بیبصلھا بغضب :
استعدی لل هيجرالک بلیل یاملیکه وسابھا
وخرج

ملیکه انکمشت فی نفسھا جامد وفضلت
تعیط وقاتت : یااااااا رب تعبت

فی شرکتة فارس

فارس قام وقف بصدمه : ال قولته ده

حقیقی

اسماعیل بندم : اه حقیقی واللہ انا کنت

محتاج الفلوس اووی علشان کده عملت

الموضوع بس انا ندمت واللہ

فارس بعصبیه : ندمت بعد ایه وازای اخویا

يعمل معايا كده طب منى وانا عارف انها

واطيه طب ومحمد ده انا عمرى مازعلته ابدا

ليه يعمل كده ليبيبييه غور من وشى انت

كمااااان

اسماعیل خاف من نبرة صوته وخرج من

المكتب بسرعه

فارس قعد على الكرسي مكانش عارف

يعمل ايه ضيع روحه منه وهى عمرها

ماهتسمحه وافتكرفى لحظه انها اختفت من

ساعة ماطلقها هيتجنن راحت فين ياترى
وقال اتصل بمصطفى استحالته يرد عليا
مفيش غير ان ارواح ل الاء ممكن يكون
عندها معلومات لم حاجته وخرج من
الشركه ركب عربيته ومشى بيها

في شقة الاء

كلمت مصطفى وقالها ان هو ماشى ورا ابوه
يمكن يوصل لحاجه وهى قالتله تروح معاه
هو مرديش وقالها ان هيظمنها في الفون في
اللحظة الباب خبط قامت تجرى على امل
ان يكون في حاجه جديده فتحت الباب لقت
فارس قدامها

الاء بعصبيه : انت ايه ال جابك هنا عايز ايه

فارس برجاء : الاء ارجوکی مش وقته لو
تعرفی حاجه عن ملیکه قولیلی انا عرفت انها
بریئه

الاء بسخریه : لا والله دلوقتی عرفت انها
بریئه لما رمتها فی الشارع فی عز اللیل والله
اعلم هی فین دلوقتی ولا لما هنتها فی
شرفها وضربتها ندمان علی ایه ولا ایه ابعد
عنها بقا ارجوک

فارس بندم : هبعد عنها بس ارجوکی
لوتعرفی هی فین قولیلی عایز اطمین علیها
الاء قالت ان هی تقوله یمکن یروح یساعد
مصطفی ویرجعوها اسرع وبعد کده یحصل
ال یحصل

الاء : هاقولک

عند مصطفى فضل ماشى ورا ابوه لحد
ماوصله المكان المهجور وهشام نزل من
عربيته ودخل

مصطفى : اكيد مليكه جوه بس مش
هاعرف ادخل بالساهل انا لازم اكلم البوليس
وفعلا كلمهم واداهم العنوان

وفضل مستنى شويه

عند فارس كان راكب عربيته بسرعه جنونيه
وخبط على العربيه بعصبيه : والله يا يوسف
الكلب لو كنت ورا خطفها لموتك هيبقا على
ايدى النهارده وفضل يزود فى السرعه اكثر
علشان يوصل بسرعه

مصطفى لاقا البوليس اتاخر قال : لاء بقا
كده كتير انا لازم احاول انزل باى طريقه
ادخلها وفعلا نزل ودخل البيت ده ونط من

مصطفى بعصبيه : لاء هاخدها وعلى جثتى
لو مخرجتش وهى معايا وفى الوقت ده جه

هشام

هشام : ايه الصوت ده يا يوسف وبصدمه

مصطفى !!

مصطفى بسخريه : اه مصطفى ال غفلته
وقولتله انك متعرفش حاجه عن مليكه

هشام : انا

مصطفى : متقولش حاجه انا عايز اخذ

مليكه وامشى من هنا

مليكه سمعت صوت مصطفى فضلت

تنادى عليه بلهفه : مصطفى انا هنا

يامصطفى

مصطفى سمع صوتها ولسه هيدخل

يشوفها يوسف طلع مسدسه وقال : اقف

ياشاطر مكانك احسنلك علشان هي

متقراش الفاتحه عليك النهارده

في الوقت ده سمعه صوت ضرب نار في

الخارج كلهم جريوا يشوفوا في ايه يوسف

شاف رجالته كلهم مرمين على الارض

مقتلوين يوسف اتصدم مكانه

فارس دخل الشقه ال هما فيها ووجه

المسدس ناحية يوسف وقاله بصوت عالي :

فين مليكه يا يوسف

مصطفى بصدمه : فارس !

يوسف شاورله على اوضه محطوط عليها

قفل فارس ضرب طلقه على القفل الباب

اتفتح مليكه خرجت تجرى لانها مكانتش

مربوطه

فارس كان مستنيها تجرى عليه هو بس هي
جريت اترمت في حزن مصطفى هو بصلها
بندم

في اللحظة دي يوسف غفله وزق المسدس
من ايده وقعته في الارض وهجم عليه ضربه
بس فارس كانت بنيتها اقوى وفضل يضرب
يوسف بشده لحد وشه كله ماجاب دم
واترمى على الارض

هشام كان هرب اصلا من ساعة مافارس جه
من غير حد مايحس

مليكه كانت بتعيط بحرقه في حزن اخوها
ومش طايقه تبص لفارس خالص
ومصطفى كان بيهديه وقالها : اهدى
ياحبيبتى انتى معايا يلا نمشى وحاولوا
تجاهل فارس

وفى الوقت ده يوسف فاق ومسك المسدس

ال جنبه وضرب طلقه منه

يتبع

توقاعتكم بقا يا قمرات ياترى الرصاصه جت

فى مين فيهم

تفاهل بقا يا قمرات

دمتم بخير

*****الفصل الثامن والعشرون*****

وقفنا الفصل ال فات لما مصطفى وفارس

انقذوا مليكه ومصطفى اخذ مليكه وتجاهلوا

فارس ولسه هينزلوا يوسف فاق ومسك

المسدس ال جنبه وضرب طلقه

مليكه سمعت الرصاص اتجمدت مكانها

مش قادره تقبل فكرة ان الرصاصه اخترقت

اخوها او حبيبها وفي لحظه لقت مصطفى
وقع على الارض وفارس هجم على يوسف
تاني وفضل يضرب فيه مليكه فقدت الوعى
لما شافت اخوها سايح في دمه البوليس
دخل في اللحظه واخذ يوسف وكان معاهم
الاسعاف رجال الاسعاف شاله مصطفى
وفارس شال مليكه ونزل جرى حط مليكه
في العربيه ومشى ورا الاسعاف وذهبوا على
المستشفى

وصلوا المستشفى دخلوا مصطفى اوضة
العمليات وفارس دخل مليكه اوضة الكشف
وخرج يستننا بره وبعد وقت خرج الدكتور
فارس جرى عليه بلهفه وقلق : مليكه مالها
يادكتور

الدكتور : جالها انهيار عصبى بسبب صدمه
نفسيه اتعرضت ليها الفتره دى انت تقربلها
ايه

فارس بتوتر : جوزها

الدكتور : حاولوا تبعدوها عن اى ضغط
نفسى الفتره دى عن اذنك

فارس بص للاوضه ال فيها مليكه باسف
وخوف خوف من مواجهتها مش عارف
يكلمها ازاي استجمع بعض شجاعته
ودخلها

مليكه كانت نايمه من اثر المهدئ

فارس قعد جنبها على الكرسي وبصلها
شاف وشها الدبلان الباهت الحزن على وشها
فارس بحزن : انا اسف ياروحى ياعمري كله
انا عارف انك مش هتسامحيني بسهولة بس

انا معذور برضه ولاد ال ..... * عملوا الدور
صح بس والله ماهرحهم حتى لو كان
اخويا بس هندمهم وحياء حينا تسامحيني
وفي الوقت ده قامت مليكه مفزوعه
وصرخت باسم مصطفى

فارس وقف مسك ايدها وقالها : اهدى
ياحبيبتى مصطفى ان شاء الله هيبقى
كويس هو فى العمليات دلوقتى
مليكه سحبت ايدها منه بجمود وقامت
ولسه هتخرج فارس مسكها من معصمها :
مليكه استنى ممكن تسمعيني

مليكه نفضت ايده وقالت بقسوه : اوعى
مش عايزه اسمعك عايزاك تبعد عنى
وتنسى ان كان فى حياتك واحده اسمها
مليكه خالص ولسه هتمشى

فارس وقف قدامها وبصلها في عينها باسف
وندم : مليكه اسمعيني انا معذور والله
اتجننت لما شوفت الصور وورقة الجواز
مكنتش في وعى والله سامحيني

مليكه بصراخ ودموع : اسامحك على ايه ولا
ايه على ان رجعت لقيتك متجوز ولا انك
ضربتني وهنتني في شرفي ولا على انك
جرجرتني من على السلم وشدتني من
شعري ولا على ان كنت السبب في ان رجالة
يوسف ياخدوني لما رمتني في عز الليل اه
اسامحك على ايه ولا ايه ابعد بقااا حرام
عليك حرام عليك اوعى اما اروح اطمن على
اخويا ال هو سندی وضهرى وحمایتي
وعمره ماهياذيني ولا يسييني وبصتله نظره
كسرتة فعلا من جواه ومشيت راحت تشوف
اخوها

فارس وقف مكانه متجمد : فعلا هي عندها
حق في كل كلمة انا كسرتها وهنتها مش
بالساهل هتسامحني بس هافضل وراكي
ومش هابعد عنك ابدأ ولا هاسيبك انتي
حببتي انا وبس وخرج من الاوضه ومن
المستشفى باكملها

مليكه راحت عند غرفة العمليات تشوف
مصطفى كان الدكتور خارج مليكه راحتله
مليكه بدموع وقلق : طمنى يادكتور والنبي
على مصطفى

الدكتور : هي الرصاصه جاتله في صدره بس
الحمد لله لحقناها

مليكه : طب ينفع اشوفه

الدكتور : هيفضل تحت الملاحظه ساعتين
وبعدها هيروح اوضه عاديه تقدر تشوفيه

مليکه : شکرا يادکتور

الدکتور : العفو عن اذنک

مليکه : اتفضل وقعدت على احدى

الكراسى وحطت ايدها على وشها ودموعها
نزلت

مليکه : يارب قومهولى بالسلامه ماليش غيره

عند فارس خرج من المستشفى وركب
عربيته وقرر ان يروح يستنا محمد فى الفيلا
علشان يواجهوا لان مش عارف مكانه حاليا
وصل لحد البحر وركن العرييه ونزل قعد
قدام البحر وسرح واتكلم بشرود ووجع

فارس : ليه يادنيا ليه جايه عليا اووى وبزياده
انا مش عارف عملتلك ايه علشان تقسى
عليا كده وتبعدى عنى ال بحبهم واتخان من
اقرب الناس ليا اخويا اخويا ال انا ضحيت

بعمري علشانه في الاخر يعمل معايا كده
ياتري مخبيلالي ايه تاني اااااااااااااه تعبت
قاطععه من شروده صوت هاتفه وكانت الاء

فارس بتعب : الو يالاء

الاء بلهفه : فارس انا بكلم مصطفى

مبيردش عملته ايه لقيته مليكه

فارس بندم : اه لقيناها وهي في المستشفى

دلوقتي

الاء بخضه : مستشفى مستشفى ليه هي

مالها

فارس : مصطفى اتصاب واحنا بننقذها

الاء : طب اديني العنوان

فارس : .....

الاء : ماشي سلام

فارس قفل معاها وقام ركب عربيته وروح

على الفيلا

في المستشفى عند مليكه

الممرضه خرجت بلغتها ان مصطفى فاق

وعايزها

مليكه دخلت بسرعه

مليكه بلهفه : مصطفى حبيبي انت كويس

مصطفى بتعب : متخافيش يا حبيبي انا

كويس انتي بخير

مليكه بدموع : اه اوعى تسييني يا حبيبي

انت ال فاضلي

مصطفى بتعب : مش عايز دموعك دي

تنزل خالص انا معاكى وهافضل سندك

وضهرك لحد اخر نفس فيا

مليکه : بعد الشر عنك يا حبيبي

مصطفى : هو فارس مشى

مليکه : اه

مصطفى : ليه يامليکه مجتليش في ساعتها

ساعة مارماكى في الشارع ليه مرمطى

نفسك

مليکه : علشان مكنتش عارفه اقولك ايه

اقولك ان فارس طردنى بسبب ان عندو دليل

ان خاينه انا خلاص فقدت ثقتى فيه

ومقدرش ارجعله تانى يوم واحد

مصطفى بتعب : اهم حاجه متزعليش

نفسك يا قلبى وانا بكره هاخف واعوضك

عن اي حاجه

مليکه : ربنا يخليك ليا يارب

وفى الوقت ده دخلت الاء

الاء بلهفه : مليکه انتی کویسه وحضنتها

مليکه بدموع : الاء وحشتینی لاء انا مش

کویسه

الاء بعدت عنها : اهدی بس یاحبیتى الف

سلامه عليك یامصطفى عامل ایه دلوقتی

مصطفى بتعب : الحمد لله یاالاء الله

یسلمک

الاء : کویس ان ربنا عداها على خير او مال

فین فارس

مليکه بجمود : مشی

مصطفى : هو انتی ال قولتيله على المكان

الاء : اه انا قولت يمكن يساعدك انك توصل

لمليكه اسرع انا كل ال كان هممنى هى

مليكه وبس

مليكه : حبيبتى

فى منتصف الليل

كان فارس قاعد مستنى محمد علشان

يكلمه وبعد وقت محمد دخل وكان بيصفر

ولسه هيطلع السلم

فارس بصوت على : محمddd

محمد بصله ببرود : نعم فارس انا مش فايق

دلوقتى لاي كلام انا عاوز انام

فارس راح مسكه من هدومه بعصبيه : انت

ايه ياخى شيطان مبهمكش الا نفسك

وبس انت معملتش حساب ليا بتحط ايدك

فى ايد منى علشان تدمرونى لبيبييه ده انا

ضیعت شبابی کله وانا شقیان علشان
اشوفک انت واختك احسن ناس لیه بتعض
ایدی انا عملتک ایه

محمد نفض ایده : اه بقا هتعیشلی فیها دور
الاخ المسکین الغلبان ال فضل یربی اخواته
انت عملت ال علیک وخلص مترجعش
تذلنا وان کان علی الحوار ال حصل عادی
کان مجرد تسلیه

فارس ضربه بالقلم علی وشه : انا دلوقتی
عرفت اد ایه انت واطی وجبان اطلع من
البيت ده ومش عایز اشوف وشک تانی
محمد بصدمه : انت بتضربنی یافارس
وکمان بتطردنی

فارس بقسوه : انا لو اطول اقتلک هاقتلک
بس انا عامل حساب ابویا وامی المیتین

اطلع برررررره والواطيه الثانيه حسابها

معايا

محمد بصله بحقد وخرج من الفيلا

نورا كانت بتسمع ال حصل ودموعها نازله
فارس شافها وراح اخدها في حضنه وقالها :
اهدى يا حبيبتى متزعليش هو يستاهل اكثر
من كده كمان

نورا بدموع : انا اول مره اعرف ان محمد
اخويا يعمل كده فيك ده المفروض انا وهو
فضل نشكر فيك طول العمر انك ربتنا
وكبرتنا وعلمتنا انا مش عارفه هو جاب
القسوه دي منين

فارس بحنان : حبيبتى ده واجبي ناحيتكم انا
مش قصدي اقوله كده علشان اذلكم انا
بقوله كده علشان اصحصحه

اطلعي يا حبيبتى ارتاحى انتى دلوقتى هو
فين يزيد مش باين

نورا : نايم من بدرى

فارس : ماشى يا حبيبتى تصبىحى على خيد

نورا : وانت من اهل الخير وطلعت اوضتها

فارس طلع ودخل اوضته وقعد على الارىكه

بشروود وقال: ماشى يامنى هاخليكى تندمى

على اليوم ال اتولدتى فيه

فى مكان ما

هشام بعصبيه : ينهار اسود ازاي يوسف

اتقبض عليه

محمود : اه والله يابشا دى اخر اخبار انا

وصلتها

هشام وهو يكاد يجن : انت عارف يعنى ايه
يوسف اتقبض عليه يعنى ممكن الصفقات
المشبووه كلها تبان ومستقبلى هيضيع
والاهم من ده كل السر هيتكشف

محمود : طب وهتعامل ايه يابشا

هشام : اكيد مصطفى ومليكه هايعرفوا ان
انا مش ابوهم وان ابوهم الحقيقى فى دار
المسنين ومش هيسكتوا وكل الاملاك
هتضيع منى

محمود : طب والعمل

هشام بقسوه : انا عايزك تخفيلى ابوهم من
الدار خالص تبعت الرجاله ياخدوه فى اى
مخزن باسرع وقت

محمود : اوامرك يابشا

يتبع

بالنسبه للناس ال كان نفسهم فارس ياخذ
الطلقه انى اسف ان صدمتكم بس فارس
ده حبيبي ومقدرش ازعلو تفاهل
ياقمرات عايژه اراكم عن الفصل
وكومنتات كتير ياقمرات

دتم بخير

*****الفصل التاسع

والعشرون*****

فى صباح اليوم التالى

بعد ليل طويل عدى على فارس فى حزن
وتفكير وشروود حزن على حبيبه ال خسرها
بسبب غباؤه وتسرعه وفى اخوه ال خانه من
غير اى رحمه قام بتعب دخل الحمام اخذ
شاوړ ولبس هدومه ونزل وقابل فى وشه نورا

نورا بتساؤل : رايح فين يا فارس

فارس بتعب : رايح اشوف مصطفى واطمن

عليه اتصاب امبارح واحنا بننقذ مليكه

نورا بخضه : طب وهو عامل ايه دلوقتي

فارس استغرب من خضتها : هو بقى احسن

بس ايه ال خلاكى تتخضى كده

نورا بارتباك : هالاء ايدا انا بس علشان اخو

مليكه وانا عارفه انها متعلقه بيه هو انا

مممكن اجى معاك اطمئن على مليكه

فارس بتفكير : ماشى تعالى اطلعى البسى

بسرعه بقا

نورا وهى تمشى من قدامه : فى ثانيه

وطلعت تجرى وبدلت ملابسها ونزلت ركبت

مع فارس العربيه ومشيووا

فى المستشفى

كانت مليكه نايمه على الكرسي ومصطفى

نايم وبعد رقت صحى

مصطفى بتعب : مليكه مليكه

مليكه قامت بخضه : مالك تعبان فيك

حاجه انادى للدكتور

مصطفى بنفى : لاء يا حبيبتى متخافيش انا

كويس انا بس بصحيكى علشان تروحي

البيت عند الاء تريحي شويه انتى مرتحتيش

من امبارح

مليكه باعتراض : لاء طبعا انا مش هاسييك

الا لما تخرج من هنا رجلى على رجلك

مصطفى : يابنت الحلال متتعبنيش

مليكه : مصطفى متتعبش نفسك انا مش

هامشى من هنا خلاص بقا

مصطفى هز راسه يمينا وشمال بياس وقال

: مجنونه وعنديه

في الوقت ده الباب خبط ودخل فارس وبعده

نورا

مليكه اول ماشفته قامت خرجت من

الايضه فارس بصلها بحزن وهي خارجه

مصطفى بجمود : اهلا يا فارس

فارس : عامل ايه دلوقتي

مصطفى : احسن شكرا انك ساعدتني

وجبتني هنا

فارس : متقولش كده مفيش شكر بين

الاصحاب

مصطفى : ده كان زمان خلاص يا فارس

نورا قالت : الف سلامه عليك

مصطفى من غير ما يوصلها و ببرود : الله
يسلمك

نورا حسست بطريقة كلامه معاها قالت : انا
هاروح اشوف مليكه و خرجت من الاوضه

فارس : هو ايه ال كان زمان يا مصطفى احنا
هانفضل اصحاب لآخر العمر

مصطفى : لاء يا فارس انت كسرت اقرب
واحد ليا في الدنيا اختي ال اغلى من اي حد
في حياتي انت كنت سبب في تعاستها عمر
بحالوا علشان كده انا مش باقي على
صحوبيتنا

فارس بحزن وندم : مصطفى افهمني انت
ممکن تفهمني عن مليكه انا كراجل
مستحملتش اشوف الصور والعقد الجواز
كنت هتجن مكنتش شاسف قصادي على

فكره انت لو مكاني كنت عملت اكثر من كده
بس فعلا والله انا ندمت ونفسي مليكه
تسامحني

مصطفى : للاسف يافارس مليكه صعب انها
تسامحك لانها اتجرحت منك اووي وانت
اكثر انسان هي حبه مش سهل عليها ال
شافته منك

فارس بحزن : ساعدني ان انا ارجعها
مصطفى بسخريه : بجد سهل كده ان
اسلمهالك انا سلمتهالك قبل كده وانت
محفظتش على الامانه دي ياخساره

فارس نزل وشه في الارض بحزن
عند مليكه بعد لما شافت فارس وخرجت
سمعت صوت نورا بتنادي عليها

نورا : مليكه مليكه

ملیکه بصتلها ومسحت دمعہ خانتها ونزلت

منها :نعم یانورا

نورا بحزن : انتی خرجتی لیه

ملیکه بدموع : اومال عایزانی اعمل ایہ
اترمی فی حضنه واقوله وحشتنی انا مش
طایقه اشوفه اخوکی صاحب کل حاجه
وحشه حصلتلی فی حیاتی وده ذنبی ذنبی ان
انا حبیته بجد

نورا بحزن : خلاص یاملیکه اهدی المهم
متقطعیش معایا وادخلی موضوع فارس
معایا انا صحبتک

ملیکه وهی بتمسح دموعها : متخافیش
یاحبیبتی انتی اختی

فی الوقت ده جه فارس

فارس بحزن : یلا یانورا عایزه حاجه یاملیکه

ملیکه ببرود : شکرا وسابتهم ومشیت

فارس بصلها بتنهیده واخذ نورا ومشیوا من

المستشفى

ملیکه دخلت عند اخوها واثر الدموع على

وشها

مصطفى بقلق : انتی کنتی بتعیطی

ملیکه : لاء یاحبیبی دی حاجه دخلت فی

عیونی

مصطفى بشك : متاکده

ملیکه بهروب : اه متاکده هاروح انادی

للدكتور یجی یطمن عليك وخرجت تانی

مصطفى بتنهیده : ربنا یسعدك یاحبیبتی

فی العربیه عند فارس

فارس بحزن : محاولتیش معاها

نورا باسف : حاولت يافارس بس هي

مجروحه اوى

فارس : عارف بس انا نفسى تسامحنى وانا
والله العظيم هاعوضها على اى حاجه زعلتها
بس ترجعلى

نورا : مش عارفه اقولك ايه يافارس بس
خليك وراها وان شاء الله ترجعلك

فارس بترجى : يارب يانورا يارب

وصلوا عند الفيلا : ادخلى انتى يا حبيبتى وانا
ورايا مشوار اخلصوا واجى علطول

نورا : ماشى خلى بالك من نفسك ونزلت
من العربيه ودخلت الفيلا

فارس طلع هاتفه وتحدث مع احمد

فارس بغموض : ها نفذت ال قولتلك عليه

احمد : اه كله تمام وهى دلوقتى فى المخزن

فارس : ماشى انا جاى حالا

احمد : ماشى

فارس قفل معاه ورجع شغل العربيه وبيها

فى فيلا فارس

نورا دخلت لقت يزيد قاعد حزين فى جنب

نورا بمرح : ايه ده مالك ياسى زيزو

يزيد بزعل طفولى : مفيس

نورا : هههه لاء فيه هتخبى على نورا حببيتك

يزيد : انتم كلکم بتسيبونى وتمسوا حتى

مامى مسيت ومجتس تانى ولوته مسيت

وبابى مبقاس يبوسنى زى الاول ويلعب

معايا

نورا : انا عارفه يا حبيبي اننا كلنا مهملين
فيك بس والله مش بيبقى بقصدنا وكمان
بابا فارس مشغول اووى اليومين دول واول
مايفضى هيحى يلعب معاك زى الاول وانا
اهو معاك ياسيدى ومش هاسيبك خالص
ايه رايك

يزيد : بجد يانولا

نورا حضنته : بجد ياعيون نورا

في الجريده عند الاء

خلصت شغل ونزلت ولسه هتوقف تاكسى
لقت احمد وقف بالعرييه ونزل منها وقالها :
انسه الاء ممكن نقعد مع بعض في اى مكان
عايزك في كلمتين

الاء باستغراب : عايزنى انا موضوع بخصوص
ايه

احمد : هتعرفى كل حاجه بس ممكن تقبلى

عزومتى على الغدا

الاء بصتله وسكتت

احمد : متخافيش مش هاخرك بس يلا

الاء بتردد : م ماشى

وراحت ركبت معاه ومشيووا

فى احدى مخازن الشرقاوى

فارس نزل من عربيته ودخل المخزن

كانت منى مربوطه ومرميه على الارض

فارس دخل بهيبته المعتاده وبصلها

باستحقار من فوق لتحت

منى بخوف : اانت جايبنى هنا ليه

فارس ضحك بسخریه : هههههه جاییک هنا
لیه انتی مش عارفه مثلا انتی عملتی ایه
نزل قعد قدامها ومسکها من شعرها
وبغضب انتی عملک اسود معایا زمان
جیتی دبستینی وختینی اتجوزک غصبن
عنک لیه علشان ساعتها کنتی عایزانی عایزه
تتملکینی وبس وانا علشان مغضبش ربنا
اتجوزتک ودی کانت غلطة عمری ودلوقتی
جیتی بکل بجاحه توقعی بینی وبین اعز
انسانه فی حیاتی ومش هسمحک تدمری
حیاتی اکثر من کده مفهووووم وشد علی
شعرها جامد

منی بالم ورعشه : اااااااااااا خلاص یافارس

سیبنی بس

واااا نا همشی ومش هتشوف وشی تانی

خالص

فارس زقها وقعت على الارض :

هههههههههههه انتى فاكرانى هينضحك عليا
بكلمتين انتى بتحلمى انتى هتفضلى هنا
لحد ماملিকে تيجى وتبوسى رجليها وتخليها
تسامحك هتفضلى مرميه زى الكلب ال
مالوش حد يسال عليه وتف عليها وخرج
من المخزن

منى فضلت تعيط

فى مخازن الهوارى

هشام كان قاعد وقدامه رجل باين عليه
الشيب والتعب

هشام بغل : انت دلوقتى بقيت تحت ايدى
علشان محدش يعرف يوصلك انا مش
مستعد اخسر كل حاجه بسببك

هل ال مليكه بتعملوا في فارس ده كويس

وايه رايكم في ال حصل لمنى

وهل هشام او منصور هيتكشف والحقيقه

هتبان

يلا عايزه تشجيعكم

دمتم بخير👍

*****الفصل الثلاثون*****

في احدى المطاعم على النيل

كان احمد قاعد ومتوتر ومش عارف يقول

ايه ل الاء

الاء بنفاد صبر : انت حضرتك جايبني هنا

علشان تسمعنى سكاتك

احمد بتوتر : سوري ا انا ك كنت عايز اقول

يعنى

الاء : ها

احمد : انا كنت عايز اقولك ان انا معجب

بيكى يانسه الاء

الاء بصدمه : معجب بيا انا !

احمد : اه معجب بيكى معجب بيكى من

اول مره شوفتك فيها عند الجريده انتى

جميله اووى يالاء وروحك جميله

الاء قاعده مش مصدق ال بيحصل : استنى

بس عايزه افهم انت تعرف عنى ايه علشان

تعجب بيا

احمد بابتسامه : علشان كده انا جيتك هنا

النهارده عايز اتعرف عليكى اكثر الاء انا

انجذبتلك جدا ودى اول مره تحصى انتى

عارفه ان انا كنت مسافر ايطاليا يعنى قابلت

بنات كتير بس عمرى ما تعلقت بحد كده

زيك ممكن تحكىلى عنك شوويه

الاء حسنت بصدق مشاعره وبتوتر : ط طب

ممكن تحكى انت الاول

احمد بابتسامه : حاضر ياستى علشان

تطمنى انا احمد حسين 31 سنه مهندس

وشريك فارس فى الشركه ابويا وامى

عايشين ربنا يخليهم وليا اختى مريم 3 كليه

طب انا كنت زى فارس كده زمان كان حالى

مش اووى لكن انا وهو كافحنا لحد ما وصلنا

لل احنا فيه ده ها ياستى انا قولتلك كل

حاجه عنى ايه مش هتحدى

الاء بحزن بان على وشها جدا : انا اسمى الاء

محمدى عندى 22 سنه ابويا وامى ماتوا فى

حادته وانا عندى 16 سنه الموضوع ده اثر

فيا اووى عليا فى السن ده وليا اخ اكبر منى

بخمس سنين قعد معايا سنه واحده بعد
ماابويا وامى ماتوا قولت ربنا معوضنى بيه
بدلهم لكن للاسف بعدها بفترة جه قالى
انتى عارفه يالاء ان انا لازم اسافر واشوف
مستقبلى مردتش اقف فى طريقه علشان
ميجيش يلومنى بعد كده وافقت وسافر كان
بيتصل مره فى اليوم بعدها بقت مرتين فى
الاسبوع بعد كده قطع خالص وانا اهو زى
مانت عارف مليش الا مليكه وهى اختى
ومصطفى بيعتبرنى زى اخته معوضنى جزء
من حياتى ال ضاع

احمد بحزن : انا اسف ان فكرتك بالماساه

دى

الاء : لاء انا ال اسفه ان شيلتك همى

احمد مسك ايدها وهى اتفاجأت من حركته

احمد بحنان : تقبلی ترتبى بيا يالاء

الاء بتوهان : ها

احمد بضحك : بقولك بحبك وعائز اكمل

حياتي معاكى

الاء بحزن سحبت ايدها : مش يمكن انت

بتقول كده علشان حاسس بشفقه من

ناحيتى

احمد بنفى : متقوليش كده انا قايلك من

قبل ماتحكى حاجه ان معجب بيكى ها

قولتى ايه

الاء : طب ممكن تسيبنى افكر

احمد : طبعا براحتك بس متتاخرش عليا

فى الرد

الاء بتوتر : م ماشى

احمد بابتسامه : ها ياستى تاكلى ايه

الاء : اى حاجه

احمد : هاطلبك زى

الاء : ماشى

احمد نده للنادل وطلب الاكل وبعد وقت
الاكل جه وبدأو فى تناول الطعام فى صمت
وبعد وقت انتهوا من الطعام واحمد قام
وصل الاء لبيتها وبعد كده طلع على الشركه

فى المستشفى

مليكه : ها بقا ياسى مصطفى مزهقتش

من قعدة المستشفيات

مصطفى : مين قال كده انا عايز اخرج حالا

مليكه : خلاص يا حبيبي كلها ساعتين

ونمشى

مصطفى : انتى قولتى للدكتور

مليكه : اه قولتله وهو ال قال كده قوم بقا

علشان نجهز

مصطفى : ماشى وقام يجهز بمساعدة

مليكه وبعدها الدكتور دخل فحصه واداله

اذن خروج وخرج هو ومليكه ونزلوا ركبوا

تاكسى وراحوا على الفيلا وبعدها وصلوا

ودخلوا

كريمه : حمد الله على سلامتک يابنى

كويس انها عدت على خير

مصطفى : الله يسلمك ياداده الحمد لله

مليكه : اذيك ياداده

كريمه : الحمد لله يا بنتى اسندى اخوكى

وطلعيه فوق لحد ما عملكوا لقمه تاكلوها

ملیکه : ماشی یاداده وسندت مصطفی
وطلعوا فوق

مصطفی : ربنا یخلیکی لیا یاحبیتی

ملیکه : ویخلیک لیا یارب بقولک یامصطفی

مصطفی : ایه یاقلبی هو انت عملت ایه مع
نورا

مصطفی افتکر طریقه کلامه اخر مره وقال :
عادى بعدت عنها

ملیکه : لیه یامصطفی

مصطفی : انتی عایزه بعد ال اخوها عمله
معاکی عایزانی ارجع اکلمها تانی

ملیکه : غلطان غلطان یامصطفی نورا
ملهاش ذنب اخوها شیء وهی شیء
متخلطش الامور ببعضها انا وفارس خلاص

اتعودنا على كده وخلص نهينا الموضوع
وبعدين انت اعترفتلها يعنى ممكن تتجرح
اووى منك زى ماانا اتجرحت من اخوها حرام
متبقاش كده

مصطفى : ده رايك يامليكه

مليكه : اه يامصطفى راى انا هنزل دلوقتى
وانت هتكلمها وهتعتذرلها ماشى

مصطفى : ماشى

مليكه خرجت من الاوضه ومصطفى مسك
فونه وطلع رقم نورا

نورا : الو

مصطفى : الو يانورا عامله ايه

نورا ببرود : كويسه

مصطفى : مالك

نورا : مفیش

مصطفیٰ : انا اسف یانورا علی طریقتی
معاکی فی المستشفی انا بس کنت
مضغوط جدا حکایة ملیکہ واصابتی خلت
مشاعری متلغبطہ انا بس عایزک تعذرینی
نورا : مالوش لزوم الاعتذار انا وانت مفیش
بینا حاجہ علشان تعتذر

مصطفیٰ بحزن : بعد اذنک متقولیش کده
انا بحبک یانورا واللہ بحبک

نورا بفرحہ حاولت تداريها : فی حد بیحب حد
یجرحه کده

مصطفیٰ بابتسامہ : خلاص بقا یانوری خلی
قلبک ابيض
ومتزعلیش

نورا بابتسامه : خلاص مش زعلانه

مصطفى : بحبك

نورا : احم هابقي اجي اطمن على مليكه بقا

مصطفى بخبث : مليكه برضوا

نورا بكسوف : باااي بقا

مصطفى : اهربي اهربي بس مسيرك تقع

ياجميل

نورا قفلت الفون بكسوف

مصطفى : ههههههه الله عليكى يالوكه

نورا حطت ايدها على قلبها وقالت : ياخرابي

هيغمى عليا لاء امسكى نفسك كده لسه

مفيش حاجه

في شركة فارس

احمد دخل مكتب فارس وكان مبسوط جدا

فارس بسخریه : مالك منشكح كده لیه

احمد بفرحه : صارحتها بحبی یافارس

فارس : بجد وهی قالتلك ایه

احمد : قالتلی سیبنی افكر بس حاسس انها

هتوافق ان شاء الله

فارس بشرود : فكرتني باول يوم اعترفت بیه

لحبی ل ملیکه

احمد بحزن : هی لسه برضوا مش راضیه

یاصاحبی

فارس هز راسه بیاس وقال : لاء یااحمد

مفیش مش راضیه خالص

احمد بحماس : متياسش يافارس خليك
وراها هي هتتعبك شويه بس بعد كده
هترجعلك وهتعيشوا اسعد حياه

فارس : يارب

احمد : صحيح بقولك

فارس : امممم

احمد : هتعمل ايه في ال مرميه في المخزن
دى

فارس بشرود : خليها تاخذ عقابها يومين بعد
كده جهز ورق السفر علشان هنغورها من
هنا

احمد قام وقف وقال : تمام هاروح انا اشوف
شغلى

فارس : ماشى

احمد خرج وفارس رجع لشروده تانى

فى شركة الهوارى

منصور كان قاعد مع محمود المساعد

بتاعه وبيتكلموا بصوت واطى

منصور : انا عايز اخلص من ال اسمه هشام

ده قبل الموضوع مايتقفش

محمود : طب وهنعمل ايه يابشا

منصور : هنقتله

محمود بخضه : ايه لاء يابشا احنا مش

متفقين على القتل

منصور : هو ده الحل الوحيد فارس

الشرقاوى مش سايبنا فى حالنا وبينخرب

وراننا

محمود : مفيش حاجة تانيه غير القتل يابشا

منصور : قولتلك لا وال قولت عليه هيتنفذ

محمود : اوامرك وقام وقف وخرج من

المكتب

منصور قال : والله وهاخلص منك ياهشام

ياهواری

الباب خبط ودخل احد العمال

منصور : عايز ايه

الراجل : كنت عايز بس من حضرتك اجازه

ضرورى علشان بنتى هتعمل عمليه

منصور بقسوه : وانا مالى ان شالله تموت

حتى اهم حاجه الشغل

الراجل : حرام عليك يابشا دى بنتى الوحیده

منصور بصوت على : اطلع بره ياراجل انت

انا مش فايقلك غور من وشى

الراجل خرج من المكتب وقال بشرود : انت
ال جبتة لنفسك يامنصور كل حاحه
هتتكشف

في الفيلا عند مليكه

كانت قاعده في اوضتها وبتلعب بفونها وفي
لحظه جابت صورة ليها هي فارس وعيظت

مليكه بدموع : وحشتني اوووي بس انت
السبب انت ال خلتنى ابعد عنك لما
ملاقتش منك ثقه فيا ياخساره يا حبيبي
ياخساره وبدون وعى جابت خط بتاعها بس
محد عارفه وطلبت رقم فارس من عليه
وانتظرت الرد

فارس : الو

مليكه : .....

فارس باستغراب : الو مين معايا

ملیکه دموعها نازلہ فی صمت کفایہ علیہا
انہا تسمع صوتہ

فارس قلبہ حس ان دی ملیکہ

فارس بلہفہ : ملیکہ صح

ملیکہ :.....

فارس بلہفہ : ارجوکی یاملیکہ تکلمینی عایز

اسمع صوتک سامحینی یاعمری انا حاسس

بصوت انفاسک

ملیکہ دموعها نزلت اکثر وقفلت السکہ

فارس بص للفون بحزن واتخفق ومکنش

طایق نفسہ

فی اللحظہ دی السکرتریہ دخلت

فارس : فی ایہ

السكرتيره : فى واحد بيقول ان عايز حضرتك
فى حاجه مهمه

فارس بضيق : مش فايق دلوقتى قوليله
يجى وقت تانى

السكرتيره : بس ده شكله عاوز حضرتك
ضرورى

فارس : خليه يدخل

السكرتيره خرجت وخلت الراجل يدخل

الراجل : سلام عليكم

فارس : وعليكم السلام اتفضل

الراجل : يزيد فضلك يابيه

فارس : أؤمر اى خدمه

الراجل : انا عندى معلومات عن هشام
الهورى هتفيد حضرتك جدا

فارس بدهشه : معلومات ايه

الراجل : .....

يتبع

اسفه على التاخير ياقرمات مكنتش قادره
اكتب عايظه تشجيعكم بقا وتفااa

دمتم بخير

*****الفصل الحادى

*****والثلاثون*****

فى شركة فارس

الراجل : انا عايزك فى موضوع يخص هشام

الهورى

فارس بدهشه : موضوع ايه

الراجل قص عليه ماحدث وما سمعه بين

منصور ومحمود

فارس قام وقف بصدمه وعصبيه : انت
متاكد من ال انت بتقوله ده

الراجل بتاكيد : ايوه انا سمعهم بنفسى
وهما بيخططوا لقتل هشام الهوارى
الحقيقى

فارس بغضب : ياولاد ..... * والله مش
هارحمكم

الراجل : اى خدمه تانى يابشا

فارس : لاء شكره اتفضل وطلع من جيبه
بعض الفلوس وادها للراجل

الراجل : ربنا يخليك يارب وسابه ومشى

فارس لملم اغراضه ونزل ركب عربيته وطلع
على فيلا الهوارى

فى فيلا الهوارى

کانت ملیکه بتسقی الازهار وسرحانه

فارس بحزن : ملیکه

ملیکه حسست انها بیتھیالها صوته

فارس : مش عایزه تردی علیا

ملیکه التفتت وراها بصت لفته هو

ملیکه بعصبیه : انت جیت هنا لیه

فارس : انا کنت جای لمصطفی عایزه فی

موضوع مهم لقیئتک وقفه کده قولت

اشوفک سرحانه لیه

ملیکه : لاء معلش دی حاجه متخصکش

فارس : ملیکه بطلی عند بقا

ملیکه باستفزاز : انا مش بعاند ولو عایز

تعرف انا کنت سرحانه فی ایه عادی

فارس ببرود : ورديتك في وقتها يعني انتى
دلوقتى مراتى وليا الحق فى اى وقت ان
اخذك معايا

مليكه لسه على صدمتها وبعصبيه : انت
بنى اادم انانى ومش بتحب غير نفسك عايز
كل حاجه ليك وبس بس لاء يافارس انا مش
اى واحده ترمينى وقت مانت عايز وترجعنى
وقت مانت عايز فوق وسابته ومشيت من
قدامه

فارس بصلها وهى وقال : تمام يامليكه انتى
ال اختارتى كده لنفسك ياروحى بس اخلص
الموضوع ده وهانفذ كل حاجه ودخل الفيلا
بلغ الخدامه انها تدي خبر لمصطفى ان هو
تحت وعايظه والخدامه نزلت بلغته ان هو فى
انتظاره

وهو طلع

مصطفی بضیق : اهلا یافارس

فارس : عامل ایه یاصاحبی

مصطفی : کویس

فارس : مصطفی ممکن تنسی ای خلاف

دلوقتی مابینا علشان فی موضوع خطیر

اووی عایزک فیه

مصطفی اتعدل بجدیہ : فی ایه یافارس

قلقتنی

فارس هاقولک وقص علیه ماحدث

مصطفی فتح عینه بصدمه ومش عارف

يقول ایه

فارس : مصطفی انا مقدر ال انت فیه بس

لازم نفکر بالعقل شویه وملیکه متعرفش

حاجه تمام

مصطفی وهو مازال فی صدمته : ازای ازای
ده عایش معانا بقاله سنین وיעذب فینا
وفی الاخر یطلع مش ابونا ویاتری هیعمل ایه
فی بابا وربنا ماهرجمه

فارس : قولتلك اهدی ملیکه لو عرفت حاجه
ممکن یجرالها حاجه

مصطفی : طب والعمل

فارس : انا هابعد ملیکه عن هنا خالص
وبعدها نشوف هنعمل ایه

مصطفی بتساؤل : هتبعدها ازای

فارس : هافهمك وقص علیه مانوی علیه

مصطفی بشك وسخریه : طب وانا ایه ال
یضمنلی انك مترمهاش فی الشارع تانی

فارس بحزن : ده موضوع وعدى واستحاله
يتكرر تانى وافق بقا هى هتبقى فى امان
متخفش

مصطفى بتردد : م ماشى

فارس قام وقف وقال : تمام هظبط كل
حاجه بليلى

مصطفى : ماشى

فارس نزل وهو نازل شاف مليكه ماسكه
الفون وبتلعب فيه ومتجهلاه تماما

فارس فى نفسه : ماشى براحتك وخرج من
الفيلا

مليكه بصتله بحزن وحطت الفون جنبها
ورجعت راسها لورا بشرود

فى احدى الاماكن

محمد كان قاعد بيسكر ومش شايف قدامه
وبيكلم صاحبه

رامي : ايه مالك ياابنى عمال تشرب تشرب
ومش مسيطر على نفسك

محمد بسكر : كلهم باعوني يلا حتي اخويا
طردني

رامي بسخريه : ليه حق الصراحه ال انت
عملته معاه مش قليل

محمد بعصبيه وسكر : انت معاه ولا معايا

رامي : انا مع الحق يا صاحبي اخوك امنلك
على بيته ورباك وانت للاسف خونته مع
مراته وكمان وقعت بينه وبين حبيبته عايزه
يعمل معاك ايه

محمد قام وقف وهو بيطوح : لالا انت مش
هتبطل انا همشى من وشك خالص

رامى : استنى يابنى راىح فىن

محمذ زقه رقال : اوعى وخرج وهو ماشى
بالعافيه ركب عربيته وفضل ماشى بيها
وهو مش شايف قدامه لحد ماشاف عربيه
كبيره كانت قريبه منه ولسه هيعدل العربيه
للاسف ملحقش والعربيه خبطت فيه وهو
ساح فى دمه والناس اتلمت

عند فارس

فارس : ها يا احمد فهمت هتعمل ايه

احمد : ايوه يا فارس كله تمام

فارس : ماشى وانا هاعمل ال قولتلك عليه

احمد : هههههه ده مليكه هتفضحك

فارس رفع ياقه قميصه : عيب عليك يا عم

متخافش

احمد : ماشى ماشى لما اشوف

فارس : يلا روح اعمل ال قولتلك عليه
اخلىص

احمد : ماشى وسابه وخرج

فارس مسك هاتفه ورن على الاء

الاء : الو يا فارس

فارس : الو يالاء بقولك انا عايزك فى خدمه
ضرورى

الاء باستغراب : فى ايه

فارس : اسمعى.....

الاء : ماشى يا فارس بس انا خايف مليكه
تزعلى منى ومشى هتسامحنى

فارس : متخافيش انا هاعرف اطبطها

الاء بقلق : ربنا يستر ماشى

فارس : مع السلامه

فى كلية الطب

كارما : مريم يامريم

مريم : فى اااااا

كارما : شوفتى الدكتور قال ايه

مريم بتساؤل : قال ايه

كارما : هنروح النهارده فى المستشفى

علشان نتمرن

مريم : بس انا مقولتش لبابا ولا ابيه احمد

كارما : طب ماتكلميهم هو انتى هتفسحى

احنا رايعين تبع الكليه

مريم : ماشى استنى وطلعت هاتفها ورننت
على والدها بس كان الفون مغلق كلمت
اخوها احمد

احمد بقلق : الو يامريم فى حاجه

مريم : لاء متخافش كده ياابيه انا بس
بستأذن منك علشان راحه تمرين فى
المستشفى تبع الكليه

احمد : تمام بس قولتى ل بابا

مريم : كلمته ومش بيرد ممكن تبقي تكلمه
علشان هاقفل الفون

احمد : ماشى يا حبيبتى بس خلى بالك من
نفسك بس ابقى افتحى الفون وكلمينى فى
اى وقت

مريم : حاضر ياابيه مع السلامه

احمد : مع السلامه

فی فیلا الهواری

ملیکه کانت قاعده شارده قاطعها من
شرودها صوت هاتفا بصت لاقثها الاء

ملیکه : لولو اخس علیکی یاوحشه
مکلمتنیش من امبارح

الاء بتوتر : متزعلیش یاقلبی واللہ کنت
مشغوله بقولک ایه ماتجی عندی شویه

ملیکه : امم ماشی هقوم اغیر هدومی
وابلغ مصطفی واجیلک

الاء : ماشی متتاخریش

ملیکه : حاضر سلام

الاء قفلت مع ملیکه وطلبت رقم فارس

فارس : ها عملتی ایه

الاء : كله تمام

فارس : ماشى شكرا يلاء مش عارف اقولك

ايه

الاء : العفو متقولش حاجه اهم حاجه خلى

بالك منها

فارس : متخافيش فى عينى سلام قفل

معاها وقام اخذ مفاتيحه وركب عربيته

ومشى بيها

عند مليكه جهزت واستاذنت من مصطفى

ونزلت وخرجت من الفيلا ووقفت تستنى

تاكسى لقت فارس وقف بعربيته قدامها

مليكه تجاهلته ووقفت بعيد

فارس نزل من العربيه وراح عندها وقالها :

راحه فين

ملیکه ببرود : ملکش فیہ

فارس بصوت عالی : راحه فین یاملیکه

ملیکه خافت من نبرة صوته : ر ر راحه عند

الاء

فارس : طب یلا تعالی اوصلک

ملیکه ربعت یدیها علی صدرها وقالت : لاء

فارس ضحك : مکنتش عایز اعمل کده

یاحبیبتی

ملیکه استغربت بس شهقت بفرع عندما

لقت نفسها مرفوعه فی الهواء فارس شالعا

ورکبها العربیه وقفل علیها وركب مكانه

وساق العربیه

فی مخازن الشرقاوی

احمد دخل وبص للمربوط قدامه بشماته

احمد : ههههههههه ده فارس هیتبسط اووی

بضیافتک دی یامنصور

منصور بخوف : مین منصور انت کداب انا

هاودیکوا فی داهیه

احمد : ولا تقدر تعمل حاجه انت واحد خاین

وخلص نهایتک بتقرب

منصور : لاء انا مش هسمح لحد فیکم یهدم

ای حاجه انا عملتها ماشی

احمد : کله هیبان یامنصور سلام

وسابه وخرج

منصور : ینهااااار اسود انا استحاله اقع

بالسهوله دی

یتبع

اسفه يابنات على التاخير بس انا والله
مخووقه اووى وبكتب بالعافيه سامحونى

توقعاتكم بقا يا قمرات

ياترى محمد حصله ايه

وياترى فارس هيعمل ايه مع مليكه وهى

هتسمحه ولا

وياترى فارس ومصطفى ناويين على ايه

تفاهات اعل يا قمرات

دمتم بخير

***** الفصل الثانى والثلاثون *****

فى العربيه عند فارس

مليكه بصرااخ : نزلننننننى

فارس : اسكتى الله يخربيتك فضحتينى

ملیکه : نزلنننی یافاااااااااا انا بکرهک
بکرهک

فارس بصوت عالی : اسکتی بقاااااااا

ملیکه بدموع : انا عایزه ارواح

فارس بحنان : طب اهدی اهدی بس

ملیکه برجاء : والنبی یافارس رجعتی تانی
الفیلا

فارس باعتراض : لاء یاملیکه لاء انا مش
هاسیبک انتی هتفضلی معایا

ملیکه بدموع : لاااااا انا مش عایزه ارواح
معاک انا مش طایقاک

فارس بعصیبه : قولتک لااااااااااااااا اسکتی بقا
اسکتی هی کلمه واحده هتروحو معایا
بمزاجک او غصب عنک ارتحتی

ملیکه سکتت بخوف وبصت علی الشبک

ودموعها نزلت فی صمت

فارس بصلها بندم بس حاول یمسک نفسه

علشان تسکت شویه وبص علی الطریق

ومشی

فی المستشفى

مریم کانت داخله هی وکارما صاحبته

وزملاتها دخلوا كانوا بیتفرجوا علی الاوض

لفت نظرها العنايه المركزه ركزت اووی فیها

فضلت تقول هی شافت ده فین قبل كده

وفی لحظه افترکت ان ده ال كان فی الفیلا لما

كانوا معزومین عند فارس راحت عند الدكتور

وسالته هو ایه ال جابه هنا

الدكتور : ده جای فی حادثه النهارده

مریم بصدمه : حادثه !

الدكتور : اه انتى تعرفيه اصل مش لاقيين
ليه اثبات شخصى من بدرى ولو سبناه
ممکن يموت

مريم بخضه : يلهوووى يموووت لاء انا اعرفه
دقيقه واحده وطلعت فونها وفتحته وطلبت
رقم احمد

احمد بقلق : الو يامريم

مريم بلهفه : الحق ياايه

احمد بخضه : فى ايه

مريم : انا فى المستشفى وشوفت ال هو
اخو فارس صاحبك فى العنايه بيقلوا عامل
حادثه ومش عارفين عنه حاجه

احمد بصدمه : طب اقفلى اقفلى وانا
هتصرف

مريم : ماشى سلام

احمد قفل معاها وطلب رقم فارس

فارس : الو يا احمد

احمد : الو يا فارس انت فين

فارس بص على مليكه النائمه جنبه في
العربيه : انا في المشوار ال قولتلك عليه في
حاجه

احمد : محمد اخوك في المستشفى وحالته
خطيره

فارس بصدمه : محمد ! مستشفى ايه !!

احمد : العنوان .....

فارس : ماشى سلام

وقفل معاها وزود السرعه جامد لحد ماوصل
مكان هادى في عماره نزل من العربيه وشال

مليكه وهى نايمه وطلع فتح الشقه ودخل
الاوضه ونايمها على السرير واخذ فونها
وخرج وقفل عليها كويس ونزل ركب عربيته
وطلع على المستشفى

فى المستشفى

مريم : هو انا ينفع ادخله يادكتور

الدكتور : اه بس مطوليش علشان ميبقاش
خطر عليه

مريم : تمام ودخلت عنده وجلست على
كرسى بجانبه

محمد كان بيخترف بكلام مش مفهوم

مريم قربت منه علشان تفهم بيقول ايه

محمد بتوهان : سامحنى يافارس سامحنى

مريم باستغراب : هو ماله ده

في الوقت ده دخل الدكتور وقالها : كفايه كده

علشان ميحصلش مضاعافات

مريم : حاضر وقامت خرجت وقفت بره

احمد جه عليها

احمد : ايه يامريم عملتى ايه

مريم : مفيش الدكتور قال ان هو تحت

الملاحظة بقولك ياابيه

احمد : امممم

مريم : هو كان متخانق مع اخوه

احمد باستغراب : انتى مين قالك

مريم بتوتر : مفيش اصل دخلت مع الدكتور

جوه وهو بيكشف عليه كتدريب يعنى

وسمعته بيخترف ويقول سامحنى يافارس

احمد بسخريه : دلوقتى عرف قيمة اخوه
ماعلينا المهم متشغليش بالك انتى
ياحبيبتى روحى لزملاك يلا

مريم بتوتر : لاء هما اصحابي هيمشوا
دلوقتى انا هاخلينى معاك وابقى روحى

احمد : هتتعبنى

مريم : متخافش

احمد : براحتك

فارس وصل عند المستشفى ونزل من
العربيه ودخل المستشفى وشاف احمد
واقف هو واخته

فارس بلهفه : احمد محمد عامل ايه

احمد : اهدى يافارس متخافش هيبقى

كويس

فارس برجاء : يارب يا احمد يارب انا مش
هسامح نفسى ابدأ لو حصله حاجه

احمد : ده نصيب يا فارس متقولش كده ان
شاء الله هيكون كويس

فارس : ان شاء الله ازيك يا مريم اسف
مااخذتش بالى والله من الخضه

مريم : انا تمام الحمد لله ولا يهملك انا
مقدره الظروف

فارس شاف الدكتور راح عنده

فارس : دكتور يادكتور

الدكتور : افندم مين حضرتك

فارس : اخويا كويس يادكتور

الدكتور : هو حضرتك اخو الحاله ال جوه

فارس : ايوه طمنى هو عامل ايه

الدكتور : هو ان شاء الله هيبقى كويس بس
هو تحت الملاحظه حاليا وهيفوق كمان
شويه

فارس : الحمد لله متشكر اووى يادكتور

الدكتور : العفو ده واجبى عن اذنك

فارس : اتفضل وراح وقف عند احمد ومريم

فى الشقه عند مليكه

فتحت عيونها ببطء وبصت حاوليها

باستغراب وقامت من على السرير وبتبص

ملاقتش حد

مليكه بخوف : يامامى انا فين منك لله

يافارس ياابن ام فارس وراحت تشوف فونها

علشان تكلم حد يجى يخرجها من هنا بتدور

ملاقتهوش

محمد بصله بحزن وندم وتعب : الحمد لله

شكرا انك جيت

فارس بجمود : ده واجبي مش اكرر

محمد بتعب : تسلم

احمد : الف سلامه عليك

محمد : الله يسلمك وعينه جت على مريم

وفضل يبصلها كتير

مريم اخدت بالها اتكسفت واستئذنت منهم

وخرجت

فارس : انا ماشى

محمد مسك ايده بضعف : انا اسف

سامحنى يافارس

فارس بص لايدة ال ماسكه ولسه هيحن
رجع تانى لجموده : ادعى ربك يسامحك
وسابه وخرج

محمد بص عليه بحزن وبعد كده بص ل
احمد

احمد : معلىش مسيره ينسى سلام

محمد : سلام

محمد غمض عيونه بتعب وسرح فى جمال
مريم

عند فارس نزل دفع حساب المستشفى
وخلص الاجراءات واحمد اخذ اخته ومشىوا
وفارس اخذ عربيته ومشى راح عند مليكه
فى الشقه عند مليكه خلصت الشوكولاتات
ال فى التلاجه كلها ودخلت اوضتها وفى الوقت

ده سمعت صوت الباب بيتقفل عرفت ان
فارس وصل اتخضت وعملت نفسها نايمه
فارس بص على اوضتها وابتسم ودخل فتح
الباب براحه وقعد جنبها ومسك خصله من
شعرها وفضل يلعب بيها في وشها وهمس
في اذنها

فارس بهمس : انا اسف يارو ووح قلبي من
جوه انا عارف ان استاهل الحرق بس والله
غصب عنى وحشتيني اوووى ياعمري هو
في ملاك في الارض كده غير معايا انا بعشقتك
ياروح فارس

كل ده هو فاكر انها نايمه بس هي كانت
سامعه كل حاجه بس فضلت ساكته علشان
تسمع هيقولها ايه ولما خلص كلامه
تملمت في فراشها وقامت بخضه مصطنعه
: ايه ده ايه ال دخلك هنا اتفضل اخرج بره

فارس : اسم الله علیکی یاقلبی یلا بقا
علشان تاکی

ملیکه بعند : لاء مش جعانه

فارس بیروود : براحتک وسابها وخرج

ملیکه استغربت من بروده بس طنشت
ونامت علی السریر

فارس خرج فتح التلاجه ملاقاش شوکولاته
خالص ولا ای عصایر ابتسم بخبث وراح
اوضتها تانی وفتح الباب

ملیکه بنفاذ صبر : یانعم

فارس وهو یکتّم ضحکته : انتی متاکده انک
مش جعانه

ملیکه بتوتر : ه م م مش جعانه

فارس بخبث : اومال مين ال اكل
الشوكولاته ال كانت فى التلاجه

مليكه ببلاهه : ها

فارس كتم ضحكته : ايه القطه كلت لسانك
ولا ايه

مليكه بارتباك : شوف انت كنت جايب مين
هنا قبلى وكلهم

فارس ببرود : عندك حق تصبى على خير
وخرج وقفل الباب

مليكه اتصدمت : نهاااااا ارك اسود ده حتى
مش برر عن نفسه معناه ان كان بيحب
بنات هنا وبتزمر ماشى يافارس والله لوريك
ونامت وهى بتفكر ازاي تجننه

فارس كان واقف ورا الباب وسمع كلامها
وضحك وبعدها راح الاوضه ال جنبها وبدل

ملا بسه ونام على السرير وهو بي فكر في
مليكه وجنانها لحد ما ذهب في ثبات عميق

في شقة احمد

كان نايم على السرير وبي فكر في من اسرت
قلبه من اول نظره وافتكر ان هو معاه رقمها

مسك هاتفه وكلمها

الاء : الو مين !

احمد : انا احمد يا الاء

الاء بتوتر: ا ا زيك يا احمد

احمد : الحمد لله انتى ايه اخبارك

الاء : بخير الحمد لله

احمد : انا قولت اشوفك نمتى ولا لسه

الاء : كنت لسه هنام

ايه رايكم حنيت على فارس ومليكه شويه

اهو

توقاعتكم بقا

ياترى مين مازن ده ال جه عند الاء

وياترى ال فارس عمله مع محمد صح ولا

لاء

تشجيعكم بقا ياقمرررراااa

دتمم بخير

*****الفصل الثالث

*****والثلاثون*****

في شقة الاء

سمعت خبط على الباب قامت تفتح بخوف

وحذر

فتحت الباب واتصدمت

الشخص : الاء وحشتينى اوووى

الاء بصدمه : مازن !!

مازن بص فى الارض بحزن : ايوه مازن يالاء

ممکن ادخل

الاء بدموع : طبعا اتفضل ادخل ووسعتله

السكه ودخلت قعدت على الاريكه وهو قعد

قصادها

الاء بجمود : ليك وحشه ياخويا

مازن بحزن : انا عارف انك مش طايقانى وده

حقك بس النهارده انا جاى افهمك ايه ال

حصل خلانى ابعد عنك طول السنين ال

فاتت دى

الاء بدموع وصراخ : تفهمنى ايه ولا ايه لما

سيبتنى عايشه لوحدى بعد ماسافت ولا

على انك مكنتش بتسال عليا طول الفتره

ال فانت فعلا الاب والام ميتعوضوش حتى
لو عندنا اخوات بس ياخساره فين الاخوات
مازن بحزن : اسمعيني يلاء انا عارف ان انا
غلط لما سيبتك لوحدك وسافرت بس انا
كنت فاكر ان انا كده بينى مستقبلى لكن
كنت غلطان انا ادمرت يلاء انا اشتغلت
وكافحت سنتين اول ماسفرت وكنت
بكلمك طول الفتره دى لكن لما قطعت كلام
معاكى كنت فعلا وصلت للعايزه وكنت
مشغول اووى عملت شركه كبيره واتشغلت
فيها بس للاسف افتكرت ان الحياه كلها
هتبقى فلوس وشغل وبس وجواز
الاء بدهشه : جواز ! انت اتجوزت ؟

مازن بحزن : اه اتجوزت اتجوزت واحده بنت
رجل اعمال كانت اكبر غلطه عملتها فى
حياتى عيشت معاها شهر واحد بس وكنا

كويسين مع بعض وضحك بسخريه بس
للاسف الحلو مبيكملش طلعت اوطى خلق
الله خاتنى

الاء شهقت بصدمه : يلهوووى

مازن : متستغربيش هي خاتنى ومع مين
مع اعز صاحب عندى كنت انا وهو متعرفين
على بعض من اول ماسفرت بس هو طلع
جبان خاتنى معاه وسرقت ورق من الشركه
واديتهوله والورق ده كان قادر يدمر ال
عملته كله طول السنين وفعلا ادمرت
والشركه وقعت ورجعت تانى زى الاول وهى
طبعا علشان بنت اكابر محبتش تعيش مع
واحد فقير طلقتها ورجعت مصر بصعوبه
بس كل ال هاممنى دلوقتى انك تسامحينى
ياحبيبتي انتى الوحيدة ال بقيالى فى الدنيا

دى

الاء بتنهيده : ياااااه انت شوفت كتير اوووى
ياحبيبي وعيونها دمعت وقالت انا مقدرش
ازعل منك ابداء وقامت اترمت في حضنه

مازن ضمها اكثر في حضنه ودموعه نزلت : انا
اسف ياقلبي عمري ماهبعد عنك تاني ابداء
وهعوضك عن اى ايام عيشتيها لوحدك في
حزن او زعل

الاء رفعت وشها وابتسمت : وانا كل ال
محتجاه انك تفضل جنبى ربنا يخليك ليا
يارب

مازن باس راسها وقال : ويخليكى ليا
الاء طلعت من حضنه وقالت : قوم بقا غير
هدومك اوضتك زى ماهيا وانا كنت بنصفها
كل يوم وكل حاجه محطوطه زى مانت
سيبتها

مازن قام وقف بتعب : فعلا انا تعبان وعائز
ارتاح ولما اصحى هاقعد انا وانتى الصبح
مع بعض اه صحيح هو انتى بتشتغلى

الاء : اه بشتغل فى جریده

مازن : طب اعملى حسابك بكرة ان شاء الله
مفیش شغل هاخرج انا وانتى علشان مصر
وحشتنى اووى

الاء بابتسامه : بس كده عيونى تصبح على
خير يا حبيبي

مازن بابتسامه : وانتى من اهل الخير وسابها
ودخل اوضته وبص للاوضه بشوق ولهفه
ودخل بدل ملابسه ونام على السرير بتعب
وقال : ياااااه اخيرا رجعت بلدى وشقتى
واوضتى الحمد لله يارب وبعد وقت قليل
ذهب فى ثبات عميق من التعب

عند الاء دخلت اوضتها وهى فرحانه ونامت

على السرير وحضنت المخده ونامت

فى صباح اليوم التالى

فى شقة فارس

استيقظ من نومه وقام دخل الحمام اخذ
شاور واتوضه وخرج لبس واده فرضه وخرج
من الغرفه وبص على اوضة مليكه وابتسم
وخرج من الشقه وقفل الباب بالمفتاح

مليكه استيقظت من النوم على صوت قفل
الباب عرفت ان فارس خرج قامت من
مكانها وفتحت باب الاوضه وراحت تجرب
تفتح باب الشقه لاقته مقفول

مليكه بتزمز طفولى : يوووووه بقا انا هافضل
هنا كتير ودبديت فى الارض بقدمها ودخلت
اوضتها تانى

عند فارس اول منازل كلم احمد

فارس : الو يا احمد كله جاهز

احمد : اه ها اجيلك ولا هتروح انت

ومصطفى

فارس : لاء خليك انت انا هاكلم مصطفى

واشوفه وخليك متابع علشان لما اعوزك

احمد : تمام ربنا معاك

فارس : يارب يلا مع السلامه

احمد : سلام

فارس قفل معاه وطلب رقم مصطفى

فارس : الو يا مصطفى ها ها تقدر تيجى ولا

اتصرف انا

مصطفى : لا لا انا جاهز وها قبلك حالا فين

المكان

فارس : العنوان .....

مصطفى : تمام مسافة السكه هاكون عندك

فارس : تمام مستنيك

في كلية الطب

كانت مريم قاعده مش على بعضها

كارما بغمزه : ال واخذ عقلك يا قمر

مريم بضيق : مش ناقصه تريقتك ياست

كارما اه صحيح بقولك

كارما : امممم

مريم بتوتر : هو احنا مش رايعين التدريب

النهارده للمستشفى

كارما : اعتقد هنروح بس كمان ساعه

مريم بفرحه : بجد

کارما باستغراب : ومالك فرحانه كده

مريم بارتباك : ها م م مفيش حاجه

کارما بشك : متاكده

مريم بهروب : اه متاكده يلا بقا علشلى ورانا

محاضره

کارما : يلا ياختى

ودخلوا محاضرتهم

عند فارس قابل مصطفى فى المكان ال

اتفقوا عليه وذهبوا للمخزن والبودى جارد

فتح الباب

منصور قام مخضوض وشاف قدامه فارس

ومصطفى

منصور بحزن مصطنع وهو فاكر ان محدش

فيهم يعرف ان هو منصور مش هشام :

مصطفى بغضب : انت ال كذاااب فارس ده
اشرف من عشره زيك وقرب منه مسكه من
هدومه وبعصبية اكثر فين ابويا وديته فين
طول السنين دى كلها انططططق

فارس راح عنده وحاول بيعده عنه

فارس : سيبه يامصطفى هيموت فى ايدك
سيبه وانا هاخلى الرجاله تتصرف معاه

مصطفى بعد عنه بغضب : ده راجل .....*

علشان يرضى على نفسه ان هو يعيش
باسم واحد تانى وبشخصية حد تانى بس
خلاص كله هييبان وخرج من المكان كله

فارس بصله باستحقار وقال : متخافش
رجعلك تانى بس المره الجايه مش هيبقى
خير ابدا وسابه وخرج

فارس : روح انت يامصطفى دلوقتی وبکره
کل حاجه هتخلص

مصطفی : اروح ازای من غیر ماعرف ابویا
الحقیقی فین انا ممکن اتجن

فارس : متخافش انا مراقب کل حاجه وبکره
کله هیخلص خلیک واثق فی ربنا وفیا

مصطفی بقلة حيله : ماشی یافارس الا قولی
ملیکه عامله ایه دلوقتی

فارس لما سمع اسمها ابتسم وقال :
متخافش هی فی امان

مصطفی بحذر : خلی بالک یافارس ملیکه
متعرفش حاجه الا لما کل حاجه تخلص

فارس : طبعا یابنی اومال انت فاكر ان
هاروح اقولها ده مجنونه وممكن تتهور بای
حاجه

مصطفى : تمام انا ماشى

فارس : ماشى مع السلامه

وكل واحد فيهم ركب عربيته ومشى

فى المستشفى

كان محمد قاعد فى اوضته وشارد فى ال
حصله وهو اتأكد ان ال حصله ده ذنب اخوه
فارس وال عمله فيه وفى اللحظة دى جت
صورة مريم قدام عينه فضل يكلم نفسه :
هو ايه ال بيحصلى ده انا اول مره اتعلق
بجد كده انا من ساعة ماشوفتها فى الفيلا
عندنا وهى مارحتش من بالى ابدأ يمكن
حببتها انا شوفت بنات كتير وقليل لكن عمر
مافى واحده شدته كده وشدت تفكيره زيها
وفى اللحظة دى دخلت مريم ال كانت فاكراه
نايم اتصدمت لما لفته صاحى

محمد اول ماشافها ابتسم وفضل يبصلها

مريم بصدمه وتوتر: انا ا اسفه ا انا ك

كنت

محمد: اهدى اهدى بس فى ايه مالك متوتره

ليه

مريم بارتباك كان هيغمى عليه من

الكسوف: انا كنت بشوف الاوض علشان

التمرين وكده

محمد بخبث: بس

مريم: ا ا ه ب بس

محمد: اممم ماشى

مريم: عن اذنك ولسه هتخرج

محمد: استنى راحه فين

مريم بتوتر: ماشيه زميلاتي مستنيني بره

محمد بابتسامه : خلى بالك من نفسك

مريم ابتسمت بتوتر : ماشى وخرجت من
الاضه واتنفست الصعداء وقالت يلهوووى

هيغمى عليا يختتاي

كارما جت عليها ولقتها بتكلم نفسها : لاحول
ولا قوة الا بالله العلى العظيم انتى بتكلمى
نفسك

مريم : لاء مفيش يلا نشوف هنعمل ايه
وسابتها ومشيت

كارما بضحك : شكلك وقعت ياجميل
وراها

عند فارس وصل الشقه ودخل كان بيدور
على مليكه

راح خبط على اوضتها

ملیکه : نعم

فارس : انتی عامله حظر فی الاوضه ولا ایه

مبتخرجیش لیه یاحبیبتی

ملیکه بغیظ : ماهو البیه قافل علیا عاملنی

زی السجینه عندو اتنیل اخرج اعمل ایه

فارس کتم ضحکته : طب افتحی طیب

ملیکه بعند : لاء

فارس : یابنتی بطلی عند بقا وافتحی

ملیکه : شوف انت رایح فین یافارس انا هنام

فارس : ماشی براحتک وراح اوضته

ملیکه نفخت خدیها بغیظ

وبعد وقت قلیل سمعت صوت اغنیة لتامر

حسنی جایه من بلکونة اوضه فارس وکانت

اغنیة (ناسینی لیه)

وكانت كلماتها

انا مقدرش ابعث ثانيه

انا بعدك مليش في الدنيا يا اول حب عاش

قلبي معاه

الايام بقت مش ليا ياريت ترجع وحشت

عنيا

حياتي في بعدك انت مش حياه

ناسيني ليه بتتعب قلبي وياك

ده مايهونش ابدًا عليا انساك

ااه تعال لومني ربح قلبي وارتاح

تعال يالي نفسي في حضنك ارتاح

ناسيني ليه بتتعب قلبي وياك

ده ميهونش ابدًا عليا انساك

ااه تعال لومنی ریح قلبی وارتاح

تعال یالی نفسی فی حضنک ارتاح

اااه اااه اااه اااه ااه

انا مقدرش اعیش مستنی

ده مش بایدی غصبن عنی

وحشنی حبیبی قولی انا اعمل ایه

مشوفتش حاجه من ال حاصلی

وبسمع ناس کتیر بتقولی

زمانه نسیک وعاش تفتکره لیه

ناسینی لیه بتتعب قلبی ویاک

ده مایهونش ابدایا انساک

اااه تعال لومنی ریح قلبی وارتاح

تعال يالى نفسى فى حضنك ارتاح

ناسينى ليه بتتعب قلبى وياك

ده مايهونش ابداء عليا انساك

اااه تعال لومنى ريح قلبى وارتاح

تعال يالى نفسى فى حضنك ارتاح

تعال لومنى اوغلطنى

ده انا تفكيرى هيموتنى

وبسال ياما عنك من وراك

ناسينى ليبيبيه

ناسينى ليه

ناسينى ليه بتتعب قلبى وياك

ده مايهونش ابداء عليا انساك

ااه تعال لومنى ريح قلبى وارتاح

تعال يالى نفسى فى حضنك ارتاح

خلصت الاغنيه ومليكه اتاثرت جدا بس مش

عارفه تعمل ايه شغلت اغنيه هى كمان

لتامر حسنى برضوا وكانت (كفياك اعذار)

لو فعلا بيهمك راحتى زى ما بتقول

كان المفروض لما تشوفنى تفهم علطول

انك طول ما انت بعيد عنى

العمر بيجرى ويسرقنى ووجعى بيطول

ااه لو فعلا بيهمك راحتى زى ما بتقول

كان المفروض لما تشوفنى تفهم علطول

انك طول ما انت بعيد عنى

العمر بيجرى ويسرقنى ووجعى بيطول

كفياك اعذار ولاخر مره هاقولهاالك

كفياك اعذار مش دايمه هنسى وهصفالك

على الوضع ده لالا الجاى مش خير

ولو هتطول نهايتنا خليها فى بالك

هتيجى فى يوم هتلاقى نتيجة اهمالك

عايشها وحيد والجرح كبير

دايمه مشغول بحاجات غيرى ولا ليا وجود

وسمعت انا ياما كلام منك وشبعت وعود

اااه وده دايمه طبعك وده حالك

حتى الاحساس بالنسبالك حمل ومجهووود

كفياك اعذار ولاخر مره هاقولهاالك

كفياك اعذار مش دايمه هنسى وهصفالك

على الوضع ده لالا الجاى مش خير

ولو هاطول نهايتنا خليها فى بالك

هتيجى فى يوم هتلاقى نتيجة اهمالك

عايشها وحيد والجرح كبيرر

انتهت الاغنيه فارس حس بندم وتانىب

ضمير ولسه هيخرج علشان يروحها ويصلح

كل حاجه فونه رن برقم احمد

فارس : الو يا احمد فى ايه

احمد : الحق يا فارس يوسف هرب من

السجن

فارس بصدمه : ايه هرب !!

يتبع

بصواا بقا يا قمررررات انا كتبت الاغانى مش

فراغ او بطول الفصل على الفاضى بالعكس

دى خدت مجهود منى لكن علشان تحسوا
الاحداث معايا اكثرر وياريت تقروها مش
تجهلوها فعلا هتحسوا الكلمات يارب
الفصل يكون عجبكم تشجيعكم بقا
ياقمرررراتى ☐☐

دمتم بخير ☐

*****الفصل الرابع والثلاثون*****

فى شقة الاء

مازن : لولا يالولو خلصتى

الاء من الداخلى : خلاص اهو يامازن

مستعجل كده ليه

مازن بضحك : يابنتى بقولك مصر وحشتنى

يلا بقا

الاء خرجت وقالت : خلاص اهو يلا بينا

مازن صفر باعجاب : ايه القمر ده

الاء : يابكاش بتضحك عليا بكلمتين

مازن : والله قمر الناس كده هتחסدنى

عليكى

الاء بضحك : ماشى هصدقك يلا بقا مش

انت مستعجل من الصبح

مازن : يلا ياقمرى واخذها ونزلوا

راحوا الاول على النيل واتمشوا كتير جدا

والاء كانت بتحكيلا عن حياتها الفتره ال

فاتت وحكتله على احمد برضوا ومازن

حكلا كتير جدا عن حياته برضوا وفي الاخر

الاء قالت : مازن انا جعانه

مازن : عايزه تاكلى فين اؤمرى وانا انفذ

الاء بتفكير : اممم عايزه اكل سى فود

مازن بابتسامه : عارف انك هتقولى كده يلا
ياحبيبتى وركبوا تاكسى وذهبوا للمطعم
عند احمد كان رايح يقابل ناس مهمه فى
المطعم وقاعد مستنيهم

احمد وهو يبص فى ساعته : هما اتاخرو كده
ليه وفجأه بص على الباب شاف الاء داخله
ومعاها مازن وطبعاً هو ميعرفش مازن
اتعصب وقام راح عندها

احمد بعصبيه : الاء

الاء بصتله بتوتر : اا حمد

احمد : اه احمد ولا انتى فاكرانى مش
هاشوفك استغربتى صح للاسف مكنتش
فاكرك كده ياخساره وسابها وراح مكانه تانى
وهو متعصب

الاء بدموع : احمد استنى ولسه هتروح وراه

مازن مسك ايدها : متروحيش وراه يلاء هو
موثقش فيكى وحتى ماستناش انك تفهميه
حاجه سيبيه هو هيرجع ندمان

الاء مسحت دموعها : تفتكر

مازن بابتساهه : اه افكر متبصيش عنده
خالص

الاء : حاضر

احمد كان قاعد من بعيد ومراقبهم وهو
متنرفز وفي الوقت ده جاله فون والناس
بلغوه ان هما مش جايبين علشان حصلت لهم
ظرف احمد مستحملش يشوف الاء مع حد
تاني قام ساب المكان كله وخرج

الاء بصت بياس لاخوها واخوها بصلها
باطمئنان

عند فارس

كان لسه هيروح يصالح مليكه ويقنعها بقا
ان هما يعيشوا حياه سعيده بس جاله فون
ان يوسف هرب فارس كان هيتجن خرج من
الشقه وقفل الباب جامد بدرجه افزعت
مليكه

مليكه اتخضت قامت تشوف في ايه لقت
فارس نزل اخذ عربيته ومشى

مليكه باستغراب : هو ماله ده وانا مالي
ودخلت اوضتها

في العربيه عند فارس

فارس رن على احمد بعصبيه

احمد بضيق : الو يا فارس في ايه

فارس بعصبيه : يوسف هرب يا احمد هرب
عارف يعني ايه يعني الكل في خطر دلوقتي

احمد بقلق : طب وهتعمل ايه

فارس : تعال دلوقتي قابلني في المخزن ال
في الزفت منصور

احمد : تمام تمام مسافة السكه

فارس قفل معاه وكلم مصطفى : الو
يامصطفى انت فين

مصطفى : انا في الفيلا ليه حصل حاجه
جديده

فارس : اه يوسف هرب

مصطفى بصدمة : ايه هرب ازاي

فارس : مش وقته انا عايزك دلوقتي تطلع
على الشقه ال فيها مليكه تجيبها وبعدها
تطلع على الفيلا وخليك مع نورا ومليكه
ويزيد علشان هما في خطر دلوقتي

مصطفى : طب ومين هيچى معاك

فارس : احمد جاى معايا اعمل ال قولتلك

عليه دلوقتى

مصطفى : ماشى سلام

فارس قفل معاه وخبط بايدہ جامد وقال :

ماشى يايوسف اخرتك قربت خلاص

فى فيلا الهوارى

مصطفى قفل مع فارس وبدل ملبسه ونزل

ركب عربيته وطلع على الشقه ال فيها

مليكه

وصل عند العماره وطلع يجرى على فوق

وخبط جامد

مليكه بخضه : مين

مصطفى : افتحى يامليكه انا مصطفى

ملیکه فتحت بلهفه : مصطفى وحشتنی

مصطفى : واتی کمان یلا غیری هدمک

ملیکه بقلق : لیه

مصطفى : مش وقته اساله خلصی بسرعه

ملیکه رجعت لورا بتردد : ل لاء فارس هیجی

مش هیلاقینی هیحصل مشکله

مصطفى بنفاز صبر : یابنتی خلصی فارس

هو ال قایلی اجیلک

ملیکه : بجد

مصطفى شدها ودخلها الاوضه وقفل الباب

واتکلم من بره :والله بجد اخلصی بقا

ملیکه : حاضر

وبعد وقت قلیل بدلت ملابسها وخرجت من

الاوضه وقالت : انا جهزت خلاص

مصطفى : طب يلا

واخذها ونزلوا ركبوا العربيه ومشيووا

فء فيلا فارس

نورا كانت فى جنينة الفيلا بتلعب مع يزيد

كوره

نورا : يلا يازيزو احدف

يزيد : حاتر وحدف الكوره بس راحت بعيد

نورا بزعل طفولى : كده طب روح هاتها بقا

يزيد بطفوله : حاضر متزعليس وراح جرى
يجيب الكره بس فى لحظه فى حد شده ويزيد

صرخ وبعد كده سكت

نورا اتخضت من الصوت وراحت تجرى
وتنادى عليه بقلق : يزيد زيزو حبيب عمتوا
بلاش هزار ده مقلب صح تعال بقا انا

مفیش اعصاب تعالا وانا اجبلك شوکولاته
محدث رد فضلت تدور فی الجنینه کلها
ملاقتش اثر شهقت بفرع : یلهوووی راح فین
ومسکت هاتفها وطلبت رقم فارس بس کان
مقفول ملقتش غیر مصطفی تکلمه

مصطفی : الو یانورا

نورا برعشه وخوف : الحقنی یامصطفی
مصطفی بخصه : مالک یانورا فیکی ایه
نورا بدموع : یزید اتخطف مش عارفه راح
فین

مصطفی بصدمه : اایه اتخطف ! انا کده
کده جای حالا سلام وقفل معاها
ملیکه بخوف : هو فی ایه یامصطفی

مصطفی بغضب : الزفت یوسف هرب
وخطف یزید

ملیکه بخوف ودموع : یلهووی خطف یزید
ده مجنون ممکن یعمل فی الولد حاجه
اتصرف یامصطفی وقول لفارس یتصرف
مصطفی مسك هاتفه : استنی كده وفضل
یرن علی فارس فونه مغلق وبعدها رن علی
احمد وبعد وقت رد

مصطفی : الو یا احمد فین فارس

احمد : انا رایحله علی المخزن اهو

مصطفی : یزید اتخطف

احمد : اتخطف ازای طب سلام سلام انا

هتصرف

ملیکه بدموع : قالك ایه

مصطفى : هيتصرف

وصلوا عند الفيلا نزلوا ودخلوا

مليكه جريت على نورا وحضنتها والاتنين

فضلوا يعيطوا

مصطفى بعصبيه : اهدوا بقا علشان نشوف

هنعمل ايه

مليكه : انت هتفضل هنا روح شوفهم

بسرعه

مصطفى : لا والله وهاسيكم لمين ان شاء

الله تسكتي يامليكه

مليكه بدموع : انا خايفه على فارس ويزيد

نورا : ان شاء الله هيرجعوا يارب يارب

في المخزن عند فارس

فارس : انطق يا منصور وقول على الاماكن
ال يوسف موجود فيها احسنك

منصور بخوف : والله ما عرف عنه حاجه من
ساعة ما لبوليس اخده

فارس قام وقف بعصبيه وراح عند مسكه
من هدومه وقال : كداب انططططق هو فين

في اللحظه دى دخل احمد وهو بينهج

فارس : في ايه

احمد وهو بياخذ نفسه بصعوبه : يزيد
اتخطف يا فارس

فارس اتجمد مكانه من الصدمه ضرب
منصور في وشه انطق يوسف فين والله لو
ابنى حصله حاجه مش هيكفينى فيكم
رقتكم

منصور وهو فمه بينزف دم من اثر الضربه :
يوسف علطول بيروح ..... * هو ده ال انا
اعرفه

فارس بصله بعصبيه : عارف لو كنت بتكذب
والله لادفعك التمن غالى اوووى وسابه
وخرج بس قبلها قال لاحمد : انا عايزك
تعرفلى منه فين مكان هشام بالذوق
بالعافيه مفهووووم

احمد : ماشى

فارس خرج ركب عربيته ومشى راح على
العنوان ال قاله عليه منصور

فى شقة الاء

رجعت هى ومازن من بره بعد يوم حلو
قضوه مع بعض بس الاء من ساعة احمد
ماشافها وشك فيها وهى مكانتش مبسوطه

مازن : ها يا حبيبتى اتبسطتى

الاء بابتسامه مزيفه : اه اتبسطت

مازن : طب تعالى انا عايزك فى موضوع

الاء : بس انا دلوقتى تعبانه وعايزه انام

مازن : مش هاتعبك كلمتين بس

الاء : ماشى

وراحوا قعدوا على الاريكه

الاء : نعم يامازن

مازن : بصى يا حبيبتى انتى زعلانه من ساعه

احمد ماشافك وفهمك غلط صح

الاء بصتله وسكتت

مازن : انتى قولتيلى ان هو ال جه وقالك ان

معجب بيكى وبيحبك والكلام ده صح

الاء هزت راسها بمعنى صح

مازن : ال بيحب بيثق في حبيبه حتى لو
شاف ايه بس لازم يسمع منه يسمع مبرارته
انتى عارفه اكبر غلطه انا عملتها ايه هي ان
محبتش بجد اتجوزت مجرد مصلحه مش
اكت وايه اخترتها ان خاتنى وكل حاجه
اتدمرت اهم حاجه يا حبيبتى الحب والحب
مبنى على الثقه اوعى تزعلى ابدا وان شاء
الله ربنا كاتبلك الاحسن

الاء بتنهيده : ونعم بالله

مازن : يلا قومى نامى وانسى اى حاجه
تزعلك

الاء اترمت في حضنه : وحشنى حنيتك اووى
يامازن

مازن طبطب عليها : هفضل مع بعض

ياحبيبتى لحد اخر العمر

الاء طلعت من حضنه وقالت : يارب يلا

تصبح على خير

مازن بابتسامه : وانتى من اهله

الاء دخلت ومازن بصلها وهى داخله وقال :

ربنا يسعدك يارب ياالاء

الاء دخلت اوضتها وبدلت ملابسها وفضلت

تفكر فى ال احمد عمله لحد مانامت

عند احمد اخذ منصور بالعافيه

وراح المخزن ال فيه هشام الهوارى وساب

منصور مع الرجاله بره ودخل يشوف فين

هشام

بس دخل واتصدم من ال شافه

الاء بنعاس : الو

مليکه بدموع : الاء انتى فين

الاء قامت اتعدلت بخضه : مليکه انتى

بتعيطى

مليکه بدموع : انا فى الفيلا عند نورا يزيد

اتخطف يالاء وفارس راح يجيبه انا خيفه

عليهم اوووى

الاء : طب اهدى اهدى انا جايه حالا سلام

قفلت مع مليکه وقامت جرى خبطت على

اوضة مازن جامد

مازن فتح بنعاس وقلق : فى ايه يالاء فيكى

حاجه

الاء بلهفه : تعالى ياكازن والنبي ودينى عند
مليكه كلمتنى وهى منهاره انا خايفه عليها
اوووى يلا بسرعه والنبي

مازن : حاضر حاضر روحى اجهزى بسرعه

الاء : ماشى وجريت على اوضتها بدلت
ملابسها وخرجت كان مازن جهز ونزلوا
الاتنين ركبوا العربيه ومشيووا

فى المستشفى

عند محمد كان صاحى بيفكر هيعمل ايه لما
يخرج من المستشفى ال حصله ده كفيل
ان يخليه يعقل ويبعد عن اى حاجه وحشه
تأذيه بعد كده وفى لحظه افكر ان هو اخذ
رقم مريم من الريسبشن بتاع المستشفى
علشان ال بيجى من التدريب يسجل بيانته

ورقمه وکل حاجه و فکر ان هو یکلمها وفعلا
مسك فونه وطلب رقمها

مریم : الو

محمد بابتسامه : ازیک

مریم باستغراب : مین

محمد : معقول نسیتی صوتی

مریم وحست ان الصوت ده مش غریب

علیها بس سکتت

محمد : ایه سکتی لیه انا محمد یاستی

مریم وحست ان هیغمی علیها : اانت ج ج

جبت الرقم منین

محمد بابتسامه : مش مهم جبته منین

المهم ان عرفت اوصلک

مریم بتوتر : ط طب وانت عایز توصلی لیه

محمد : مريم انا هاقولك الحقيقه انا بحبك
امتى وازاى وفين معرفش بس كل ال اعرفه
انك مبقتيش تروحي عن بالى خالص انا
عارف ان كنت قليل الذوق اوووى معاكى
اول مره اتقابلنا فيها بس خلاص انا بقيت
انسان جديد اتغيرت والله

مريم كانت مصدومه وساكته مش عارفه ترد

محمد : مش هتردى عليا

مريم بتوتر : ه هقول ايه

محمد : قوليلي ايه رايك فى ال قولته

مريم : انت فاجئتنى بالكلام ده انا عمري

ماتوقعت كده

محمد : انا هسيبك لوقتك براحتك بس ردى

عليا علطول مش تتاخري

مريم : ح حاضر

محمد بابتسامه : تصبى على خير

مريم : وانت من اهل الخير وقفلت معاه
وابتسمت تلقائى بس مش عارفه ليه هى
حست بصدق كلامه وفعلا هتدى لنفسها
فرصه تفكر

عند محمد قفل معاها ورجع راسه لورا
وابتسم وقال : اول مره تكون مبسوط كده
يامحمد وانت بتعترف لبنت على حاجه فعلا
دى الوحيدة ال تستاهل ان هو يعترف ليها
وبعد كده ذهب فى ثبات عميق

فى فيلا الهوارى

وصل مازن هو والاء والاء نزلت تجرى
للدخل بسرعه اول ماشافت مليكه ونورا

جريت عليهم وحضنتهم مازن دخل بعد كده
ومصطفى شافه

مصطفى بدهشه : ايه ده مازن رجعت امتى

مازن : لسه امبارح

مصطفى : حمد الله على السلامه

مازن : الله يسلمك يامصطفى ازيك يامليكه

مليكه : تمام ازيك يامازن

مازن : بخير

مصطفى كان واقف على نار مش عارف ايه

ال بيحصل دلوقتى فجأه فونه رن برقم

احمد

مصطفى رد بسرعه : الو يا احمد عملتوا ايه

احمد : انا رايح على المستشفى والدك

تعبان اووى

مصطفى بخضه : مستشفى ايه قول

بسرعه

احمد : هتيجى ازاي يابنى وتسيب البنات

لوحدهم

مصطفى : مازن اخو الاء معاهم هيخلى باله

منهم ادينى العنوان يلا

احمد : العنوان .....

مصطفى : تمام مسافة السكه وقفل معاه

وراح عند مازن

مصطفى : مازن بقولك انا رايح مشوار مهم

جدا خلى بالك منهم والنبي لحد مراجع

مازن : متخافش عليهم

مليكه بدموع : رايح فين يامصطفى فارس

حصله حاجه

مصطفى : لاء متخافيش لما ارجع هاقولك

وسابها وخرج

فى المستشفى

احمد كان واقف قدام اوضة العمليات

مستنى مصطفى

وبعد وقت مصطفى وصل ودخل يجرى

بلهفه

مصطفى بلهفه : ايه فى ايه وبابا ماله

احمد : اهدى يامصطفى هيبقا كويس

متخافش

مصطفى : انا خايف يحصله حاجه واتحرم

منه من قبل ماشوفه

احمد : قول يارب وان شاء الله هيكون
كويس بقولك انا دلوقتى هبلغ البوليس
واطلع على فارس يارب يكون كويس
مصطفى : ابقى طمنى عليه اول ماتوصل
لحاجه

احمد : تمام سلام وخرج من المستشفى
فى مكان ما

وصل فارس للمكان وبص على المكان
علشان يدرسوا الاول وبعد كده نزل من
العريه ونط الاول من على السور براحه بس
وهو بينط ايده اتجرحت تجاهلها تماما وكمل
دخوله قابل واحد من رجاله يوسف مسك
رقبته ولفها وبعدها دخل تاني قبله واحد تاني
فضل يضوب فيه لحد مارقعته جثه هامده

فارس بصله بغضب : برضوا مصمم تقف في
طريقي تاني يا يوسف بس المرادى انا مش
هسملك

يوسف بسخرية :ومين قالك انك هتخرج
من هنا سليم اساسا انت دخلت المصيده
المره ال فانت انت انقذت مليكه منى لكن
المرادى للاسف مش هتلق نفسك ولا
ابنك ههههههههههه

فارس بعصبيه : ملكش دعوه بالولد كلامك
معايا انا مفهوم

يوسف : هو انت فاكر انك هتدينى اشاره
اعمل ايه ومعملش ايه

فارس نزل يزيد على جنب وهجم على
يوسف وفضلوا الاتنين يضربوا فى بعض بس

فارس كان اقوى لان بنيته وجسده كانت
اقوى من يوسف وفي لحظه البوليس دخل
فارس قام من على يوسف بعد ماوش
يوسف كله جاب دم وفارس كان في وشه
بعض الكدمات وايدة كانت مجروحه وبتنزف

احمد دخل جرى عليه

احمد : فارس انت كويس

فارس وهو ينهج : اه يلا من هنا وشال يزيد
ولسه هيخرجوا

يوسف مسك المسدس ال مرمى على
الارض وضرب بيه فارس جت في ضهره واحد
من افراد الشرطه ضرب يوسف طلقه في
راسه مات في وقتها

احمد بخضه : فارس

نورا اتخضت هی کمان وقامت : مالک
یاملیکه

ملیکه بشرود : انا قلبی اتقبض اووووی
حاسه ان فارس حصله حاجه

نورا بدموع : لااا هو اکید هیبقی کویس احنا
منقدرش نستغنی عنه

ملیکه بدموع : انا عایزه اعرف هو فین عایزه
اروح لیه دلوقتی

الاء : اهدی یاملیکه هتروحو فین انتی
مجنونه

ملیکه بصرااخ : ملیش دعوه عایزه اروح
دلوقتی عایزه اطمین علیه

الاء : مازن رن علی مصطفی کده وشوفهم
فین

مازن : حاضر ومسك هاتفه ورن على رقم
مصطفى بس لاقاه مقفول

مازن : مقفول

الاء : طب خد رقم احمد اهو كلمه هو معاهم
اكيد عارف حاجه

مازن : هاتي واخذ منها الرقم وطلبه ورد عليه
احمد

احمد بدموع : الو

مازن بقلق : انتوا فين وفين فارس
ومصطفى

احمد : احنا رايعين على المستشفى فارس
اتضرب بالنار

مازن بخضه : ايه فارس

*****الفصل السادس والثلاثون*****

(الاخير)

وقفنا الفصل ال فات لما فارس انضرب
بالنار ومازن كلم احمد وعرف منه ومليكه
اول ماعرفت كده فقدت الوعى

نورا والاء فى صوت واحد : مليبيبيكه

مازن جرى عليها وقال لازم نوديهها
المستشفى انا هاروح اجهز العربيه وانتوا
سندوها براحه

الاء بدموع : ماشى

وابتدت هى ونورا يسندوها براحه وخرجوها
وراحوا العربيه ركبوها ورا وهما ركبوا جنبها
ومازن استقر مكان القيادة وشغل العربيه
وراحوا على المستشفى

فى شقة مريم

مريم قلقت على اخوها احمد ومسكت

فونها وكلمته

احمد بصوت مبحوح : الو

مريم بقلق : مالك ياابيه احمد واناخرت ليه

احمد : في المستشفى

مريم بخضه : ليه في حاجه انت حصلك

حاجه

احمد : انا كويس بس فارس انضرب بالنار

واحنا بننقذ ابنه انا حاسس ان هموت من

القلق عليه

مريم بحزن : طب وهو فين دلوقتي

احمد : في العمليات من ساعة ماوصلنا

ولسه محدش طمننا

مريم بزعل : ربنا يستر طب ابقا طمنى ياابيه

احمد : ماشى مع السلامه

مريم : سلام وقفلت معاه وفي لحظة لقت
فونها رن برقم محمد اترددت ترد بس في
الاخر ردت

مريم بتردد : ا الو

محمد بابتسامه : عامله ايه

مريم : الحمد لله

محمد : على فكره انا هاخرج النهارده

مريم : هو انت عرفت

محمد باستغراب : عرفت ايه

مريم بتوتر : ان ف فارس في المستشفى

محمد بصدمة : ايه مستشفى ليه

مريم : اخوك اتضرب بالنار وفي المستشفى

محمد بصدمة : انتى بتقولى ايه مين قالك !

مريم : ابيه احمد لسه مبلغنى دلوقتى

محمد : طب سلام سلام انا هاروحله وقفل

معاها

مريم بقلق : يارب استر

فى المستشفى

وصل مازن بالعربيه ونده على الممرضين

يجوا ياخدو مليكه وكان من حسن الحظ ان

دى نفس المستشفى ال فارس فيها

اخدوا مليكه على اوضة الكشف والاء وقفت

تستنا بره ونورا عرفت ان فارس هنا راحت

علشان تشوفه وتطمئن عليه

عند العمليات

كان احمد واقف على اعصابه هيموت من
الخوف على صديق عمره ونورا جت عليه

نورا بدموع : احمد فارس عامل ايه

احمد بقلق : لسه مفيش اخبار اومال فين

مليكه

نورا : لما سمعت الخبر اغمى عليها وجبناها

المستشفى هنا

احمد : طب وانتى سايباها لوحدها ليه

نورا : الاء ومازن معاها

احمد لسه هيتكلم الدكتور خرج جريوا عليه

نورا بدموع : اخويا ماله يادكتور طمنى

احمد : طمن يادكتور والنبي

الدكتور : للاسف هو ننزف كتير جدا ومحتاج

نقل دم وفصيلته نادره جدا

احمد : يا خبر طب هنعمل ايه

نورا بدموع : حاوله تنقذوه بسرعه انا مش

نفس الفصيله

مازن جه عليهم : ايه الاخبار

نورا : محتاجين نقل دم ضرورى والفصيله

نادره

مازن : فصيلته ايه

الدكتور : فصيلته .....

مازن : دى نفس فصيلتى انا جاهز يادكتور

يلا

الدكتور : كويس يلا علشان اعملك التحاليل

الازمه ودخلوا الاتنين

نورا بدموع : يارب يارب

احمد کان شرد شویه بیفکر فی مازن ده وایه
علاقته ب الاء وافتکر مصطفی لما قالوا
مازن اخو الاء معاهم

احمد فی نفسه : غبی غبی اتسرعت فی
قرارک بسرعه وضعيتها منك

فی غرفة ملیکه

کانت نایمه والاء جنبها وکانت بتخترف
وتقول : فارس حبیبی انت کویس صح ارجع
بقا علشانى علشان لوکه حبیبتک

الاء بدموع هزتها برفق : ملیکه قومی
یاحبیبتی ملیکه

ملیکه قامت مفزوعه وصرخت باسم فارس
الاء : اهدى ان شاء الله هيبقى كويس اهدي
بقا

ملیکه بدموع وحرقه : هو فین انا عایزه

اروحله ودینی لیه

الاء : یابنتی انتی تعبانه اهدی بقل

ملیکه بصراخ : لالاء مش هاهدی ودینی لیه

دلوقتی هو هنا صح

الاء هزت راسها بحزن

ملیکه قامت من مکانها وخرجت من غیر

ماترد علی الاء ال کانت بتنادیلها وراحت عند

اوضه فارس وراحت تجری عند احمد

ملیکه بدموع وتعب : فارس فین هو کویس

صح

احمد : اه ان شاء الله هیبقی کویس مازن

بیتبرعله بالدم علشان هو فقد دم کتیر

مليکه بدموع : يارب قومهو لى بالسلامه يارب

وقعد على الارض والاء قعدت جنبها

احمد بص ل الاء بس هى تجاهلته ومش

بصتله

وفى اللحظه دى دخل محمد وهو بينهج

احمد بدهشه : محمد !

محمد بلهفه : فارس فين يا احمد عامل ايه

دلوقتى

احمد بشك : لسه الدكتور مخرجش بس انت

مين قالك

محمد بتوتر حاول يداريه : ها ع عرفت عادى

روح سالت عليكم فى الفيلا وبلغونى

احمد : اها ماشى

وبعد وقت خرج مازن وكان مرهق شويه من

الدم ال اخدوه منه

الاء حست ان هو تعبان راحت عنده

الاء بقلق : مالك يامازن

مازن : متخافيش ياقلبي انا كويس

الدكتور خرج وكلهم جريوا عليه ومليكه

قامت جريرت عليه

الدكتور : الحمد لله عرفنا نسيطر على الحاله

وخرجنا الرصاصه بس هيفضل غايب عن

الوعى شويه

احمد : يعنى مينفعش نشوفه

الدكتور : لما يروح اوضه عاديه وواحد بس ال

هيدخل مينفعش اكثر من كده

احمد : تمام شكرا يادكتور

الدكتور: العفو عن اذنكم وسابهم ومشى

مليكه قعدت وحطت ايدها على وشها

مصطفى دخل عليهم

مصطفى بقلق : ايه ياجماعه فارس عامل

ايه

مليكه اول ماسمعت صوته قامت اترمت في

حضنه بدموع : كنت فين يامصطفى

احمد : والدك عمل ايه يامصطفى

مصطفى : الحمد لله الحاله استقرت

مليكه رفعت وشها بتساؤل : بابا مش بابا

هربان

مصطفى واحمد بصوا لبعض وسكتوا

مليكه باستغراب : سكتوا ليه بابا كويس

مصطفى : مليكه تعالى انا عاوزك في كلمتين

مليكه : ماشى وراحت معاه

احمد راح عند الاء وهى كانت واقفه شارده

احمد بخفوت : الاء

الاء بصتله بجمود : نعم

احمد : انا اسف

الاء ببرود : على ايه

احمد : ان شكيت فيكى مجاش في بالى

خالص ان مازن بيقا اخوكى

الاء : حصل خير احنا كده كده مكانش فيه

بيننا حاجه

احمد بصلها بصدمه وجز على اسنانه : نعم

ياختى ماشى بس لما نخرج من ال احنا فيه

انا هاوريكى وبعد تانى عنها

الاء ابتسمت لما هو مشى بس حاولت

تداريها

مليكه بصدمه : انت بتقول ايه يامصطفى

يعنى طول الفتره ال فاتت كنا مخدوعين

عايشين واحد مش ابونا وكمان ابونا اتعذب

انا مش قادره اصدق ال بيحصل ده حرام

وعيدت جامد

مصطفى اخدها فى حضنه وقال : اهدى بس

ياحبيبتى مش عايز اشوف دموعك تانى

كفايه وجع لحد كده ال حصل حصل اهم

حاجه ان احنا مع بعض

مليكه مسحت دموعها : خلاص انا تعبت

من كتر البكا

فى الوقت ده خرجت الممرضه وقالت : هى

فين مليكه

مليکه بقلقه : ايوه انا هو في حاجه

الممرضه : انتى تقربى ايه للمريض ال جوه

مليکه : مراته

الممرضه : طب ادخلى شويه اصل طول

الوقت بينادى عليكى وهو نايم

مليکه حاضر ودخلت معاها دخلت لفته

ممدد على السرير وتايه خالص مسكت

دموعها وراحت قعدت جنبه على الكرسي

والممرضه خرجت وسابتهم

مسكت ايده ودموعها نزلت زى الاطفال

وقالت : قوم بقا يا حبيبى ينفع كده تسيب

لوکه لوحدها انا عايزاك جنبى مش انت

قولت مش هتسيبنى خالص طول العمر

هتخلف بوعدك وانت عمرك ماخلفت

بوعدك خالص قوم بقا وفجأه لقت ايده

احمد : طب يا جماعه احنا مش هي نفع كلنا
نفضل هنا لازم واحد اواتنين بس يفضلوا
معاه

مليكه : انا هاروح اطمن على بابا وارجله
تاني مش هتاخر

نورا : وانا هاقعد هنا مش هروح واسيبه

احمد : لاء انا ال هقعد

محمد : لاء انا مش هسيب اخويا لوحده

مازن : احم يا جماعه براحه كده قسموها
دلوقتي ممكن انسه نورا واستاذ محمد
يفضلوا يستنوا معاه ومصطفى ومليكه
يروحو ايشوفوا والدهم وانت يا احمد تمشي
وتجيلوا الصبح

محمد : كده صح تمام

مصطفى : طب يلا يامليكه وهنيجي تاني

مليكه : يلا وخرجوا الاتنين

مازن : يلا يلاء نمشى وهاجيبك الصبح

الاء بصت على احمد من طرف عينها وقالت

: يلا واستاذنوا ومشيو

احمد بصلها وهي خارجه وبعدها بص

لمحمد وقال : هاروح اغير هدومي وارجع

تاني سلام

محمد : سلام

متفضلش الا نورا ومحمد

محمد راح قعد جنب نورا

محمد : ازيك يانورا

نورا بسخريه : الحمد لله ياخويا

محمد بحزن : انا عارف انك مش طايقانى
علشان انا كنت وحش معاكى الفتره ال
فاتت بس خلاص انا بقيت انسان تانى من
بعد الحادثه

نورا بدهشه : حادثه حادثه ايه !

محمد : عملت حادثه من يومين ولسه خارج
من المستشفى النهارده

نورا بصدمه : طب وانت كويس حاسس
بحاجه

محمد : انا هابقى كويس لما تسامحينى
انتى وفارس

نورا اترمت فى حضنه وعيظت : انا خايفه
على فارس اووى يامحمد

محمد طبطب عليها بحنان : متخافيش
ياقلبى هيبقى كويس وهيرجع معانا من تانى

نورا : يارب يارب

في المستشفى ال فيها والد مليكه

دخلت هي ومصطفى الاوضه

لقت راجل بشوش وطيب قاعد على

السرسر بابتسامه حنونه

مليكه شافته وجريت عليه وباست ايده

وراسه وقالت : بابا عامل ايه ودموعها نزلت

هشام طبطب عليها بحنان وضمها في حضنه

وقال : يااااه كان نفسى اسمع الكلمه دى

منك من زمان بس الحمد لله ان شوفتك

قبل ماموت

مليكه : بعد الشر يابابا متقولش كده انا مش

هاقدر اعيش من غيرك تانى

خرجوا الاتنين ورجعوا تانى على المستشفى
ال فيها فارس مصطفى وصلها ورجع تانى
عند ابوه ومليكه طلعت ولقت محمد ونورا
سابتهم بره ودخلت عند فارس وقعدت جنبه
وفضلت تكلمه

وبعد شويه وصل احمد تانى ودخل وقال
لمحمد يروح يغير على الجرح ويروح يرتاح
ويجى الصبح وهو هيفضل مكانه وقال لنورا
تمشى مع محمد وتبقى تيجى تانى كانت
رفضه فى الاول وبعد اصرار منهم مشيت
احمد كان قاعد لوحده مسك فونه وطلب
رقم الاء

الاء : الو

احمد : وحشتينى

الاء : قولتلك خلاص

احمد : هو ايه ال خلاص انا بحبك يالاء بس
الغيره عامتنى

الاء : فى حاجه اسمها تفكير الاول قبل
ماتحكم

احمد : غبى ياستى ومتسرع اسف

الاء : متقولش على نفسك كده

احمد بابتسامه : ليه

الاء : كده

احمد : خلاص سامحتينى

الاء سكتت ومردتش

احمد : خلاص بقا يالولو انا اسف مش

هتكرر

الاء : مش هتشك فىا تانى

احمد بحب : عمرى ابدأ

الاء : ماشى خلاص سماح

احمد : بحبك

الاء : سلام بقا

احمد : اتهرب يا جميل بكرة اطلبك رسمى
ومحدثش هيبقى ليه عندى حاجه

الاء : بطل غلاسه

احمد : بس بحبك

الاء : يوووه سلام وقفلت معاه وهى هتموت

من الخجل ونامت وهى مبتسمه

مليكه قعدت طول الليل تقرا فى قران جنب

فارس وتدعيه ان يقوم بالسلامه وفجاه

سمعت صوته بضعف تانى بس المرادى كان

صوته اوضح شويه

فارس : ینھااار انتی یابت جایه تقولی الکلام

ده وانا تعبان انا لوکنت فایقلک دلوقتی

ملیکه : قوم انت بس وانا اسمعک احلی من

کده

فارس : انا حاسس ان بحلم

ملیکه : لاء مش بتحلم وبطل کلام بقا ونام

علشان متتعبش اکثر من کده

فارس بابتسامه : وانتی

ملیکه : انا مش هنام دلوقتی ولما اعوز انام

هنام هنا علی الکنبه

فارس : هتتعبی

ملیکه : تعبك راحه ارتاح انت بس

فارس غمض عیونه.ونام من التعب

ومليكه فضلت تتامل فيه لحد ماذهبت في

ثبات عميق

يتبع

بصوا يابنات يا قمرررررات اولاً اسفه على

التاخير النت كان وحش جداً ثانياً بقا

انتظرووووا الخاتمه بكره ان شاء الله انا

معرفتش اكتبها دلوقتي علشان النت برضوا

عايزه اعرف اراكم علي الفصل وتشجيعكم

دمتم بخيراً

*****الخاتمه*****

بعد مرور عدة ايام

كانت مليكه بتقضى طول اليوم مع فارس

وبتروح ساعتين عند ابوها وترجع تاني ليه

واحمد والاء كانوا بيتكلموا ويتعرفوا على
بعض اكثر ويقربوا من بعض اكثر وهو كلم
مازن علشان يطلبها منه وقاله هافكر

ومحمد كان هيموت ويقابل مريم بس هي
مكانتش راضيه علشان مفيش اي علاقه
تربط بينهم بس هو خلاص اخذ قرار
وهينفذه

طبعاً بقا فارس هيموت من الفرحه من
قرب مليكه ليه عمره ماكان يتخيل ان
الحادثه دي هيبقى ليها جانب ايجابي وكمان
رجع هو ومليكه للماضي من تاني وحبهم كل
يوم بيزيد عن اليوم ال قبله

مصطفى ونورا كان مصطفى بيكلم نورا
يومية ممكن ثلاث مرات في اليوم وهي برضوا
اكتشفت انها بتحبه جدا وبتزعل اوووي لو
فات يوم من غير ماتسمع صوته وتتكلم

معاه وهو قرر ان خلاص هيطلب ايدها من
فارس ومحمد بس لما فارس يخرج من
المستشفى

مازن بقا كان فرحان جدا وسعيد لسعادة
اخته الاء هو قال لاحمد هيفكر مش معنى
كده ان متردد لاء هو عارف ان الاء متعلقه
بيه وبتحبوا بس حب يعلق احمد شويه
علشان يحافظ على اخته

هشام الهواري كان بيفكر ازاي يعوض ولاده
كل ال فات من عمرهم من غير حنان اب
ولا حاجه خالص

طبعا يوسف اتقتل ومنصور اتقبض عليه
واتحكم عليه بالاعدام بسبب عدة جرائم
وتزوير ورق وانتحال شخصية مش
شخصيته واخذ اموال بالغصب واشترابه في
ثفقات مش كويسه

وطبعا كلکم عایزین تعرفوا منی حصلها ایه
منی بعد ما فارس خلاها تتربی کویس سفرها
بره مصر خالص ومنعوها من السفر فی ای
مکان او الرجوع لارض مصر

*****

***

عند هشام الهواری كان قاعد فی المستشفى
وكان شارد فی ال حصل لیه ولاولاده وقال :
وحشتینی اووی یاملك كان نفسی تبقى
معایا فی وقت زی ده وطلع مذکره كده كانت
معاه ودى كانت بتاعة ملك مراته وام ملیكه
ومصطفى فتحها وقعد یقرءها وكان
مضمونها

ملك : وحشتنی اووی یاهشام جتلك مرتین
الدار بس انت مش فاكرنی ودى حاجه
محزنانی اووی انا تعبت اووی لیه الدنيا

عملت معانا كده من يوم الحادته وانا عايشه
متهانه ومذلولة مع الزفت ده انا مكنتش
اقدر اتوقع ان واحنا راجعين فرحانين
ومبسوطين يحصل ده انت متعرفش حالتى
وانا شيفاهم بيضربوك ومش عارفه اعملك
ايه مكنتش عارفه اصوت اعمل اى حاجه
وفى الاخر ايه ال حصل انت فقدت الذاكره
ونسيتنا وعلشان احنا ضعاف سيطر علينا
وعلى كل حاجه حسبى الله ونعم الوكيل
انت وحشتنى اوووى ياهشام اووووى انا
كل ال مريحنى نسبيا ان الاولاد معايا
ومصبرنى على فراقك والحمد لله انهم لسه
صغيرين علشان ميحسوش بحاجه ويتعبوا
زى ماانا تعبت ياريت لو جه اليوم وقديت
الكلام ده وانا مبقتش موجوده وربنا افتكرنى
وتفتكر كل حاجه عايزاك تبقى تعوض
الاولاد على ال شفوه اكيد لما اموت هو

مش هيرحمهم وهيعدبهم بس انا سيباهم
لربنا حبيبتك المخلصه ملك

هشام قفل المذكرات بدموع واثنهد : ااااه
وحشتيني اوووى ياملك اتعذبتى يا حبيبتى
ربنا يرحمك

وفى الوقت ده دخل مصطفى بمرح وهشام
مسح دموعه بسرعه

مصطفى بمرح : لاء لاء الصحه ردت تانى
الحمد لله ده انت بقيت شباب عنى يا حاج

هشام بضحك : هههههههه ياواد يا بكاش
جاي تاكل بعقلى على الصبح عايز ايه

مصطفى : هههههههه ده انا جاي اقولك ان
خلاص هتخرج النهارده وهتيجى معانا بيتك
وتنوره وعلشان تيغى معايا تخطبلى

هشام : ااه ومين بقا ال امها داعيه عليها
دى ال هتجوزك

مصطفى : قصدك داعيلها ده انا حتى قمر

هشام : ههههههه ده غرور

مصطفى وهو يرفع لاقة قميصه : لاء ثقه

هشام : ماشى ياواثق مين هيا بقا ال انت

قصدك عليها

مصطفى بهيام : نورا نورا يابابا اخت فارس

عايزك تيجى تطلبهاى من اخواتها علشان

دى الاصول

هشام بابتسامه : ربنا يباركلى فيك يابنى

انت واختك ماشى يا حبيبي اول ما خرج

واخوها يخرج بالسلامه نروح نخطبها

مصطفى بابتسامه : ماشى يابابا هاروح انا
اشوف اجراءات الخروج وارجعلك تانى

هشام : ماشى يا حبيبي

مصطفى خرج وهشام بصله وقال : ربنا

يحميكم يارب من كل شر

فى المستشفى عند فارس

مليكه بتذمر : يوووووه يافارس انت بقيت

تغلبنى فى الاكل ليه كده

فارس بمشاكسه : يابت ده انتى بتاكلينى

بقالك ساعه وانا خلاص مش قادر اتنفس

مليكه : علشان انت بتاخذ علاج كتير لازم

تاكل كل بقا وانت ساكت علشان تخف

وترجع زى الاول

فارس بخت : ولما ارجع زى الاول

هتستفادى ايه

مليکه بابتسامه : هتستفاد انک هتقوم

بالسلامه وتنور حياتى من تانى

فارس بابتسامه : ايوه بقا على الكلام الحلو

انا كده هاخذ على كده

مليکه : هههههههه خد براحتك

فارس : صحيح يالوکه الواد يزید وحشنى هو

عامل ايه

مليکه بضحك : بروح اطمن عليه كل يوم

الصراحه طنط ام احمد واخده بالها منه

ومش مخلياه محتاج حاجه

فارس : ربنا يديها الصحه يارب كويس ان

احمد اخده ووداه بيتهم يوم الحادثه علشان

ميتمر مطش ويتبهدل

ملیکه : خلاص یاعم انت هتخرج بکره ونروح
نجیبه ونعیش کلنا مع بعض الا صحیح
یافارس ممکن اسالك سؤال

فارس : اممم اسالی یاقلب فارس

ملیکه بتردد : ه هو ا انت عملت ایه فی منی

فارس : اممم یعنی اتعلمت الادب شویه
وبعد کده سفرنھا بره ومنعنها من دخول
مصر تانی بعد اجراءات بس المهم خلصنا
منھا ومن شرھا

ملیکه شردت شویه فی ال حصل بسبب
منی قبل کده ومحمد

فارس عارف انها افتكرت ال فات مسك
وشها بایده ورفعه لیه بحب وقال : حیبی انا
مش عایزك تفتكری ای حاجه فاتت تزعلك
خلاص كل ال یحاول یزعلنا انتھوا دلوقتی

انا مش عايز اشوف دموع تانى ولا حزن فى
عيونك عايز اشوف فرح وسعاده وبس وانا
معاكى وعمرى ماهسيبك ابدا طول العمر
لحد اخر نفس فى عمرى

مليكه اترمت فى حضنه وهو ضمها جامد :
ياااه انا مكنتش عارفه ان هيجى اليوم
ونتجمع تانى بحبك اووووى يافارس
اووووى

فارس بمشاكسه : بت انتى ابعدى عنى انا
مش مسئول على ال هيحصل واحنا فى
المستشفى بقا

مليكه بعدت عنه بابتسامه وضربته فى
صدره بخفه : غلس

فارس بحب : بس بحبك

وفى الوقت ده الباب خبط ودخل محمد

محمد : صباح الخير

فارس ومليكه : صباح النور

مليكه : عن اذنكم

محمد : استنى يامليكه انا عايزك فى حاجه

قدام فارس

مليكه بجمود : نعم

محمد بحزن : انا عارف انك من ساعه

ماشوفتىنى مشوفتىش منى حاجه حلوه

خالص بس والله انا كنت متغمى مش

عارف ايه ال خلانى اعمل كده وكمان

الشيطانه ال اسمها منى هى ال دفعتنى

لكل شر بس والله انا دلوقتى اتغيرت

وبقيت انسان تانى وكل ال طالبه منك انك

تسامحبنى وفارس يسامحنى وانا اوعدك

انك هتشوفي محمد تانی خالص شخصیه
جدیده و انتی تحکمی

ملیکه حسـت بصدق کلامه قالت : توعدنی

محمد بابتسامه : اوعدك ان هبقى لیکی اخ
وای وقت تعوزینی فیه انا تحت امرک

ملیکه بابتسامه : عفونا عنک

محمد بابتسامه : ماشی یاسیاده القاضی
وبعدھا بص لفارس وقال ها یافارس مش
ناوی تسامحنی انت کمان

فارس بابتسامه : اعمل ایه اخویا وانا ال
مربیک مقدرش ازعل منک

محمد ابتسم وراح حضنه وبعد کده بعد عنه
وقال : بمناسبة المصالحة دی انا عایز اقولک
علی حاجه مهمه

فارس : عملت مصيبة ايه

محمد : هههههه لاء متخافش انا عايز اخطب

فارس بعدم تصديق : انت تخطب !

محمد : اه وربنا خلاص بقا مش قولتلك

بقيت انسان جديد

فارس : ومين بقا ال وقعتك ياروميو

محمد بابتسامه : مريم

فارس باستغراب : مريم مين ؟

محمد : مريم اخت احمد

فارس : ده بجد وشوفتها امتى ولحقت

تحبها ؟

محمد : ده موضوع كبير المهم ان انا اعرفت

ان بحبها جدا انا ال اول كنت اعرف بنات

يزيد بزعل طفولى : انا زعلان منكم كلکم

مليکه :ليه بقا ياسى زيزو

يزيد : علشان کلکم مکتتوس راضيين

تودونى عند بابا فارس

فارس : مش هيנفع يا حبيبي انا كنت مسافر

وادينى رجعتك اهو ومش هسيبك ابدأ

يا حبيب قلبى

يزيد بفرحه : هيببييه و حضنه

احمد دخل فى الوقت ده

احمد : نورت بيتك ياعم فى ايه عجبتك

المستشفى

فارس : يابنى ده هو اسبوع بس المهم

النهارده انا عازمكم كلکم على العشا وهات

والدك ووالدتك ومريم

احمد : تمام

الاء وهى داخله : ياهلا ياهلا ياجماعه دى كلها

غيبه

فارس : انا ليه حاسس ان انا جاى من

الخليج

مازن : حمد الله على سلامتک يافارس

فارس : الله يسلمک يامازن عامل ايه

مازن : الحمد لله بخير

الاء وهى تحتضن نورا ومليکه : وحشتونى

يابت انتى وهيا

مليکه : اعملى حسابک يابى انک هتقعدى

معایا النهارده واخوکی مازن برضوا

الاء : انا راشقه فى اى حاجه

مازن : بس انا ورايا شغل

فارس : لاء انت هتأجلوا مجتش على يوم

ماشى

مازن بقلة حيله : ماشى

نورا همست لمليكه بصوت واطى : مليكه

هو مصطفى هيجى صح

مليكه بخبث : اه ياست النخوچه جاى

نورا : وانتى متغازه ليه يابت

مليكه : وانا هتغاظ ليه انا معايا حبيبي

وبصت لفارس وفارس بصلها

نورا : هيببيبيح يلا يابت يلاء نطلع علشان

هتنقط

مليكه : هههههههههههه بعد الشر عليكى من

النقطه ياقلبي

وعدى اليوم وجاء المساء والكل اتجمع في

فيلا فارس ومصطفى جاب والده معاه

فارس سلم عليه بحماس وقال : ازيك

ياعمى عامل ايه

هشام طبطب عليه بخنان : الحمد لله

ياحبيبي بخير

والدة احمد : حمد الله على سلامتک يابنى

والد احمد : برکه انک رجعت بالسلامه

فارس بابتسامه : الله يسلمکم يارب

كلهم اتجمعوا وكان الكل موجود

فارس بدأ بالكلام : لو سمحت ياجماعه انا

عايز بس اتكلم في موضوع كده بما كله

موجود

الجميع : اتفضل

فارس : اولا بعد اذن حضراتكم محمد كان

عايز يطلب ايد الانسه مريم

مريم اتصدمت واتكسفت ومحمد بصلها

احمد : انا معنديش مانع بس الراى راى بابا

وماما

حسين : والله ياابنى احنا مش هنلاقى احسن

منكم انا موافق

مديحه والدة احمد : على خيرة الله

احمد : لاء استنوا بقا انا طالب ايد البنت ال

هناك دى وشاور على الاء والاخ مازن مش

معبرنى انا عايز اتجوز

الكل ضحك على كلامه

مازن : متخافش انا موافق من بدرى بس

حببت العب باعصابك

احمد : طب ليه الاذى ده ماتقولى حاجه
ياست الاء

الاء كانت قاعده هيغمى عليها من الكسوف
ومردتش

مصطفى : احم احم ياجماعه ممكن اتكلم

فارس : ايه انت كمان ياخويا

مصطفى : اتكلم يابابا

هشام : هههههههه مصطفى ياابنى كان عايز
يطلب ايد الانسه نورا منك انت ومحمد

محمد : انا موافق طبعاً

فارس : وانا موافق كده بيقا كتب الكتاب
هيبقى كلكم فى يوم واحد وانا كمان معاكم

ملیکه قامت وقففت بغباء وصرخت : نهالار

اسوح عایز تتجوز علیا یافارس ده انت

سنتک مش معدیہ معایا

فارس : والنبی حد یقولها حاجه

الجمیع کتم ضحکته وسکت

ملیکه : یقولوا ایه بس انت بتقول ایه انا

غلطانہ ان سامحتک انت خاین اساسا ولسه

ہتمشی

فارس مسکھا من ایدها : استنی یامجنونه

انتی مش قادر اجری وراکی

ملیکه ضربته بقبضتها علی صدره

فارس بالم : ایاہ یابت اتهدی انا لسه تعبان

ملیکه بقلق : اسفه واللہ فیک حاجه

فارس بحب : لاء مش فیا بس عایزك تهدی

بقا

ملیکه بزعل طفولی : عایز تقولی هتجوز وانا

اقف اسقفلك

فارس بضحك : طب مش تسالینی هی مین

الاول

ملیکه : مین البت دی قوی علیها وانا اروح

اجیبها من شعرها ومش هاخلى فیها ملامح

فارس : یلهووی علی الشر عارفه مین

ملیکه : مین

فارس : انتی یاروحی

ملیکه اتصدمت وبصتلهم ورجعت بصتله

تانی : انت هتستهبل یاض اومال انا ایه

فارس اتصدم من كلامها : يا ض واستهبل

متجوز عبده موته انا نهااارك اسود

مليكه جريت بعيد عنه وقالت : ايه يارمضان

بهزر انت مبتهزرش

فارس : لاء ياختى بهزر ماشى انتى فاكهه

انك هتروحي منى فين كلهم هيمشوا

وهتبقى معايا

مليكه راحت قعدت جنب ابوها وطلعت

لسانها وقالت : مش هقعد معاك بابا

وحشنى وهاروح اقعد معاه

الكل ضحك على كلامهم مع بعض

احمد بضحك : ايه حكاية الجواز دي ياابنى

فارس وهو يببص على مليكه بشر : كنت

ناوى اتنيل اعمل للحاجه دى فرح علشان

البنات اخدوها وكلهم فضلوا يضحكوا
ويهزروا واتفقوا على ميعاد الفرحة اخر الشهر
والكل كان سعيد ومبسوط

*****

***

وجاء وقت الزفاف

عند الشباب جهزت في الفندق ال مقام في
الفرحة وكانوا قمر في الجمال والوسامه

فارس : ها خلاص ولا لسه

محمد : انا خلصت يلا بقا علشان عروستي

وحشتني

احمد : ياابني راعي ان اخوها واقف

محمد : ايه ياعم دي كمان ساعه وهتبقى

مراتي

مليكه كانت بتغنى : فستان الزفاف والطرحه
عنوان الامل والفرح حبيبي اهووو خطيبي
اهووو

الاء : لاحول ولا قوة الا بالله العلى العظيم
البت اتهيلت انتى فرحانه كده ليه

مليكه : الله مش النهارده يوم فرحى يابت
الاء : على اساس ان النهارده يوم ايه ماهو
يوم فرحى انا كمان بس حاسه ان هيغمى
عليا من القلق

نورا وهى بتاكل : انا مش عارفه انتى خايف
ليه احنا هننزل نهيص ونرقص وبعدها نروح
مع اهلنا

الاء برفعة حاجب : ياراجل وبعدين فى عروسه
تاكل الاكل ده كله ده انتى ناقص تاكلينى

نورا : الله اكبر انتى هتחסدينى يخربيت

شكلك ياشيخه سديتى نفسى

الاء بصت لمريم ال ساكته ومش بتتكلم :

ايه ياحببتي مالك

مريم وهى تعض فى ضوافرها : مش عارفه

خايفه اوووى

الاء : الله اكبر لقيت حد بيحس زى وخايف

فى اللحظة دى الباب خبط ودخل والد مليكه

هشام : يلا يابنات الشباب مستنياكم تحت

ومسك ايد مليكه وخرج بيها الاول وكانت

شبه الاميرات فى فستانها وتسريحة شعرها

فارس اول ماشافها تنح ومسك ايدها

وباسها

وبعد كده مازن دخل مسك ايد الاء ونزل
بيها وكانت برضوا زى القمر وسلمها لاحمد
ال باس ايدها وراسها

وبعده هشام جاب نورا وخرج وكانت قمرين
وسلمها لمصطفى ال اتسحر بجمالها
ووالد احمد ومريم دخل جاب مريم وكانت
قمر 14 وسلمها لمحمد ووصاه عليها
ومحمد اخدها وهو مش مصدق نفسه
انها خلاص هتبقى ملكه

الكل اتجمع فى الفرغ

وابتدت مراسم الفرغ والكل كان سعيد
ومبسوط

مازن كان بيتكلم فى الفون ولمح بنت جميله
جدا معديه خطفت قلبه وراحت سلمت

على مريم ورجعت وقفت مكانها تانى مازن
قفل الفون وراح عندها

مازن : احم ازيك

كارما باستغراب : الحمد لله حضرتك
تعرفنى

مازن : لاء بس لقيتك واقفه لوحدك خوفت
لحد يضايقك ولا حاجه

كارما : لاء شكرا متقلقش

مازن : احم هو انتى مرتبطه

كارما بخجل : لاء

مازن : الحمد لله

كارما كتمت ضحكتها : بتسال ليه

مازن : الصراحه بقا انتى خطفتى قلبى من
ساعة ماشوفتك

كارما ابتسمت بكسووف وسكتت

مازن : ضحكك حلوه على فكره

فى الوقت ده اللى جى طلب من العرسان
يجوا على الاستيدج علشان الرقصه السلو
وطلب من كل كابلز يطلعوا معاهم

مازن : تسمى بالرقصه دى

كارما بخجل : ماشى

وراحوا وابتدت الرقصه واشتغل اغنية اجمل
حلم (لرامى جمال)

ولا بنساک ولا ثانيه وكل دقيقه والتانيه

بفكر فيك وانا وياك حبيبي انت ال بالدنيا

تفوت ايام وبتعدى وحبك ليا مش قدى

بحبك حب مش موجود مالوش وصف وكلام

عندى

عارف ايه احلى حاجه حاصله ليا

ان منك وانت برضوا بتجرى فيا

انت اخر كل يوم باخدك في حضنى

وانت اول كل يوم شايفاك عنيا

يااجمل حلم انا حلمته واحساس غالى

صدقته

واقولك ايه يااجمل يااغلى حبيب واجمل

حلم حققته

فى قلبى هواك معيشنى بعيش لىك وانت

بتعيشنى

بقيت عشقى ولما تغيب عنىك بتوحشنى

عارف ايه احلى حاجه حاصله ليا

ان منك وانت برضوا بتجرى فيا

انت اخر كل يوم باخذك في حضنى

وانت اول كل يوم شايفاك عنيا

عارف ايه احلى حاجه حاصله ليا

ان منك وانت برضو بتجربى فيا

انت اخر كل يوم باخذك في حضنى

وانت اول كل يوم شايفاك عنيا

انتهت الاغنيه

والكل راح مكانه

عند فارس ومليكه

فارس : مبسوطه يالوكه

مليكه : اووووى يافارس انا مكنتش متخيله

انك هتعملى فرح بالشكل ده او هتعملى

فرح من اساسه

ملیکه بضحک : اللہ وانا مالی یالمبی

فارس : بص یاحبیبی انت لسه صغیر
مینفعش تقولها کده ولا تعمل کده تانی

ماشی

یزید : حاتر یابابی

فارس باسه وحضنه وقال : شاطر یاقلب

بابا

یزید لسه هیجری

ملیکه : ایه ایه فین البوسه بتاعتی

یزید باسها من خدها وجری

فارس : یابخته

ملیکه خبطته علی کتفه بخفه وقالت :

غلس

عند مصطفی ونورا

مصطفى : ايه ياروحى مالك

نورا : جعانه

مصطفى بصدمه : دلوقتى

نورا هزت راسها بمعني اه

مصطفى : طب استنى يا حبيبتى لما نروح

نورا : هو مش فيه بوفيه هنا

مصطفى : يابت فى عروسه تروح البوفيه

علشان تامل دلوقتى انتى مكلتيش ليه قبل

الفرح

نورا : انا كلت بس جوعت تانى

مصطفى : خلاص الفرح قرب يخلص

يا قلبى ونروح ناكل

نورا : ماشى

مصطفى : صبرنى يارب

نورا كتمت ضحكتها

عند احمد والاء

احمد : مبروك ياروحى

الاء بتوتر : الله يبارك فيك

احمد حس بتوترها : مالك يا حبيبتى

الاء وهى تفرك ايديها بتوتر : مفيش

احمد : بس ايه الجمال ده قمر يا حبيبتى

الاء ابتسمت : وانت كمان قمر

احمد وهو غير مستوعب : انتى قولتى ايه

الاء بخجل : وانت قمر

احمد : بحبك يا قلبي

الاء : وانا كمان

عند محمد ومريم

مريم : انت مش حاسس ان كل حاجه جت

بسرعه

محمد : علشان نبقى مع بعض ياقلبي

وتبقى ملكى انا وبس

مريم : انت بتحبني يا محمد

محمد بحب وهيام : انتى ال غيرتيني بجد

يامريم من ساعة ماشوفتك بس فعلا انا

مش عارف انا حصلى ايه من اول مره

شوفتك كنت فاكر انك عادى زى اى بنت

بس ال اكتشفتموا ان فعلا انتى اسرتينى

بعيونك

مريم ابتمت وسكتت

محمد مسك ايدها وباسها وقال : مش
هتندى ابدًا يا حبيبتي على اليوم ال ارتبطينى
فيا بيه وانا هتبتلك حبي ليكى

مريم : بجد يا محمد

محمد : بجد يا قلب محمد

وبعد وقت انتهى الفرح

والعرسان ودعت ال اهل وكل واحد اخذ
عروسته ومشى راح عش الزوجيه وكل واحد
ذهب فى عالمه الخاص

*****

*****

بعد مرور سنه

فى فيلا فارس

في منتصف الليل مليكه استيقظت وكانت

تتاوه بالم وفارس كان نايم بجانبها

مليكه بتعب والم : فارس فارس

فارس بنوم : اممم نامى يامليكه دى

تهيؤات

مليكه بالم : انا بولد يافارس الحقنى

فارس : يا حبيبتى احنا بقالنا اسبوعين

تصحينى فى عز الليل تقولى بولد ونروح

المستشفى والدكتور يقول دى تهيؤات

ولاده علشان انتى متوتتره وبعدين انتى لسه

فى السابع

مليكه بدموع : بس انا تعبانه ااوى يافارس

مش قادره

فارس قام قعد وقال : يعنى مش هنروح
المستشفى ويقولوا تهيؤات انا بقيت اروح
انام فى الشركه يا حبيبتي

بسبب كده

مليكه بصرررراخ والم : اااااااااااااه
الحقننننننى انا بولد بجد والله قووووم
فارس اتخض اول لما لاقاها كده وقام غير
ملابسه وملابسها وشالها ونزل يجرى ركب
عربيته ومسك هاتفه ورن على مصطفى
مصطفى بنووم : موووال كل يووم صح

فارس : الحق شكلها بتولد بجد

مصطفى بخضه : انتوا فين

فارس : انا رايح على مستشفى .....

مصطفى : تمام انا جاى حالا

فارس : جوه بتولد يارب استر

الاء مسكت ايد احمد : احمد انا خايفه

احمد : خايفه من ايه بس يا حبيبتى اتني

لسه في الشهر التالت

الاء : يارب انا خايفه عليها اووي

احمد : ان شاء الله خير

هشام جه ودخل وهو قلقان : ولدت ولا لسه

فارس : لسه ياعمى انا قلقان عليها اووي

وفي الاحظه دي سمعه صوت بيبي بيعيط

والممرضه خرجت بلغتهم انها ولدت خلاص

كلهم اتلهفوا وقالولها : طب ينفع نشوفها

قالتلهم هتروح اوضه عاديه وهتشوفوها

وكلهم حمدوا ربنا وبعد شويه مليكه راحت
اوضه عاديه وكلهم دخلولها وهي فاقت
بتعب

مليكه بتعب : فارس

فارس قعد جنبها وباس ايدها وقال : نعم
ياقلب فارس

مليكه : شوفت ابننا

فارس : لاء لسه هي جيبوه دلوقتي

ومحمد ومريم دخلوا وكلهم باركولهم

وبعد وقت دخلت الممرضه بالبیبی وادیتوا

لفارس

فارس شاله وحضنه واداه لمليكه

مليكه : الله شبهك يا فارس

فارس : يا خساره كان نفسى يبقى شبهك
يالوكه

مليكه : انت قمر بس هنسميه ايه

فارس بحب : مالك علشان جاي من كلمه
مليكه

مليكه ابتسمت بحب : يبقى عندنا مالك
ويزيد

فارس : انا فرحان اووى اننا اتجمعنا من تاني
وكمان عايشين اسعد ايام ايام حياتنا

مليكه بمشاكسه : انا قولتلك لعل القدر
يجمعنى بك

فارس بحب : بحبك يا قدرى

مليكه بحب : بموت فيك يا حبيبي

استوووووووووووب

تمت بحمد الله